(७१३)
स्वादि॑ष्ठया॒ मदि॑ष्ठया॒ पव॑स्व सोम॒ धार॑या ।
इन्द्रा॑य॒ पात॑वे सु॒तः ॥ ९ ००१ ०१
र॒क्षो॒हा वि॒श्वच॑र्षणिर् अ॒भि योनि॒म् अयो॑हतम् ।
द्रुणा॑ स॒धस्थ॒म् आस॑दत् ॥ ९ ००१ ०२
व॒रि॒वो॒धात॑मो भव॒ मंहि॑ष्ठो वृत्र॒हन्त॑मः ।
पर्षि॒ राधो॑ म॒घोना॑म् ॥ ९ ००१ ०३
अ॒भ्य् अर्ष म॒हानां॑ दे॒वानां॑ वी॒तिम् अन्ध॑सा ।
अ॒भि वाज॑म् उ॒त श्रवः॑ ॥ ९ ००१ ०४
त्वाम् अच्छा॑ चरामसि॒ तद् इद् अर्थं॑ दि॒वे-दि॑वे ।
इन्दो॒ त्वे न॑ आ॒शसः॑ ॥ ९ ००१ ०५
पु॒नाति॑ ते परि॒स्रुतं॒ सोमं॒ सूर्य॑स्य दुहि॒ता ।
वारे॑ण॒ शश्व॑ता॒ तना॑ ॥ ९ ००१ ०६
तम् ई॒म् अण्वीः॑ सम॒र्य आ गृ॒भ्णन्ति॒ योष॑णो॒ दश॑ ।
स्वसा॑रः॒ पार्ये॑ दि॒वि ॥ ९ ००१ ०७
तम् ईं॑ हिन्वन्त्य् अ॒ग्रुवो॒ धम॑न्ति बाकु॒रं दृति॑म् ।
त्रि॒धातु॑ वार॒णम् मधु॑ ॥ ९ ००१ ०८
अ॒भी ३॒॑ मम् अघ्न्या॑ उ॒त श्री॒णन्ति॑ धे॒नवः॒ शिशु॑म् ।
सोम॒म् इन्द्रा॑य॒ पात॑वे ॥ ९ ००१ ०९
अ॒स्येद् इन्द्रो॒ मदे॒ष्व् आ विश्वा॑ वृ॒त्राणि॑ जिघ्नते ।
शूरो॑ म॒घा च॑ मंहते ॥ ९ ००१ १०

(७१४)
पव॑स्व देव॒वीर् अति॑ प॒वित्रं॑ सोम॒ रंह्या॑ ।
इन्द्र॑म् इन्दो॒ वृषा वि॑श ॥ ९ ००२ ०१
आ व॑च्यस्व॒ महि॒ प्सरो॒ वृषे॑न्दो द्यु॒म्नव॑त्तमः ।

आ योनिं॑ धर्ण॒सिः सद॑ः ॥ ९ ००२ ०२
अधु॑क्षत प्रि॒यम् मधु॒ धारा॑ सु॒तस्य॑ वे॒धसः॑ ।
अ॒पो व॑सिष्ट सु॒क्रतुः॑ ॥ ९ ००२ ०३
म॒हान्तं॑ त्वा म॒हीर् अन्व् आपो॑ अर्षन्ति॒ सिन्ध॑वः ।
यद् गोभि॑र् वासयि॒ष्यसे॑ ॥ ९ ००२ ०४
स॒मु॒द्रो अ॒प्सु मा॑मृजे विष्ट॒म्भो ध॒रुणो॑ दि॒वः ।
सोमः॑ प॒वित्रे॑ अस्म॒युः ॥ ९ ००२ ०५
अचि॑क्रद॒द् वृषा॒ हरि॑र् म॒हान् मि॒त्रो न द॑र्श॒तः ।
सं सूर्ये॑ण रोचते ॥ ९ ००२ ०६
गिर॑स् त इन्द॒ ओज॑सा मर्मृ॒ज्यन्ते॑ अप॒स्युवः॑ ।
याभि॒र् मदा॑य॒ शुम्भ॑से ॥ ९ ००२ ०७
तं त्वा॒ मदा॑य॒ घृष्व॑य उलोककृ॒त्नुम् ईम॑हे ।
तव॒ प्रश॑स्तयो म॒हीः ॥ ९ ००२ ०८
अ॒स्मभ्य॑म् इन्दव् इन्द्र॒युर् मध्वः॑ पवस्व॒ धार॑या ।
प॒र्जन्यो॑ वृष्टि॒माँ इ॑व ॥ ९ ००२ ०९
गो॒षा इ॑न्दो नृ॒षा अ॑स्य् अश्व॒सा वा॑ज॒सा उ॒त ।
आ॒त्मा य॒ज्ञस्य॑ पू॒र्व्यः ॥ ९ ००२ १०

(७१५)
ए॒ष दे॒वो अम॑र्त्यः पर्ण॒वीर् इ॑व दीयति ।
अ॒भि द्रोणा॑न्य् आ॒सद॑म् ॥ ९ ००३ ०१
ए॒ष दे॒वो वि॒पा कृ॒तो ऽति॒ ह्वरां॑सि धावति ।
पव॑मानो॒ अदा॑भ्यः ॥ ९ ००३ ०२
ए॒ष दे॒वो वि॑प॒न्युभिः॒ पव॑मान ऋता॒युभिः॑ ।
हरि॒र् वाजा॑य मृज्यते ॥ ९ ००३ ०३
ए॒ष विश्वा॑नि॒ वार्या॒ शूरो॒ यन्न् इ॑व॒ सत्व॑भिः ।
पव॑मानः सिषासति ॥ ९ ००३ ०४

एष देवो रथर्यति पवमानो दशस्यति ।
आविष् कृणोति वग्वनुम् ॥ ९ ००३ ०५
एष विप्रैर् अभिष्टुतो ऽपो देवो वि गाहते ।
दधद् रत्नानि दाशुषे ॥ ९ ००३ ०६
एष दिवं वि धावति तिरो रजांसि धारया ।
पवमानः कनिक्रदत् ॥ ९ ००३ ०७
एष दिवं व्य् आसरत् तिरो रजांस्य् अस्पृतः ।
पवमानः स्वध्वरः ॥ ९ ००३ ०८
एष प्रत्नेन जन्मना देवो देवेभ्यः सुतः ।
हरिः पवित्रे अर्षति ॥ ९ ००३ ०९
एष उ स्य पुरुव्रतो जज्ञानो जनयन्न् इषः ।
धारया पवते सुतः ॥ ९ ००३ १०

(७१६)
सना च सोम जेषि च पवमान महि श्रवः ।
अथा नो वस्यसस् कृधि ॥ ९ ००४ ०१
सना ज्योतिः सना स्व १ र् विश्वा च सोम सौभगा ।
अथा नो वस्यसस् कृधि ॥ ९ ००४ ०२
सना दक्षम् उत क्रतुम् अप सोम मृधो जहि ।
अथा नो वस्यसस् कृधि ॥ ९ ००४ ०३
पवीतारः पुनीतन सोमम् इन्द्राय पातवे ।
अथा नो वस्यसस् कृधि ॥ ९ ००४ ०४
त्वं सूर्ये न आ भज तव क्रत्वा तवोतिभिः ।
अथा नो वस्यसस् कृधि ॥ ९ ००४ ०५
तव क्रत्वा तवोतिभिर् ज्योक् पश्येम सूर्यम् ।
अथा नो वस्यसस् कृधि ॥ ९ ००४ ०६
अभ्य् अर्ष स्वायुध सोम द्विबर्हसं रयिम् ।

अथा॑ नो॒ वस्य॑सस् कृधि ॥ ९ ००४ ०७
अ॒भ्य् अ॒ १॑र्षान॑पच्युतो र॒यिं स॒मत्सु॑ सास॒हिः ।
अथा॑ नो॒ वस्य॑सस् कृधि ॥ ९ ००४ ०८
त्वां य॒ज्ञैर् अ॑वीवृ॒धन् पव॑मान॒ विध॑र्मणि ।
अथा॑ नो॒ वस्य॑सस् कृधि ॥ ९ ००४ ०९
र॒यिं न॑श् चि॒त्रम् अ॒श्विन॒म् इन्दो॑ वि॒श्वायु॒म् आ भ॑र ।
अथा॑ नो॒ वस्य॑सस् कृधि ॥ ९ ००४ १०

(७१७)
समि॑द्धो वि॒श्वत॒स् पति॒ः पव॑मानो॒ वि रा॑जति ।
प्री॒णन् वृषा॒ कनि॑क्रदत् ॥ ९ ००५ ०१
तनू॒नपा॒त् पव॑मान॒ः शृङ्गे॒ शिशा॑नो अर्षति ।
अ॒न्तरि॑क्षेण॒ रार॑जत् ॥ ९ ००५ ०२
ई॒ळेन्य॒ः पव॑मानो र॒यिर् वि रा॑जति द्यु॒मान् ।
मधो॒र् धारा॑भि॒र् ओज॑सा ॥ ९ ००५ ०३
ब॒र्हिः प्रा॒चीन॒म् ओज॑सा॒ पव॑मान स्तृ॒णन् हरि॑ः ।
दे॒वेषु॑ दे॒व ई॑यते ॥ ९ ००५ ०४
उद् आतै॑र् जिहते बृ॒हद् द्वारो॑ दे॒वीर् हि॑र॒ण्ययी॑ः ।
पव॑माने॒न सुष्टु॑ताः ॥ ९ ००५ ०५
सु॒शि॒ल्पे बृ॑ह॒ती म॒ही पव॑मानो वृषण्यति ।
न॒क्तो॒षासा॒ न द॑र्श॒ते ॥ ९ ००५ ०६
उ॒भा दे॒वा नृ॒चक्ष॑सा॒ होता॑रा॒ दैव्या॑ हुवे ।
पव॑मान॒ इन्द्रो॒ वृषा॑ ॥ ९ ००५ ०७
भार॑ती॒ पव॑मानस्य॒ सर॑स्व॒तीळा॑ म॒ही ।
इ॒मं नो॑ य॒ज्ञम् आ ग॑मन् ति॒स्रो दे॒वीः सु॒पेश॑सः ॥ ९ ००५ ०८
त्वष्टा॑रम् अग्र॒जां गो॒पाम् पु॑रो॒यावा॑न॒म् आ हु॑वे ।
इन्दु॒र् इन्द्रो॒ वृषा॒ हरि॒ः पव॑मानः प्र॒जाप॑तिः ॥ ९ ००५ ०९

वनस्पतिम् पवमान मध्वा सम् अङ्ग्धि धारया ।
सहस्रवल्शं हरितम् भ्राजमानं हिरण्ययम् ॥ ९ ००५ १०
विश्वे देवाः स्वाहाकृतिम् पवमानस्या गत ।
वायुर् बृहस्पतिः सूर्यो ऽग्निर् इन्द्रः सजोषसः ॥ ९ ००५ ११

(७१८)
मन्द्रया सोम धारया वृषा पवस्व देवयुः ।
अव्यो वारेष्व् अस्मयुः ॥ ९ ००६ ०१
अभि त्यम् मद्यम् मदम् इन्दव् इन्द्र इति क्षर ।
अभि वाजिनो अर्वतः ॥ ९ ००६ ०२
अभि त्यम् पूर्व्यम् मदं सुवानो अर्ष पवित्र आ ।
अभि वाजम् उत श्रवः ॥ ९ ००६ ०३
अनु द्रप्सास इन्दव आपो न प्रवतासरन् ।
पुनाना इन्द्रम् आशत ॥ ९ ००६ ०४
यम् अत्यम् इव वाजिनम् मृजन्ति योषणो दश ।
वने क्रीळन्तम् अत्यविम् ॥ ९ ००६ ०५
तं गोभिर् वृषणं रसम् मदाय देववीतये ।
सुतम् भराय सं सृज ॥ ९ ००६ ०६
देवो देवाय धारयेन्द्राय पवते सुतः ।
पयो यद् अस्य पीपयत् ॥ ९ ००६ ०७
आत्मा यज्ञस्य रंह्या सुष्वाणः पवते सुतः ।
प्रत्नं नि पाति काव्यम् ॥ ९ ००६ ०८
एवा पुनान इन्द्रयुर् मदम् मदिष्ठ वीतये ।
गुहा चिद् दधिषे गिरः ॥ ९ ००६ ०९

(७१९)

असृग्रम् इन्दवः पथा धर्मन्न् ऋतस्य सुश्रियः ।
विदाना अस्य योजनम् ॥ ९ ००७ ०१
प्र धारा मध्वो अग्रियो महीर् अपो वि गाहते ।
हविर् हविष्षु वन्द्यः ॥ ९ ००७ ०२
प्र युजो वाचो अग्रियो वृषाव चक्रदद् वने ।
सद्माभि सत्यो अध्वरः ॥ ९ ००७ ०३
परि यत् काव्या कविर् नृम्णा वसानो अर्षति ।
स्वर् वाजी सिषासति ॥ ९ ००७ ०४
पवमानो अभि स्पृधो विशो राजेव सीदति ।
यद् ईम् ऋण्वन्ति वेधसः ॥ ९ ००७ ०५
अव्यो वारे परि प्रियो हरिर् वनेषु सीदति ।
रेभो वनुष्यते मती ॥ ९ ००७ ०६
स वायुम् इन्द्रम् अश्विना साकम् मदेन गच्छति ।
रणा यो अस्य धर्मभिः ॥ ९ ००७ ०७
आ मित्रावरुणा भगम् मध्वः पवन्त ऊर्मयः ।
विदाना अस्य शक्मभिः ॥ ९ ००७ ०८
अस्मभ्यं रोदसी रयिम् मध्वो वाजस्य सातये ।
श्रवो वसूनि सं जितम् ॥ ९ ००७ ०९

(७२०)
एते सोमा अभि प्रियम् इन्द्रस्य कामम् अक्षरन् ।
वर्धन्तो अस्य वीर्यम् ॥ ९ ००८ ०१
पुनानासश् चमूषदो गच्छन्तो वायुम् अश्विना ।
ते नो धान्तु सुवीर्यम् ॥ ९ ००८ ०२
इन्द्रस्य सोम राधसे पुनानो हार्दि चोदय ।
ऋतस्य योनिम् आसदम् ॥ ९ ००८ ०३
मृजन्ति त्वा दश क्षिपो हिन्वन्ति सप्त धीतयः ।

अनु॒ विप्रा॑ अमादिषुः ॥ ९ ००८ ०४
दे॒वेभ्य॑स् त्वा॒ मदा॑य॒ कं सृ॑जा॒नम् अति॑ मे॒ष्यः ।
सं गोभि॑र् वासयामसि ॥ ९ ००८ ०५
पुना॒नः क॒लशे॒ष्व् आ वस्त्रा॑ण्य् अरु॒षो हरिः॑ ।
परि॒ गव्या॑न्य् अव्यत ॥ ९ ००८ ०६
म॒घोन॒ आ प॑वस्व नो ज॒हि विश्वा॒ अप॒ द्विषः॑ ।
इन्दो॒ सखा॑य॒म् आ वि॑श ॥ ९ ००८ ०७
वृ॒ष्टिं दि॒वः परि॑ स्रव द्यु॒म्नम् पृ॑थि॒व्या अधि॑ ।
सहो॑ नः सोम पृ॒त्सु धाः॑ ॥ ९ ००८ ०८
नृ॒चक्ष॑सं त्वा व॒यम् इन्द्र॑पीतं स्व॒र्विद॑म् ।
भ॒क्षी॒महि॑ प्र॒जाम् इष॑म् ॥ ९ ००८ ०९

(७२१)
परि॑ प्रि॒या दि॒वः क॒विर् वयां॑सि न॒प्त्योर् हि॒तः ।
सु॒वा॒नो या॑ति क॒विक्र॑तुः ॥ ९ ००९ ०१
प्र-प्र॒ क्षया॑य॒ पन्य॑से॒ जना॑य॒ जुष्टो॑ अ॒द्रुहे॑ ।
वी॒त्य् अर्ष॒ चनि॑ष्ठया ॥ ९ ००९ ०२
स सू॒नुर् मा॒तरा॒ शुचि॑र् जा॒तो जा॒ते अ॑रोचयत् ।
म॒हान् म॒ही ऋ॑ता॒वृधा॑ ॥ ९ ००९ ०३
स स॒प्त धी॒तिभि॑र् हि॒तो न॒द्यो अजिन्वद् अ॒द्रुहः॑ ।
या एक॒म् अक्षि॑ वावृ॒धुः ॥ ९ ००९ ०४
ता अ॒भि सन्त॒म् अस्तृ॑तम् म॒हे युवा॑न॒म् आ द॑धुः ।
इन्दु॑म् इन्द्र॒ तव॑ व्र॒ते ॥ ९ ००९ ०५
अ॒भि वह्नि॒र् अम॑र्त्यः स॒प्त प॑श्यति॒ वाव॑हिः ।
क्रिवि॑र् दे॒वीर् अ॑तर्पयत् ॥ ९ ००९ ०६
अवा॒ कल्पे॑षु नः पुम॒स् तमां॑सि सोम॒ योध्या॑ ।
तानि॑ पुनान जङ्घनः ॥ ९ ००९ ०७

नू नव्य॑से॒ नवी॑यसे सू॒क्ताय॑ साधया प॒थः ।
प्र॒त्न॒वद् रो॑चया॒ रुचः॑ ॥ ९ ००९ ०८
पव॑मान॒ महि॒ श्रवो॒ गाम् अश्वं॑ रासि वी॒रव॑त् ।
सना॑ मे॒धां सना॒ स्वः ॥ ९ ००९ ०९

(७२२)
प्र स्वा॒नासो॒ रथा॑ इ॒वार्व॑न्तो॒ न श्र॑वस्यवः॑ ।
सोमा॑सो रा॒ये अ॑क्रमुः ॥ ९ ०१० ०१
हि॒न्वा॒नासो॒ रथा॑ इव दधन्वि॒रे गभ॑स्त्योः ।
भरा॑सः का॒रिणा॑म् इव ॥ ९ ०१० ०२
राजा॑नो॒ न प्रश॑स्तिभिः॒ सोमा॑सो॒ गोभि॑र् अञ्जते ।
य॒ज्ञो न स॒प्त धा॒तृभिः॑ ॥ ९ ०१० ०३
परि॑ सुवा॒नास॒ इन्द॑वो॒ मदा॑य ब॒र्हणा॑ गि॒रा ।
सु॒ता अ॑र्षन्ति॒ धार॑या ॥ ९ ०१० ०४
आ॒पा॒नासो॑ वि॒वस्व॑तो॒ जन॑न्त उ॒षसो॒ भग॑म् ।
सू॒रा अण्वं॑ वि त॑न्वते ॥ ९ ०१० ०५
अप॒ द्वारा॑ मती॒नाम् प्र॒त्ना ऋ॑ण्वन्ति का॒रवः॑ ।
वृष्णो॒ हर॑स आ॒यवः॑ ॥ ९ ०१० ०६
स॒मी॒ची॒नास॑ आसते॒ होता॑रः स॒प्तजा॑मयः ।
प॒दम् एक॑स्य॒ पिप्र॑तः ॥ ९ ०१० ०७
नाभा॒ नाभिं॑ न॒ आ द॑दे॒ चक्षु॑श् चि॒त् सूर्ये॒ सचा॑ ।
क॒वेर् अप॑त्यम् आ दु॑हे ॥ ९ ०१० ०८
अ॒भि प्रि॒या दि॒वस् प॒दम् अ॑ध्वर्यु॒भिर् गुहा॑ हि॒तम् ।
सूरः॑ पश्यति॒ चक्ष॑सा ॥ ९ ०१० ०९

(७२३)

उपा॑स्मै गायता नर॒ः पव॑माना॒येन्द॑वे ।
अ॒भि दे॒वाँ इय॑क्षते ॥ ९ ०११ ०१
अ॒भि ते॒ मधु॑ना॒ पयो ऽथ॑र्वाणो अशिश्रयुः ।
दे॒वं दे॒वाय॑ देव॒यु ॥ ९ ०११ ०२
स नः॑ पवस्व॒ शं गवे॒ शं जना॑य॒ शम् अर्व॑ते ।
शं रा॑ज॒न्न् ओष॑धीभ्यः ॥ ९ ०११ ०३
ब॒भ्रवे॒ नु स्वत॑वसे ऽरु॒णाय॑ दिवि॒स्पृशे॑ ।
सोमा॑य गा॒थम् अ॑र्चत ॥ ९ ०११ ०४
हस्त॑च्युतेभि॒र् अद्रि॑भिः सु॒तं सोम॑म् पुनीतन ।
मधा॒व् आ धा॑वता॒ मधु॑ ॥ ९ ०११ ०५
नम॒सेद् उप॑ सीदत द॒ध्नेद् अ॒भि श्री॑णीतन ।
इन्दु॒म् इन्द्रे॑ दधातन ॥ ९ ०११ ०६
अ॒मि॒त्र॒हा विच॑र्षणि॒ः पव॑स्व सोम॒ शं गवे॑ ।
दे॒वेभ्यो॑ अनुकाम॒कृत् ॥ ९ ०११ ०७
इन्द्रा॑य सोम॒ पात॑वे॒ मदा॑य॒ परि॑ षिच्यसे ।
म॒न॒श्चिन् मन॑स॒स् पतिः॑ ॥ ९ ०११ ०८
पव॑मान सु॒वीर्यं॑ र॒यिं सो॑म रिरीहि नः ।
इन्द॒व् इन्द्रे॑ण नो यु॒जा ॥ ९ ०११ ०९

(७२४)
सोमा॑ असृग्र॒म् इन्द॑वः सु॒ता ऋ॒तस्य॒ साद॑ने ।
इन्द्रा॑य॒ मधु॑मत्तमाः ॥ ९ ०१२ ०१
अ॒भि विप्रा॑ अनूषत॒ गावो॑ व॒त्सं न मा॒तरः॑ ।
इन्द्रं॒ सोम॑स्य पी॒तये॑ ॥ ९ ०१२ ०२
म॒द॒च्युत् क्षे॑ति॒ साद॑ने॒ सिन्धो॑र् ऊ॒र्मा वि॑प॒श्चित् ।
सोमो॑ गौ॒री अधि॑ श्रि॒तः ॥ ९ ०१२ ०३
दि॒वो नाभा॑ विचक्ष॒णो ऽव्यो॒ वारे॑ महीयते ।

सोमो यः सुक्रतुः कविः ॥ ९ ०१२ ०४
यः सोमः कलशेष्व् आँ अन्तः पवित्र आहितः ।
तम् इन्दुः परि षस्वजे ॥ ९ ०१२ ०५
प्र वाचम् इन्दुर् इष्यति समुद्रस्याधि विष्टपि ।
जिन्वन् कोशम् मधुश्चुतम् ॥ ९ ०१२ ०६
नित्यस्तोत्रो वनस्पतिर् धीनाम् अन्तः सबर्दुघः ।
हिन्वानो मानुषा युगा ॥ ९ ०१२ ०७
अभि प्रिया दिवस् पदा सोमो हिन्वानो अर्षति ।
विप्रस्य धारया कविः ॥ ९ ०१२ ०८
आ पवमान धारय रयिं सहस्रवर्चसम् ।
अस्मे इन्दो स्वाभुवम् ॥ ९ ०१२ ०९

(७२५)
सोमः पुनानो अर्षति सहस्रधारो अत्यविः ।
वायोर् इन्द्रस्य निष्कृतम् ॥ ९ ०१३ ०१
पवमानम् अवस्यवो विप्रम् अभि प्र गायत ।
सुष्वाणं देववीतये ॥ ९ ०१३ ०२
पवन्ते वाजसातये सोमाः सहस्रपाजसः ।
गृणाना देववीतये ॥ ९ ०१३ ०३
उत नो वाजसातये पवस्व बृहतीर् इषः ।
द्युमद् इन्दो सुवीर्यम् ॥ ९ ०१३ ०४
ते नः सहस्रिणं रयिम् पवन्ताम् आ सुवीर्यम् ।
सुवाना देवास इन्दवः ॥ ९ ०१३ ०५
अत्या हियाना न हेतृभिर् असृग्रं वाजसातये ।
वि वारम् अव्यम् आशवः ॥ ९ ०१३ ०६
वाश्रा अर्षन्तीन्दवो ऽभि वत्सं न धेनवः ।
दधन्विरे गभस्त्योः ॥ ९ ०१३ ०७

जुष्ट॒ इन्द्रा॑य मत्स॒रः पव॑मान॒ कनि॑क्रदत् ।
विश्वा॒ अप॒ द्विषो॑ जहि ॥ ९ ०१३ ०८
अ॒प॒घ्नन्तो॒ अरा॑व्णः॒ पव॑मानाः स्व॒र्दृशः॑ ।
योना॑व् ऋ॒तस्य॑ सीदत ॥ ९ ०१३ ०९

(७२६)
परि॒ प्रासि॑ष्यदत् क॒विः सिन्धो॑र् ऊ॒र्मा॑व् अधि॑ श्रि॒तः ।
का॒रम् बिभ्र॑त् पु॒रु॒स्पृह॑म् ॥ ९ ०१४ ०१
गि॒रा यदी॒ सब॑न्धवः॒ पञ्च॒ व्राता॑ अप॒स्यवः॑ ।
प॒रि॒ष्कृ॒ण्वन्ति॑ धर्ण॒सिम् ॥ ९ ०१४ ०२
आद् अ॑स्य शु॒ष्मिणो॒ रसे॒ विश्वे॑ दे॒वा अ॑मत्सत ।
यदी॒ गोभि॑र् वसा॒यते॑ ॥ ९ ०१४ ०३
नि॒रि॒णा॒नो वि धा॑वति॒ जह॒च् छर्या॑णि॒ तान्वा॑ ।
अत्रा॒ सं जि॑घ्नते यु॒जा ॥ ९ ०१४ ०४
न॒प्तीभि॒र् यो वि॒वस्व॑तः शु॒भ्रो न मा॑मृ॒जे यु॒वा॑ ।
गाः कृ॑ण्वा॒नो न नि॒र्णिज॑म् ॥ ९ ०१४ ०५
अति॑ श्रि॒ती ति॑र॒श्चता॑ ग॒व्या जि॑गा॒त्य् अण्व्या॑ ।
व॒ग्नुम् इ॑यर्ति॒ यं वि॒दे ॥ ९ ०१४ ०६
अ॒भि क्षिपः॒ सम् अ॑ग्मत म॒र्जय॑न्तीर् इ॒षस् पति॑म् ।
पृ॒ष्ठा गृ॑भ्णत वा॒जिनः॑ ॥ ९ ०१४ ०७
परि॑ दि॒व्यानि॒ मर्मृ॑श॒द् विश्वा॑नि सोम॒ पार्थि॑वा ।
वसू॑नि याह्य् अस्म॒युः ॥ ९ ०१४ ०८

(७२७)
ए॒ष धि॒या या॒त्य् अण्व्या॒ शूरो॒ रथे॑भिर् आ॒शुभिः॑ ।
गच्छ॒न्न् इन्द्र॑स्य निष्कृ॒तम् ॥ ९ ०१५ ०१

एष पुरू धियायते बृहते देवतातये ।
यत्रामृतास आसते ॥ ९ ०१५ ०२
एष हितो वि नीयते ऽन्तः शुभ्रावता पथा ।
यदी तुञ्जन्ति भूर्णयः ॥ ९ ०१५ ०३
एष शृङ्गाणि दोधुवच् छिशीते यूथ्यो ३ वृषा ।
नृम्णा दधान ओजसा ॥ ९ ०१५ ०४
एष रुक्मिभिर् ईयते वाजी शुभ्रेभिर् अंशुभिः ।
पतिः सिन्धूनाम् भवन् ॥ ९ ०१५ ०५
एष वसूनि पिब्दना परुषा ययिवाँ अति ।
अव शादेषु गच्छति ॥ ९ ०१५ ०६
एतम् मृजन्ति मर्ज्यम् उप द्रोणेष्व् आयवः ।
प्रचक्राणम् महीर् इषः ॥ ९ ०१५ ०७
एतम् उ त्यं दश क्षिपो मृजन्ति सप्त धीतयः ।
स्वायुधम् मदिन्तमम् ॥ ९ ०१५ ०८

(७२८)
प्र ते सोतार ओण्यो ३ रसम् मदाय घृष्वये ।
सर्गो न तक्त्य् एतशः ॥ ९ ०१६ ०१
क्रत्वा दक्षस्य रथ्यम् अपो वसानम् अन्धसा ।
गोषाम् अण्वेषु सश्चिम ॥ ९ ०१६ ०२
अनप्तम् अप्सु दुष्टरं सोमम् पवित्र आ सृज ।
पुनीहीन्द्राय पातवे ॥ ९ ०१६ ०३
प्र पुनानस्य चेतसा सोमः पवित्रे अर्षति ।
क्रत्वा सधस्थम् आसदत् ॥ ९ ०१६ ०४
प्र त्वा नमोभिर् इन्दव इन्द्र सोमा असृक्षत ।
महे भराय कारिणः ॥ ९ ०१६ ०५
पुनानो रूपे अव्यये विश्वा अर्षन्न् अभि श्रियः ।

शूरो॒ न गोषु॑ तिष्ठति ॥ ९ ०१६ ०६
दि॒वो न सानु॑ पि॒प्युषी॒ धारा॑ सु॒तस्य॑ वे॒धसः॑ ।
वृथा॑ प॒वित्रे॑ अर्षति ॥ ९ ०१६ ०७
त्वं सो॑म विप॒श्चितं॒ तना॑ पुना॒न आ॒युषु॑ ।
अव्यो॒ वारं॒ वि धा॑वसि ॥ ९ ०१६ ०८

(७२९)
प्र नि॒म्नेने॑व॒ सिन्ध॑वो॒ घ्नन्तो॑ वृ॒त्राणि॒ भूर्ण॑यः ।
सोमा॑ असृग्रम् आ॒शवः॑ ॥ ९ ०१७ ०१
अ॒भि सु॑वा॒नास॒ इन्द॑वो वृ॒ष्टयः॑ पृथि॒वीम् इ॑व ।
इन्द्रं॒ सोमा॑सो अक्षरन् ॥ ९ ०१७ ०२
अत्यू॑र्मिर् मत्स॒रो मदः॒ सोमः॑ प॒वित्रे॑ अर्षति ।
वि॒घ्नन् रक्षां॑सि देव॒युः ॥ ९ ०१७ ०३
आ क॒लशे॑षु धावति प॒वित्रे॒ परि॑ षिच्यते ।
उ॒क्थैर् य॒ज्ञेषु॑ वर्धते ॥ ९ ०१७ ०४
अति॒ त्री सो॑म रोच॒ना रोह॒न् न भ्रा॑जसे॒ दिव॑म् ।
इ॒ष्णन् सूर्यं॒ न चो॑दयः ॥ ९ ०१७ ०५
अ॒भि विप्रा॑ अनूषत मू॒र्धन् य॒ज्ञस्य॑ का॒रवः॑ ।
दधा॑ना॒श् चक्ष॑सि प्रि॒यम् ॥ ९ ०१७ ०६
तम् उ॑ त्वा वा॒जिनं॒ नरो॑ धी॒भिर् विप्रा॑ अव॒स्यवः॑ ।
मृ॒जन्ति॑ दे॒वता॑तये ॥ ९ ०१७ ०७
मधो॒र् धारा॒म् अनु॑ क्षर ती॒व्रः स॒धस्थ॒म् आस॑दः ।
चारु॑र् ऋ॒ताय॑ पी॒तये॑ ॥ ९ ०१७ ०८

(७३०)
परि॑ सुवा॒नो गि॑रि॒ष्ठाः प॒वित्रे॒ सोमो॑ अक्षाः ।

मदे॑षु स॒र्व॑धा अ॑सि ॥ ९ ०१८ ०१
त्वं वि॒प्रस् त्वं क॒विर् मधु॒ प्र जा॒तम् अन्ध॑सः ।
मदे॑षु स॒र्व॑धा अ॑सि ॥ ९ ०१८ ०२
तव॒ विश्वे॑ स॒जोष॑सो दे॒वासः॑ पी॒तिम् आ॑शत ।
मदे॑षु स॒र्व॑धा अ॑सि ॥ ९ ०१८ ०३
आ यो विश्वा॑नि॒ वार्या॒ वसू॑नि॒ हस्त॑योर् द॒धे ।
मदे॑षु स॒र्व॑धा अ॑सि ॥ ९ ०१८ ०४
य इ॒मे रोद॑सी म॒ही सम् मा॒तरे॑व॒ दोह॑ते ।
मदे॑षु स॒र्व॑धा अ॑सि ॥ ९ ०१८ ०५
परि॒ यो रोद॑सी उ॒भे स॒द्यो वाजे॑भि॒र् अर्ष॑ति ।
मदे॑षु स॒र्व॑धा अ॑सि ॥ ९ ०१८ ०६
स शु॒ष्मी क॒लशे॒ष्व् आ पु॑ना॒नो अ॑चिक्रदत् ।
मदे॑षु स॒र्व॑धा अ॑सि ॥ ९ ०१८ ०७

(७३१)
यत् सो॑म चि॒त्रम् उ॒क्थ्यं दि॒व्यम् पार्थि॑वं॒ वसु॑ ।
तन् नः॑ पुना॒न आ भ॑र ॥ ९ ०१९ ०१
यु॒वं हि स्थः स्वर्पती॒ इन्द्र॑श् च सोम॒ गोप॑ती ।
ई॒शा॒ना पि॑प्यतं॒ धियः॑ ॥ ९ ०१९ ०२
वृषा॑ पुना॒न आ॒युषु॑ स्त॒नय॒न्न् अधि॑ ब॒र्हिषि॑ ।
हरिः॒ सन् योनि॒म् आस॑दत् ॥ ९ ०१९ ०३
अवा॑वशन्त धी॒तयो॑ वृष॒भस्याधि॒ रेत॑सि ।
सू॒नोर् व॒त्सस्य॑ मा॒तरः॑ ॥ ९ ०१९ ०४
कु॒विद् वृ॑ष॒ण्यन्ती॑भ्यः पुना॒नो गर्भ॑म् आ॒दध॑त् ।
याः शु॒क्रं दु॑ह॒ते पयः॑ ॥ ९ ०१९ ०५
उप॑ शिक्षापत॒स्थुषो॑ भि॒यस॒म् आ धे॑हि॒ शत्रु॑षु ।
पव॑मान वि॒दा र॒यिम् ॥ ९ ०१९ ०६

नि शत्रोः॑ सोम॒ वृष्ण्यं॒ नि शुष्मं॒ नि वय॑स् तिर ।
दू॒रे वा॑ स॒तो अन्ति॑ वा ॥ ९ ०१९ ०७

(७३२)
प्र क॒विर् दे॒ववी॑तये॒ ऽव्यो॒ वारे॑भिर् अर्षति ।
सा॒ह्वान् विश्वा॑ अ॒भि स्पृधः॑ ॥ ९ ०२० ०१
स हि ष्मा॑ जरि॒तृभ्य॒ आ वाजं॒ गोम॑न्त॒म् इन्व॑ति ।
पव॑मानः सह॒स्रिण॑म् ॥ ९ ०२० ०२
परि॒ विश्वा॑नि॒ चेत॑सा मृ॒शसे॒ पव॑से म॒ती ।
स नः॑ सोम॒ श्रवो॑ विदः ॥ ९ ०२० ०३
अ॒भ्य् अर्ष बृ॒हद् यशो॑ म॒घव॑द्भ्यो ध्रु॒वं र॒यिम् ।
इषं॑ स्तो॒तृभ्य॒ आ भ॑र ॥ ९ ०२० ०४
त्वं राजे॑व सुव्र॒तो गिरः॑ सो॒मा वि॑वेशिथ ।
पु॒ना॒नो व॑ह्ने अद्भुत ॥ ९ ०२० ०५
स वह्नि॑र् अ॒प्सु दु॒ष्टरो॑ मृ॒ज्यमा॑नो॒ गभ॑स्त्योः ।
सोम॑श् च॒मूषु॑ सीदति ॥ ९ ०२० ०६
क्री॒ळुर् म॒खो न मं॑हयुः प॒वित्रं॑ सोम गच्छसि ।
दध॑त् स्तो॒त्रे सु॒वीर्य॑म् ॥ ९ ०२० ०७

(७३३)
ए॒ते धा॑व॒न्तीन्द॑वः॒ सोमा॒ इन्द्रा॑य॒ घृष्व॑यः ।
म॒त्स॒रासः॑ स्व॒र्विदः॑ ॥ ९ ०२१ ०१
प्र॒वृ॒ण्वन्तो॑ अभि॒युजः॒ सुष्व॑ये वरिवो॒विदः॑ ।
स्व॒यं स्तो॒त्रे व॑य॒स्कृतः॑ ॥ ९ ०२१ ०२
वृ॒था क्रीळ॑न्त॒ इन्द॑वः स॒धस्थ॑म् अ॒भ्य् एक॒म् इत् ।
सिन्धो॑र् ऊ॒र्मा व्य् अक्षरन् ॥ ९ ०२१ ०३
ए॒ते विश्वा॑नि॒ वार्या॒ पव॑मानास आशत ।

हि॒ता न सप्त॑यो॒ रथे॑ ॥ ९ ०२१ ०४
आस्मि॑न् पि॒शङ्ग॑म् इन्दवो॒ दधा॑ता वे॒नम् आ॒दिशे॑ ।
यो अ॒स्मभ्य॒म् अरा॑वा ॥ ९ ०२१ ०५
ऋ॒भुर् न रथ्यं॒ नवं॒ दधा॑ता॒ केत॑म् आ॒दिशे॑ ।
शु॒क्राः प॑वध्व॒म् अर्ण॑सा ॥ ९ ०२१ ०६
ए॒त उ॒ त्ये अ॑वीवश॒न् काष्ठां॑ वा॒जिनो॑ अक्रत ।
स॒तः प्रासा॑विषुर् म॒तिम् ॥ ९ ०२१ ०७

(७३४)
ए॒ते सोमा॑स आ॒शवो॒ रथा॑ इव॒ प्र वा॒जिनः॑ ।
सर्गाः॑ सृ॒ष्टा अ॑हेषत ॥ ९ ०२२ ०१
ए॒ते वाता॑ इवो॒रवः॑ प॒र्जन्य॑स्येव वृ॒ष्टयः॑ ।
अ॒ग्नेर् इ॑व भ्र॒मा वृथा॑ ॥ ९ ०२२ ०२
ए॒ते पू॒ता वि॑प॒श्चितः॒ सोमा॑सो॒ दध्या॑शिरः ।
वि॒पा व्य् आनशु॒र् धियः॑ ॥ ९ ०२२ ०३
ए॒ते मृ॒ष्टा अम॑र्त्याः ससृ॒वांसो॒ न श॑श्रमुः ।
इय॑क्षन्तः प॒थो रजः॑ ॥ ९ ०२२ ०४
ए॒ते पृ॒ष्ठानि॒ रोद॑सोर् विप्र॒यन्तो॒ व्य् आनशुः ।
उ॒तेदम् उ॑त्त॒मं रजः॑ ॥ ९ ०२२ ०५
तन्तुं॑ तन्वा॒नम् उ॑त्त॒मम् अनु॑ प्र॒वत॑ आशत ।
उ॒तेदम् उ॑त्त॒माय्य॑म् ॥ ९ ०२२ ०६
त्वं सो॑म प॒णिभ्य॒ आ वसु॒ गव्या॑नि धारयः ।
त॒तं तन्तु॑म् अचिक्रदः ॥ ९ ०२२ ०७

(७३५)
सोमा॑ असृग्रम् आ॒शवो॒ मधो॒र् मद॑स्य॒ धार॑या ।

अभि विश्वानि काव्या ॥ १ ०२३ ०१
अनु प्रत्नास आयवः पदं नवीयो अक्रमुः ।
रुचे जनन्त सूर्यम् ॥ १ ०२३ ०२
आ पवमान नो भरार्यो अदाशुषो गयम् ।
कृधि प्रजावतीर् इषः ॥ १ ०२३ ०३
अभि सोमास आयवः पवन्ते मद्यम् मदम् ।
अभि कोशम् मधुश्चुतम् ॥ १ ०२३ ०४
सोमो अर्षति धर्णसिर् दधान इन्द्रियं रसम् ।
सुवीरो अभिशस्तिपाः ॥ १ ०२३ ०५
इन्द्राय सोम पवसे देवेभ्यः सधमाद्यः ।
इन्दो वाजं सिषाससि ॥ १ ०२३ ०६
अस्य पीत्वा मदानाम् इन्द्रो वृत्राण्य् अप्रति ।
जघान जघनच् च नु ॥ १ ०२३ ०७

(७३६)
प्र सोमासो अधन्विषुः पवमानास इन्दवः ।
श्रीणाना अप्सु मृञ्जत ॥ १ ०२४ ०१
अभि गावो अधन्विषुर् आपो न प्रवता यतीः ।
पुनाना इन्द्रम् आशत ॥ १ ०२४ ०२
प्र पवमान धन्वसि सोमेन्द्राय पातवे ।
नृभिर् यतो वि नीयसे ॥ १ ०२४ ०३
त्वं सोम नृमादनः पवस्व चर्षणीसहे ।
सस्निर् यो अनुमाद्यः ॥ १ ०२४ ०४
इन्दो यद् अद्रिभिः सुतः पवित्रम् परिधावसि ।
अरम् इन्द्रस्य धाम्ने ॥ १ ०२४ ०५
पवस्व वृत्रहन्तमोक्थेभिर् अनुमाद्यः ।
शुचिः पावको अद्भुतः ॥ १ ०२४ ०६

शुचिः॑ पाव॒क उ॑च्यते॒ सोमः॑ सु॒तस्य॒ मध्वः॑ ।
दे॒वा॒वीर् अ॑घशंस॒हा ॥ ९ ०२४ ०७

(७३७)
पव॑स्व दक्ष॒साध॑नो दे॒वेभ्यः॑ पी॒तये॑ हरे ।
म॒रुद्भ्यो॑ वा॒यवे॒ मदः॑ ॥ ९ ०२५ ०१
पव॑मान धि॒या हि॒तो ऽ॒भि योनिं॒ कनि॑क्रदत् ।
धर्म॑णा वा॒युम् आ वि॑श ॥ ९ ०२५ ०२
सं दे॒वैः शो॑भते॒ वृषा॑ क॒विर् योना॒व् अधि॑ प्रि॒यः ।
वृ॒त्रहा दे॑व॒वीत॑मः ॥ ९ ०२५ ०३
विश्वा॑ रू॒पाण्य् आ॑वि॒शन् पु॑ना॒नो या॑ति हर्य॒तः ।
यत्रा॒मृता॑स॒ आस॑ते ॥ ९ ०२५ ०४
अ॒रु॒षो ज॒नय॒न् गिरः॒ सोमः॑ पवत आयु॒षक् ।
इन्द्रं॒ गच्छ॑न् क॒विक्र॑तुः ॥ ९ ०२५ ०५
आ प॑वस्व मदिन्तम प॒वित्रं॒ धार॑या कवे ।
अ॒र्कस्य॒ योनि॑म् आ॒सद॑म् ॥ ९ ०२५ ०६

(७३८)
तम् अ॑मृक्षन्त वा॒जिन॑म् उ॒पस्थे॒ अदि॑ते॒र् अधि॑ ।
विप्रा॑सो॒ अण्व्या॑ धि॒या ॥ ९ ०२६ ०१
तं गावो॑ अ॒भ्य् अ॑नूषत स॒हस्र॑धार॒म् अक्षि॑तम् ।
इन्दुं॑ ध॒र्तार॒म् आ दि॒वः ॥ ९ ०२६ ०२
तं वे॒धाम् मे॒धया॑ह्य॒न् पव॑मान॒म् अधि॒ द्यवि॑ ।
ध॒र्ण॒सिम् भूरि॑धायसम् ॥ ९ ०२६ ०३
तम् अ॑ह्यन् भु॒रिजो॑र् धि॒या सं॒वसा॑नं वि॒वस्व॑तः ।
पतिं॑ वा॒चो अदा॑भ्यम् ॥ ९ ०२६ ०४

तं सानाव् अधि जामयो हरिं हिन्वन्त्य् अद्रिभिः ।
हर्यतम् भूरिचक्षसम् ॥ ९ ०२६ ०५
तं त्वा हिन्वन्ति वेधसः पवमान गिरावृधम् ।
इन्दव् इन्द्राय मत्सरम् ॥ ९ ०२६ ०६

(७३९)
एष कविर् अभिष्टुतः पवित्रे अधि तोशते ।
पुनानो घ्नन्न् अप स्रिधः ॥ ९ ०२७ ०१
एष इन्द्राय वायवे स्वर्जित् परि षिच्यते ।
पवित्रे दक्षसाधनः ॥ ९ ०२७ ०२
एष नृभिर् वि नीयते दिवो मूर्धा वृषा सुतः ।
सोमो वनेषु विश्ववित् ॥ ९ ०२७ ०३
एष गव्युर् अचिक्रदत् पवमानो हिरण्ययुः ।
इन्दुः सत्राजिद् अस्तृतः ॥ ९ ०२७ ०४
एष सूर्येण हासते पवमानो अधि द्यवि ।
पवित्रे मत्सरो मदः ॥ ९ ०२७ ०५
एष शुष्म्य् असिष्यदद् अन्तरिक्षे वृषा हरिः ।
पुनान इन्दुर् इन्द्रम् आ ॥ ९ ०२७ ०६

(७४०)
एष वाजी हितो नृभिर् विश्वविन् मनसस् पतिः ।
अव्यो वारं वि धावति ॥ ९ ०२८ ०१
एष पवित्रे अक्षरत् सोमो देवेभ्यः सुतः ।
विश्वा धामान्य् आविशन् ॥ ९ ०२८ ०२
एष देवः शुभायते ऽधि योनाव् अमर्त्यः ।
वृत्रहा देववीतमः ॥ ९ ०२८ ०३

एष वृषा कनिक्रदद् दशभिर् जामिभिर् यतः ।
अभि द्रोणानि धावति ॥ ९ ०२८ ०४
एष सूर्यम् अरोचयत् पवमानो विचर्षणिः ।
विश्वा धामानि विश्ववित् ॥ ९ ०२८ ०५
एष शुष्म्य् अदाभ्यः सोमः पुनानो अर्षति ।
देवावीर् अघशंसहा ॥ ९ ०२८ ०६

(७४१)
प्रास्य धारा अक्षरन् वृष्णः सुतस्यौजसा ।
देवाँ अनु प्रभूषतः ॥ ९ ०२९ ०१
सप्तिम् मृजन्ति वेधसो गृणन्तः कारवो गिरा ।
ज्योतिर् जज्ञानम् उक्थ्यम् ॥ ९ ०२९ ०२
सुषहा सोम तानि ते पुनानाय प्रभूवसो ।
वर्धा समुद्रम् उक्थ्यम् ॥ ९ ०२९ ०३
विश्वा वसूनि संजयन् पवस्व सोम धारया ।
इनु द्वेषांसि सध्र्यक् ॥ ९ ०२९ ०४
रक्षा सु नो अररुषः स्वनात् समस्य कस्य चित् ।
निदो यत्र मुमुच्महे ॥ ९ ०२९ ०५
एन्दो पार्थिवं रयिं दिव्यम् पवस्व धारया ।
द्युमन्तं शुष्मम् आ भर ॥ ९ ०२९ ०६

(७४२)
प्र धारा अस्य शुष्मिणो वृथा पवित्रे अक्षरन् ।
पुनानो वाचम् इष्यति ॥ ९ ०३० ०१
इन्दुर् हियानः सोतृभिर् मृज्यमानः कनिक्रदत् ।
इयर्ति वग्नुम् इन्द्रियम् ॥ ९ ०३० ०२

आ नः शुष्मं नृषाह्यं वीरवन्तम् पुरुस्पृहम् ।
पवस्व सोम धारया ॥ ९ ०३० ०३
प्र सोमो अति धारया पवमानो असिष्यदत् ।
अभि द्रोणान्य् आसदम् ॥ ९ ०३० ०४
अप्सु त्वा मधुमत्तमं हरिं हिन्वन्त्य् अद्रिभिः ।
इन्दव् इन्द्राय पीतये ॥ ९ ०३० ०५
सुनोता मधुमत्तमं सोमम् इन्द्राय वज्रिणे ।
चारुं शर्धाय मत्सरम् ॥ ९ ०३० ०६

(७४३)
प्र सोमासः स्वाध्य१ः पवमानासो अक्रमुः ।
रयिं कृण्वन्ति चेतनम् ॥ ९ ०३१ ०१
दिवस् पृथिव्या अधि भवेन्दो द्युम्नवर्धनः ।
भवा वाजानाम् पतिः ॥ ९ ०३१ ०२
तुभ्यं वाता अभिप्रियस् तुभ्यम् अर्षन्ति सिन्धवः ।
सोम वर्धन्ति ते महः ॥ ९ ०३१ ०३
आ प्यायस्व सम् एतु ते विश्वतः सोम वृष्ण्यम् ।
भवा वाजस्य संगथे ॥ ९ ०३१ ०४
तुभ्यं गावो घृतम् पयो बभ्रो दुदुह्रे अक्षितम् ।
वर्षिष्ठे अधि सानवि ॥ ९ ०३१ ०५
स्वायुधस्य ते सतो भुवनस्य पते वयम् ।
इन्दो सखित्वम् उश्मसि ॥ ९ ०३१ ०६

(७४४)
प्र सोमासो मदच्युतः श्रवसे नो मघोनः ।
सुता विदथे अक्रमुः ॥ ९ ०३२ ०१

आद् ईं त्रितस्य योषणो हरिं हिन्वन्त्य् अद्रिभिः ।
इन्दुम् इन्द्राय पीतये ॥ ९ ०३२ ०२
आद् ईं हंसो यथा गणं विश्वस्यावीवशन् मतिम् ।
अत्यो न गोभिर् अज्यते ॥ ९ ०३२ ०३
उभे सोमावचाकशन् मृगो न तक्तो अर्षसि ।
सीदन्न् ऋतस्य योनिम् आ ॥ ९ ०३२ ०४
अभि गावो अनूषत योषा जारम् इव प्रियम् ।
अगन्न् आजिं यथा हितम् ॥ ९ ०३२ ०५
अस्मे धेहि द्युमद् यशो मघवद्भ्यश् च मह्यं च ।
सनिम् मेधाम् उत श्रवः ॥ ९ ०३२ ०६

(७४५)

प्र सोमासो विपश्चितो ऽपां न यन्त्य् ऊर्मयः ।
वनानि महिषा इव ॥ ९ ०३३ ०१
अभि द्रोणानि बभ्रवः शुक्रा ऋतस्य धारया ।
वाजं गोमन्तम् अक्षरन् ॥ ९ ०३३ ०२
सुता इन्द्राय वायवे वरुणाय मरुद्भ्यः ।
सोमा अर्षन्ति विष्णवे ॥ ९ ०३३ ०३
तिस्रो वाच उद् ईरते गावो मिमन्ति धेनवः ।
हरिर् एति कनिक्रदत् ॥ ९ ०३३ ०४
अभि ब्रह्मीर् अनूषत यह्वीर् ऋतस्य मातरः ।
मर्मृज्यन्ते दिवः शिशुम् ॥ ९ ०३३ ०५
रायः समुद्रांश् चतुरो ऽस्मभ्यं सोम विश्वतः ।
आ पवस्व सहस्रिणः ॥ ९ ०३३ ०६

(७४६)

प्र सुवानो धारया तनेन्दुर् हिन्वानो अर्षति ।
रुजद् दृळ्हा व्य् ओजसा ॥ ९ ०३४ ०१
सुत इन्द्राय वायवे वरुणाय मरुद्भ्यः ।
सोमो अर्षति विष्णवे ॥ ९ ०३४ ०२
वृषाणं वृषभिर् यतं सुन्वन्ति सोमम् अद्रिभिः ।
दुहन्ति शक्मना पयः ॥ ९ ०३४ ०३
भुवत् त्रितस्य मर्ज्यो भुवद् इन्द्राय मत्सरः ।
सं रूपैर् अज्यते हरिः ॥ ९ ०३४ ०४
अभीम् ऋतस्य विष्टपं दुहते पृश्निमातरः ।
चारु प्रियतमं हविः ॥ ९ ०३४ ०५
सम् एनम् अह्रुता इमा गिरो अर्षन्ति सस्रुतः ।
धेनूर् वाश्रो अवीवशत् ॥ ९ ०३४ ०६

(७४७)
आ नः पवस्व धारया पवमान रयिम् पृथुम् ।
यया ज्योतिर् विदासि नः ॥ ९ ०३५ ०१
इन्दो समुद्रमीङ्खय पवस्व विश्वमेजय ।
रायो धर्ता न ओजसा ॥ ९ ०३५ ०२
त्वया वीरेण वीरवो ऽभि ष्याम पृतन्यतः ।
क्षरा णो अभि वार्यम् ॥ ९ ०३५ ०३
प्र वाजम् इन्दुर् इष्यति सिषासन् वाजसा ऋषिः ।
व्रता विदान आयुधा ॥ ९ ०३५ ०४
तं गीर्भिर् वाचमीङ्खयम् पुनानं वासयामसि ।
सोमं जनस्य गोपतिम् ॥ ९ ०३५ ०५
विश्वो यस्य व्रते जनो दाधार धर्मणस् पतेः ।
पुनानस्य प्रभूवसोः ॥ ९ ०३५ ०६

(७४८)
असर्जि रथ्यो यथा पवित्रे चम्वोः सुतः ।
कार्ष्मन् वाजी न्य् अक्रमीत् ॥ ९ ०३६ ०१
स वह्निः सोम जागृविः पवस्व देववीर् अति ।
अभि कोशम् मधुश्चुतम् ॥ ९ ०३६ ०२
स नो ज्योतींषि पूर्व्य पवमान वि रोचय ।
क्रत्वे दक्षाय नो हिनु ॥ ९ ०३६ ०३
शुम्भमान ऋतायुभिर् मृज्यमानो गभस्त्योः ।
पवते वारे अव्यये ॥ ९ ०३६ ०४
स विश्वा दाशुषे वसु सोमो दिव्यानि पार्थिवा ।
पवताम् आन्तरिक्ष्या ॥ ९ ०३६ ०५
आ दिवस् पृष्ठम् अश्वयुर् गव्ययुः सोम रोहसि ।
वीरयुः शवसस् पते ॥ ९ ०३६ ०६

(७४९)
स सुतः पीतये वृषा सोमः पवित्रे अर्षति ।
विघ्नन् रक्षांसि देवयुः ॥ ९ ०३७ ०१
स पवित्रे विचक्षणो हरिर् अर्षति धर्णसिः ।
अभि योनिं कनिक्रदत् ॥ ९ ०३७ ०२
स वाजी रोचना दिवः पवमानो वि धावति ।
रक्षोहा वारम् अव्ययम् ॥ ९ ०३७ ०३
स त्रितस्याधि सानवि पवमानो अरोचयत् ।
जामिभिः सूर्यं सह ॥ ९ ०३७ ०४
स वृत्रहा वृषा सुतो वरिवोविद् अदाभ्यः ।
सोमो वाजम् इवासरत् ॥ ९ ०३७ ०५
स देवः कविनेषितो ऽभि द्रोणानि धावति ।

इन्दुर् इन्द्राय मंहना ॥ ९ ०३७ ०६

(७५०)
एष उ स्य वृषा रथो ऽव्यो वारेभिर् अर्षति ।
गच्छन् वाजं सहस्रिणम् ॥ ९ ०३८ ०१
एतं त्रितस्य योषणो हरिं हिन्वन्त्य् अद्रिभिः ।
इन्दुम् इन्द्राय पीतये ॥ ९ ०३८ ०२
एतं त्यं हरितो दश मर्मृज्यन्ते अपस्युवः ।
याभिर् मदाय शुम्भते ॥ ९ ०३८ ०३
एष स्य मानुषीष्व् आ श्येनो न विक्षु सीदति ।
गच्छञ् जारो न योषितम् ॥ ९ ०३८ ०४
एष स्य मद्यो रसो ऽव चष्टे दिवः शिशुः ।
य इन्दुर् वारम् आविशत् ॥ ९ ०३८ ०५
एष स्य पीतये सुतो हरिर् अर्षति धर्णसिः ।
क्रन्दन् योनिम् अभि प्रियम् ॥ ९ ०३८ ०६

(७५१)
आशुर् अर्ष बृहन्मते परि प्रियेण धाम्ना ।
यत्र देवा इति ब्रवन् ॥ ९ ०३९ ०१
परिष्कृण्वन्न् अनिष्कृतं जनाय यातयन्न् इषः ।
वृष्टिं दिवः परि स्रव ॥ ९ ०३९ ०२
सुत एति पवित्र आ त्विषिं दधान ओजसा ।
विचक्षाणो विरोचयन् ॥ ९ ०३९ ०३
अयं स यो दिवस् परि रघुयामा पवित्र आ ।
सिन्धोर् ऊर्मा व्य् अक्षरत् ॥ ९ ०३९ ०४
आविवासन् परावतो अथो अर्वावतः सुतः ।

इन्द्रा॑य सिच्यते॒ मधु॑ ॥ १ ०३९ ०५
स॒मी॒ची॒ना अ॑नूषत॒ हरिं॑ हिन्व॒न्त्य् अद्रि॑भिः ।
योना॑व् ऋ॒तस्य॑ सीदत ॥ १ ०३९ ०६

(७५२)
पु॒ना॒नो अ॑क्रमीद् अ॒भि विश्वा॒ मृधो॒ विच॑र्षणिः ।
शु॒म्भन्ति॒ विप्रं॑ धी॒तिभिः॑ ॥ १ ०४० ०१
आ योनि॑म् अरु॒णो रु॑हद् ग॒मद् इन्द्रं॒ वृषा॑ सु॒तः ।
ध्रु॒वे सद॑सि सीदति ॥ १ ०४० ०२
नू नो॑ र॒यिम् म॒हाम् इ॑न्दो ऽ॒स्मभ्यं॑ सोम वि॒श्वतः॑ ।
आ प॑वस्व सह॒स्रिण॑म् ॥ १ ०४० ०३
विश्वा॑ सोम पवमान द्यु॒म्नानी॑न्दव् आ भ॑र ।
वि॒दाः स॑ह॒स्रिणी॒र् इषः॑ ॥ १ ०४० ०४
स नः॑ पुना॒न आ भ॑र र॒यिं स्तो॒त्रे सु॒वीर्य॑म् ।
ज॒रि॒तुर् व॑र्धया॒ गिरः॑ ॥ १ ०४० ०५
पु॒ना॒न इ॑न्दव् आ भ॑र॒ सोम॑ द्वि॒बर्ह॑सं र॒यिम् ।
वृष॑न्न् इन्दो न उ॒क्थ्य॑म् ॥ १ ०४० ०६

(७५३)
प्र ये गावो॒ न भूर्ण॑यस् त्वे॒षा अ॒यासो॒ अक्र॑मुः ।
घ्नन्तः॑ कृ॒ष्णाम् अप॒ त्वच॑म् ॥ १ ०४१ ०१
सु॒वि॒तस्य॑ मनाम॒हे ऽति॒ सेतुं॑ दुरा॒व्य॑म् ।
सा॒ह्वांसो॒ दस्यु॑म् अव्र॒तम् ॥ १ ०४१ ०२
शृ॒ण्वे वृ॒ष्टेर् इ॑व स्व॒नः पव॑मानस्य शु॒ष्मिणः॑ ।
चर॑न्ति वि॒द्युतो॑ दि॒वि ॥ १ ०४१ ०३
आ प॑वस्व म॒हीम् इषं॒ गोम॑द् इन्दो॒ हिर॑ण्यवत् ।

अश्वा॑वद् वाज॑वत् सु॒तः ॥ ९ ०४१ ०४
स प॑वस्व विचर्षण॒ आ म॒ही रोद॑सी पृण ।
उ॒षाः सूर्यो॒ न र॒श्मिभिः॑ ॥ ९ ०४१ ०५
परि॑ णः शर्म॒यन्त्या॒ धार॑या सोम वि॒श्वतः॑ ।
सरा॑ र॒सेव॑ वि॒ष्टप॑म् ॥ ९ ०४१ ०६

(७५४)
ज॒नय॑न् रोच॒ना दि॒वो ज॒नय॑न्न् अ॒प्सु सूर्य॑म् ।
वसा॑नो॒ गा अ॒पो हरिः॑ ॥ ९ ०४२ ०१
ए॒ष प्र॒त्नेन॒ मन्म॑ना दे॒वो दे॒वेभ्य॒स् परि॑ ।
धार॑या पवते सु॒तः ॥ ९ ०४२ ०२
वा॒वृ॒धा॒नाय॒ तूर्व॑ये॒ पव॑न्ते॒ वाज॑सातये ।
सोमाः॑ स॒हस्र॑पाजसः ॥ ९ ०४२ ०३
दु॒हा॒नः प्र॒त्नम् इत् पयः॑ प॒वित्रे॒ परि॑ षिच्यते ।
क्रन्द॑न् दे॒वाँ अ॑जीजनत् ॥ ९ ०४२ ०४
अ॒भि विश्वा॑नि॒ वार्या॒भि दे॒वाँ ऋ॑ता॒वृधः॑ ।
सोमः॑ पुना॒नो अ॑र्षति ॥ ९ ०४२ ०५
गोम॑न् नः सोम वी॒रव॒द् अश्वा॑व॒द् वाज॑वत् सु॒तः ।
पव॑स्व बृ॒हतीर् इषः॑ ॥ ९ ०४२ ०६

(७५५)
यो अत्य॑ इव मृ॒ज्यते॒ गोभि॒र् मदा॑य ह॒र्यतः ।
तं गी॒र्भिर् वा॑सयामसि ॥ ९ ०४३ ०१
तं नो॒ विश्वा॑ अव॒स्युवो॒ गिरः॑ शुम्भन्ति पू॒र्वथा॑ ।
इन्दु॑म् इन्द्रा॑य पी॒तये॑ ॥ ९ ०४३ ०२
पु॒ना॒नो या॑ति ह॒र्यतः सोमो॑ गी॒र्भिः परि॑ष्कृतः ।

विप्र॑स्य॒ मेध्या॑तिथेः ॥ ९ ०४३ ०३
पव॑मान वि॒दा र॒यिम् अ॒स्मभ्यं॑ सोम सु॒श्रिय॑म् ।
इन्दो॑ स॒हस्र॑वर्चसम् ॥ ९ ०४३ ०४
इन्दु॒र् अत्यो॒ न वा॑ज॒सृत् कनि॑क्रन्ति प॒वित्र॒ आ ।
यद् अक्षा॒र् अति॑ देव॒युः ॥ ९ ०४३ ०५
पव॑स्व॒ वाज॑सातये॒ विप्र॑स्य गृण॒तो वृ॒धे ।
सोम॒ रास्व॑ सु॒वीर्य॑म् ॥ ९ ०४३ ०६

(७५६)
प्र ण॑ इन्दो म॒हे तन॑ ऊ॒र्मिं न बिभ्र॑द् अर्षसि ।
अ॒भि दे॒वाँ अ॒यास्यः॑ ॥ ९ ०४४ ०१
म॒ती जु॒ष्टो धि॒या हि॒तः सोमो॑ हिन्वे प॒रावति॑ ।
विप्र॑स्य॒ धार॑या क॒विः ॥ ९ ०४४ ०२
अ॒यं दे॒वेषु॒ जागृ॑विः सु॒त ए॑ति प॒वित्र॒ आ ।
सोमो॑ याति॒ विच॑र्षणिः ॥ ९ ०४४ ०३
स नः॑ पवस्व वाज॒युश् च॑क्रा॒णश् चारु॑म् अध्व॒रम् ।
ब॒र्हिष्माँ॒ आ वि॑वासति ॥ ९ ०४४ ०४
स नो॒ भगा॑य वा॒यवे॒ विप्र॑वीरः स॒दावृ॑धः ।
सोमो॑ दे॒वेष्व् आ य॑मत् ॥ ९ ०४४ ०५
स नो॑ अ॒द्य वसु॑त्तये क्रतु॒विद् गा॑तु॒वित्त॑मः ।
वाजं॑ जेषि॒ श्रवो॑ बृ॒हत् ॥ ९ ०४४ ०६

(७५७)
स प॑वस्व॒ मदा॑य॒ कं नृ॒चक्षा॑ दे॒ववी॑तये ।
इन्द॒व् इन्द्रा॑य पी॒तये॑ ॥ ९ ०४५ ०१
स नो॑ अर्षा॒भि दू॒त्य१ं त्वम् इन्द्रा॑य तोशसे ।

दे॒वान् सखि॑भ्य॒ आ वर॑म् ॥ ९ ०४५ ०२
उ॒त त्वाम् अ॑रु॒णं व॒यं गोभि॑र् अ॒ञ्ज्मो॒ मदा॑य॒ कम् ।
वि नो॑ रा॒ये दुरो॑ वृधि ॥ ९ ०४५ ०३
अत्य् ऊ॑ प॒वित्र॑म् अक्रमीद् वा॒जी धुरं॑ न याम॑नि ।
इन्दु॑र् दे॒वेषु॑ पत्यते ॥ ९ ०४५ ०४
सम् ई॒ सखा॑यो अस्वर॒न् वने॒ क्रीळ॑न्त॒म् अत्य॑विम् ।
इन्दुं॑ ना॒वा अ॑नूषत ॥ ९ ०४५ ०५
तया॑ पवस्व॒ धार॑या॒ यया॑ पी॒तो वि॒चक्ष॑से ।
इन्दो॑ स्तो॒त्रे सु॒वीर्य॑म् ॥ ९ ०४५ ०६

(७५८)
असृ॑ग्रन् दे॒ववी॑तये ऽत्या॑सः॒ कृत्व्या॑ इव ।
क्षर॑न्तः पर्वता॒वृधः॑ ॥ ९ ०४६ ०१
परि॑ष्कृतास॒ इन्द॑वो॒ योषे॑व॒ पित्र्या॑वती ।
वा॒युं सोमा॑ असृक्षत ॥ ९ ०४६ ०२
ए॒ते सोमा॑स॒ इन्द॑वः॒ प्रय॑स्वन्तः च॒मू सु॒ताः ।
इन्द्रं॑ वर्धन्ति॒ कर्म॑भिः ॥ ९ ०४६ ०३
आ धा॑वता सुहस्त्यः शु॒क्रा गृ॑भ्णीत म॒न्थिना॑ ।
गोभिः॑ श्रीणीत मत्स॒रम् ॥ ९ ०४६ ०४
स प॑वस्व धनंजय प्रय॒न्ता राध॑सो म॒हः ।
अ॒स्मभ्यं॑ सोम गातु॒वित् ॥ ९ ०४६ ०५
ए॒तम् मृ॑जन्ति॒ मर्ज्य॑म् पव॑मानं॒ दश॒ क्षिपः॑ ।
इन्द्रा॑य मत्स॒रम् मद॑म् ॥ ९ ०४६ ०६

(७५९)
अ॒या सोमः॑ सुकृ॒त्यया॑ म॒हश् चि॑द् अ॒भ्य् अवर्धत ।

मन्दान उद् वृषायते ॥ ९ ०४७ ०१
कृतानीद् अस्य कर्त्वा चेतन्ते दस्युतर्हणा ।
ऋणा च धृष्णुश् चयते ॥ ९ ०४७ ०२
आत् सोम इन्द्रियो रसो वज्रः सहस्रसा भुवत् ।
उक्थं यद् अस्य जायते ॥ ९ ०४७ ०३
स्वयं कविर् विधर्तरि विप्राय रत्नम् इच्छति ।
यदी मर्मृज्यते धियः ॥ ९ ०४७ ०४
सिषासतू रयीणां वाजेष्व् अर्वताम् इव ।
भरेषु जिग्युषाम् असि ॥ ९ ०४७ ०५

(७६०)
तं त्वा नृम्णानि बिभ्रतं सधस्थेषु महो दिवः ।
चारुं सुकृत्ययेमहे ॥ ९ ०४८ ०१
संवृक्तधृष्णुम् उक्थ्यम् महामहिव्रतम् मदम् ।
शतम् पुरो रुरुक्षणिम् ॥ ९ ०४८ ०२
अतस् त्वा रयिम् अभि राजानं सुक्रतो दिवः ।
सुपर्णो अव्यथिर् भरत् ॥ ९ ०४८ ०३
विश्वस्मा इत् स्वर् दृशे साधारणं रजस्तुरम् ।
गोपाम् ऋतस्य विर् भरत् ॥ ९ ०४८ ०४
अधा हिन्वान इन्द्रियं ज्यायो महित्वम् आनशे ।
अभिष्टिकृद् विचर्षणिः ॥ ९ ०४८ ०५

(७६१)
पवस्व वृष्टिम् आ सु नो ऽपाम् ऊर्मिं दिवस् परि ।
अयक्ष्मा बृहतीर् इषः ॥ ९ ०४९ ०१
तया पवस्व धारया यया गाव इहागमन् ।

जन्यासु उप नो गृहम् ॥ ९ ०४९ ०२
घृतम् पवस्व धारया यज्ञेषु देववीतमः ।
अस्मभ्यं वृष्टिम् आ पव ॥ ९ ०४९ ०३
स न ऊर्जे व्य् अ १ व्ययम् पवित्रं धाव धारया ।
देवासः शृणवन् हि कम् ॥ ९ ०४९ ०४
पवमानो असिष्यदद् रक्षांस्य् अपजङ्घनत् ।
प्रत्नवद् रोचयन् रुचः ॥ ९ ०४९ ०५

(७६२)
उत् ते शुष्मास ईरते सिन्धोर् ऊर्मेर् इव स्वनः ।
वाणस्य चोदया पविम् ॥ ९ ०५० ०१
प्रसवे त उद् ईरते तिस्रो वाचो मखस्युवः ।
यद् अव्य एषि सानवि ॥ ९ ०५० ०२
अव्यो वारे परि प्रियं हरिं हिन्वन्त्य् अद्रिभिः ।
पवमानम् मधुश्चुतम् ॥ ९ ०५० ०३
आ पवस्व मदिन्तम पवित्रं धारया कवे ।
अर्कस्य योनिम् आसदम् ॥ ९ ०५० ०४
स पवस्व मदिन्तम गोभिर् अञ्जानो अक्तुभिः ।
इन्दव् इन्द्राय पीतये ॥ ९ ०५० ०५

(७६३)
अध्वर्यो अद्रिभिः सुतं सोमम् पवित्र आ सृज ।
पुनीहीन्द्राय पातवे ॥ ९ ०५१ ०१
दिवः पीयूषम् उत्तमं सोमम् इन्द्राय वज्रिणे ।
सुनोता मधुमत्तमम् ॥ ९ ०५१ ०२
तव त्य इन्दो अन्धसो देवा मधोर् व्य् अश्नते ।
पवमानस्य मरुतः ॥ ९ ०५१ ०३

त्वं हि सोम वर्धयन् सुतो मदाय भूर्णये ।
वृषन् स्तोतारम् ऊतये ॥ ९ ०५१ ०४
अभ्य् अर्ष विचक्षण पवित्रं धारया सुतः ।
अभि वाजम् उत श्रवः ॥ ९ ०५१ ०५

(७६४)
परि द्युक्षः सनद्रयिर् भरद् वाजं नो अन्धसा ।
सुवानो अर्ष पवित्र आ ॥ ९ ०५२ ०१
तव प्रत्नेभिर् अध्वभिर् अव्यो वारे परि प्रियः ।
सहस्रधारो यात् तना ॥ ९ ०५२ ०२
चरुर् न यस् तम् ईङ्खयेन्दो न दानम् ईङ्खय ।
वधैर् वधस्नव् ईङ्खय ॥ ९ ०५२ ०३
नि शुष्मम् इन्दव् एषाम् पुरुहूत जनानाम् ।
यो अस्माँ आदिदेशति ॥ ९ ०५२ ०४
शतं न इन्द ऊतिभिः सहस्रं वा शुचीनाम् ।
पवस्व मंहयद्रयिः ॥ ९ ०५२ ०५

(७६५)
उत् ते शुष्मासो अस्थू रक्षो भिन्दन्तो अद्रिवः ।
नुदस्व याः परिस्पृधः ॥ ९ ०५३ ०१
अया निजघ्निर् ओजसा रथसंगे धने हिते ।
स्तवा अबिभ्युषा हृदा ॥ ९ ०५३ ०२
अस्य व्रतानि नाधृषे पवमानस्य दूढ्या ।
रुज यस् त्वा पृतन्यति ॥ ९ ०५३ ०३
तं हिन्वन्ति मदच्युतं हरिं नदीषु वाजिनम् ।
इन्दुम् इन्द्राय मत्सरम् ॥ ९ ०५३ ०४

(७६६)

अ॒स्य प्र॒त्नाम् अनु॒ द्युतं॑ शु॒क्रं दु॑दुह्रे॒ अह्र॑यः ।
पयः॑ सहस्र॒साम् ऋषि॑म् ॥ १ ०५४ ०१
अ॒यं सूर्य॑ इवोप॒दृग् अ॒यं सरां॑सि धावति ।
स॒प्त प्र॒वत॒ आ दिव॑म् ॥ १ ०५४ ०२
अ॒यं विश्वा॑नि तिष्ठति पुना॒नो भुव॑नो॒परि॑ ।
सोमो॑ दे॒वो न सूर्यः॑ ॥ १ ०५४ ०३
परि॑ णो दे॒ववी॑तये॒ वाजाँ॑ अर्षसि॒ गोम॑तः ।
पु॒ना॒न इ॑न्दव् इन्द्र॒युः ॥ १ ०५४ ०४

(७६७)

यवं॑-यवं नो॒ अन्ध॑सा पु॒ष्टम्-पु॑ष्ट॒म् परि॑ स्रव ।
सोम॒ विश्वा॑ च॒ सौभ॑गा ॥ १ ०५५ ०१
इन्दो॒ यथा॒ तव॒ स्तवो॒ यथा॑ ते जा॒तम् अन्ध॑सः ।
नि ब॒र्हिषि॑ प्रि॒ये सदः॑ ॥ १ ०५५ ०२
उ॒त नो॑ गो॒विद् अ॑श्व॒वित् पव॑स्व सो॒मान्ध॑सा ।
म॒क्षूत॑मेभि॒र् अह॑भिः ॥ १ ०५५ ०३
यो जि॒नाति॒ न जीय॑ते॒ हन्ति॒ शत्रु॑म् अ॒भीत्य॑ ।
स प॑वस्व सहस्रजित् ॥ १ ०५५ ०४

(७६८)

परि॒ सोम॑ ऋ॒तम् बृ॒हद् आ॒शुः प॒वित्रे॑ अर्षति ।
वि॒घ्नन् रक्षां॑सि देव॒युः ॥ १ ०५६ ०१
यत् सोमो॒ वाज॒म् अर्ष॑ति श॒तं धारा॑ अप॒स्युवः॑ ।

इन्द्र॑स्य स॒ख्यम् आ॑वि॒शन् ॥ ९ ०५६ ०२
अ॒भि त्वा॒ योष॑णो॒ दश॑ जा॒रं न क॒न्यानूषत ।
मृ॒ज्यसे॑ सोम सा॒तये॑ ॥ ९ ०५६ ०३
त्वम् इन्द्रा॑य॒ विष्ण॑वे स्वा॒दुर् इ॑न्दो॒ परि॑ स्रव ।
नॄन् स्तो॒तॄन् पा॒ह्य् अंह॑सः ॥ ९ ०५६ ०४

(७६९)
प्र ते॒ धारा॑ अस॒श्चतो॑ दि॒वो न य॑न्ति वृ॒ष्टयः॑ ।
अच्छा॒ वाजं॑ सह॒स्रिण॑म् ॥ ९ ०५७ ०१
अ॒भि प्रि॒याणि॒ काव्या॒ विश्वा॒ चक्षा॑णो अर्षति ।
हरि॑स् तुञ्जा॒न आयु॑धा ॥ ९ ०५७ ०२
स म॑र्मृजा॒न आ॒युभि॒र् इभो॒ राजे॑व सुव्र॒तः ।
श्ये॒नो न वंसु॑ षीदति ॥ ९ ०५७ ०३
स नो॒ विश्वा॑ दि॒वो वसू॒तो पृ॑थि॒व्या अधि॑ ।
पु॒ना॒न इ॑न्द॒व् आ भ॑र ॥ ९ ०५७ ०४

(७७०)
तर॒त् स म॒न्दी धा॑वति॒ धारा॑ सु॒तस्यान्ध॑सः ।
तर॒त् स म॒न्दी धा॑वति ॥ ९ ०५८ ०१
उ॒स्रा वे॑द॒ वसू॑ना॒म् मर्त॑स्य दे॒व्य् अव॑सः ।
तर॒त् स म॒न्दी धा॑वति ॥ ९ ०५८ ०२
ध्व॒स्रयोः॑ पुरु॒षन्त्यो॒र् आ स॒हस्रा॑णि दद्महे ।
तर॒त् स म॒न्दी धा॑वति ॥ ९ ०५८ ०३
आ ययो॑स् त्रिं॒शतं॒ तना॑ स॒हस्रा॑णि च॒ दद्म॑हे ।
तर॒त् स म॒न्दी धा॑वति ॥ ९ ०५८ ०४

(७७१)
पव॑स्व गो॒जिद् अ॑श्व॒जिद् वि॑श्व॒जित् सो॑म रण्य॒जित् ।
प्र॒जाव॒द् रत्न॒म् आ भ॑र ॥ ९ ०५९ ०१
पव॑स्वा॒द्भ्यो अदा॑भ्य॒ः प॒वस्वौष॑धीभ्यः ।
पव॑स्व धि॒षणा॑भ्यः ॥ ९ ०५९ ०२
त्वं सो॑म॒ पव॑मानो॒ विश्वा॑नि दु॒रिता त॑र ।
क॒विः सी॑द॒ नि ब॒र्हिषि॑ ॥ ९ ०५९ ०३
पव॑मान॒ स्वर् विदो॒ जाय॑मानो ऽभवो म॒हान् ।
इन्दो॒ विश्वाँ॑ अ॒भीद् अ॑सि ॥ ९ ०५९ ०४

(७७२)
प्र गा॑य॒त्रेण॑ गायत॒ पव॑मानं॒ विच॑र्षणिम् ।
इन्दुं॑ स॒हस्र॑चक्षसम् ॥ ९ ०६० ०१
तं त्वा॑ स॒हस्र॑चक्षस॒म् अथो॑ स॒हस्र॑भर्णसम् ।
अति॒ वार॑म् अपाविषुः ॥ ९ ०६० ०२
अति॒ वारा॒न् पव॑मानो असिष्यदत् क॒लशाँ॑ अ॒भि धा॑वति ।
इन्द्र॑स्य॒ हार्द्य आ॑वि॒शन् ॥ ९ ०६० ०३
इन्द्र॑स्य सोम॒ राध॑से॒ शम् प॑वस्व विचर्षणे ।
प्र॒जाव॒द् रेत॒ आ भ॑र ॥ ९ ०६० ०४

(७७३)
अ॒या वी॒ती परि॑ स्रव॒ यस् त॑ इन्दो॒ मदे॒ष्व् आ ।
अ॒वाह॑न् नव॒तीर् नव॑ ॥ ९ ०६१ ०१
पुरः॑ स॒द्य इ॒त्थाधि॑ये दिवो॑दासाय॒ शम्ब॑रम् ।
अध॒ त्यं तु॒र्वशं॒ यदु॑म् ॥ ९ ०६१ ०२

परि णो अश्वम् अश्वविद् गोमद् इन्दो हिरण्यवत् ।
क्षरा सहस्रिणीर् इषः ॥ ९ ०६१ ०३
पवमानस्य ते वयम् पवित्रम् अभ्युन्दतः ।
सखित्वम् आ वृणीमहे ॥ ९ ०६१ ०४
ये ते पवित्रम् ऊर्मयो ऽभिक्षरन्ति धारया ।
तेभिर् नः सोम मृळय ॥ ९ ०६१ ०५
स नः पुनान आ भर रयिं वीरवतीम् इषम् ।
ईशानः सोम विश्वतः ॥ ९ ०६१ ०६
एतम् उ त्यं दश क्षिपो मृजन्ति सिन्धुमातरम् ।
सम् आदित्येभिर् अख्यत ॥ ९ ०६१ ०७
सम् इन्द्रेणोत वायुना सुत एति पवित्र आ ।
सं सूर्यस्य रश्मिभिः ॥ ९ ०६१ ०८
स नो भगाय वायवे पूष्णे पवस्व मधुमान् ।
चारुर् मित्रे वरुणे च ॥ ९ ०६१ ०९
उच्चा ते जातम् अन्धसो दिवि षद् भूम्य् आ ददे ।
उग्रं शर्म महि श्रवः ॥ ९ ०६१ १०
एना विश्वान्य् अर्य आ द्युम्नानि मानुषाणाम् ।
सिषासन्तो वनामहे ॥ ९ ०६१ ११
स न इन्द्राय यज्यवे वरुणाय मरुद्भ्यः ।
वरिवोवित् परि स्रव ॥ ९ ०६१ १२
उपो षु जातम् अप्तुरं गोभिर् भङ्गम् परिष्कृतम् ।
इन्दुं देवा अयासिषुः ॥ ९ ०६१ १३
तम् इद् वर्धन्तु नो गिरो वत्सं संशिश्वरीर् इव ।
य इन्द्रस्य हृदंसनिः ॥ ९ ०६१ १४
अर्षा णः सोम शं गवे धुक्षस्व पिप्युषीम् इषम् ।
वर्धा समुद्रम् उक्थ्यम् ॥ ९ ०६१ १५
पवमानो अजीजनद् दिवश् चित्रं न तन्यतुम् ।
ज्योतिर् वैश्वानरम् बृहत् ॥ ९ ०६१ १६

पवमानस्य ते रसो मदो राजन्न् अदुच्छुनः ।

वि वारम् अव्यम् अर्षति ॥ ९ ०६१ १७

पवमान रसस् तव दक्षो वि राजति द्युमान् ।

ज्योतिर् विश्वं स्वर् दृशे ॥ ९ ०६१ १८

यस् ते मदो वरेण्यस् तेना पवस्वान्धसा ।

देवावीर् अघशंसहा ॥ ९ ०६१ १९

जघ्निर् वृत्रम् अमित्रियं सस्निर् वाजं दिवे-दिवे ।

गोषा उ अश्वसा असि ॥ ९ ०६१ २०

सम्मिश्लो अरुषो भव सूपस्थाभिर् न धेनुभिः ।

सीदञ् छ्येनो न योनिम् आ ॥ ९ ०६१ २१

स पवस्व य आविथेन्द्रं वृत्राय हन्तवे ।

वव्रिवांसम् महीर् अपः ॥ ९ ०६१ २२

सुवीरासो वयं धना जयेम सोम मीढ्वः ।

पुनानो वर्ध नो गिरः ॥ ९ ०६१ २३

त्वोतासस् तवावसा स्याम वन्वन्त आमुरः ।

सोम व्रतेषु जागृहि ॥ ९ ०६१ २४

अपघ्नन् पवते मृधो ऽप सोमो अराव्णः ।

गच्छन्न् इन्द्रस्य निष्कृतम् ॥ ९ ०६१ २५

महो नो राय आ भर पवमान जही मृधः ।

रास्वेन्दो वीरवद् यशः ॥ ९ ०६१ २६

न त्वा शतं चन ह्रुतो राधो दित्सन्तम् आ मिनन् ।

यत् पुनानो मखस्यसे ॥ ९ ०६१ २७

पवस्वेन्दो वृषा सुतः कृधी नो यशसो जने ।

विश्वा अप द्विषो जहि ॥ ९ ०६१ २८

अस्य ते सख्ये वयं तवेन्दो द्युम्न उत्तमे ।

सासह्याम पृतन्यतः ॥ ९ ०६१ २९

या ते भीमान्य् आयुधा तिग्मानि सन्ति धूर्वणे ।

रक्षा समस्य नो निदः ॥ ९ ०६१ ३०

(७७४)

ए॒ते अ॑सृग्र॒म् इन्द॑वस् ति॒रः प॒वित्र॑म् आ॒शवः॑ ।
विश्वा॑न्य् अ॒भि सौभ॑गा ॥ ९ ०६२ ०१
वि॒घ्नन्तो॑ दुरि॒ता पु॒रु सु॒गा तो॒काय॑ वा॒जिनः॑ ।
तना॑ कृ॒ण्वन्तो॒ अर्व॑ते ॥ ९ ०६२ ०२
कृ॒ण्वन्तो॒ वरि॑वो॒ गवे॑ ऽ॒भ्य् अर्षन्ति सुष्टु॒तिम् ।
इळा॑म् अ॒स्मभ्यं॑ सं॒यत॑म् ॥ ९ ०६२ ०३
असा॑व्य् अं॒शुर् मदा॑या॒प्सु दक्षो॑ गिरि॒ष्ठाः ।
श्ये॒नो न योनि॒म् आस॑दत् ॥ ९ ०६२ ०४
शु॒भ्रम् अन्धो॑ दे॒ववा॑तम् अ॒प्सु धू॒तो नृभिः॑ सु॒तः ।
स्वद॑न्ति॒ गावः॒ पयो॑भिः ॥ ९ ०६२ ०५
आद् ई॒म् अश्वं॒ न हेता॒रो ऽशू॑शुभन्न् अ॒मृता॑य ।
मध्वो॒ रसं॑ सध॒मादे॑ ॥ ९ ०६२ ०६
यास् ते॒ धारा॑ मधु॒श्चुतो ऽसृ॑ग्रम् इन्द ऊ॒तये॑ ।
ताभिः॑ प॒वित्र॑म् आस॑दः ॥ ९ ०६२ ०७
सो अ॒र्षेन्द्रा॑य पी॒तये॑ ति॒रो रोमा॑ण्य् अ॒व्यया॑ ।
सीद॒न् योना॒ वने॒ष्व् आ ॥ ९ ०६२ ०८
त्वम् इ॑न्दो॒ परि॑ स्रव॒ स्वादि॑ष्ठो॒ अङ्गि॑रोभ्यः ।
व॒रि॒वो॑विद् घृ॒तम् पयः॑ ॥ ९ ०६२ ०९
अ॒यं विच॑र्षणिर् हि॒तः पव॑मानः॒ स चे॑तति ।
हि॒न्वा॒न आप्य॑म् बृ॒हत् ॥ ९ ०६२ १०
ए॒ष वृषा॒ वृष॑व्रतः॒ पव॑मानो अशस्ति॒हा ।
कर॒द् वसू॑नि दा॒शुषे॑ ॥ ९ ०६२ ११
आ प॑वस्व सह॒स्रिणं॑ र॒यिं गोम॑न्तम् अ॒श्विन॑म् ।
पु॒रु॒श्च॒न्द्रम् पु॑रु॒स्पृह॑म् ॥ ९ ०६२ १२
ए॒ष स्य परि॑ षिच्यते मर्मृ॒ज्यमा॑न आ॒युभिः॑ ।

उरुगायः कविक्रतुः ॥ ९ ०६२ १३
सहस्रोतिः शतामघो विमानो रजसः कविः ।
इन्द्राय पवते मदः ॥ ९ ०६२ १४
गिरा जात इह स्तुत इन्दुर् इन्द्राय धीयते ।
विर् योना वसताव् इव ॥ ९ ०६२ १५
पवमानः सुतो नृभिः सोमो वाजम् इवासरत् ।
चमूषु शक्मनासदम् ॥ ९ ०६२ १६
तं त्रिपृष्ठे त्रिवन्धुरे रथे युञ्जन्ति यातवे ।
ऋषीणां सप्त धीतिभिः ॥ ९ ०६२ १७
तं सोतारो धनस्पृतम् आशुं वाजाय यातवे ।
हरिं हिनोत वाजिनम् ॥ ९ ०६२ १८
आविशन् कलशं सुतो विश्वा अर्षन्न् अभि श्रियः ।
शूरो न गोषु तिष्ठति ॥ ९ ०६२ १९
आ त इन्दो मदाय कम् पयो दुहन्त्य् आयवः ।
देवा देवेभ्यो मधु ॥ ९ ०६२ २०
आ नः सोमम् पवित्र आ सृजता मधुमत्तमम् ।
देवेभ्यो देवश्रुत्तमम् ॥ ९ ०६२ २१
एते सोमा असृक्षत गृणानाः श्रवसे महे ।
मदिन्तमस्य धारया ॥ ९ ०६२ २२
अभि गव्यानि वीतये नृम्णा पुनानो अर्षसि ।
सनद्वाजः परि स्रव ॥ ९ ०६२ २३
उत नो गोमतीर् इषो विश्वा अर्ष परिष्टुभः ।
गृणानो जमदग्निना ॥ ९ ०६२ २४
पवस्व वाचो अग्रियः सोम चित्राभिर् ऊतिभिः ।
अभि विश्वानि काव्या ॥ ९ ०६२ २५
त्वं समुद्रिया अपो ऽग्रियो वाच ईरयन् ।
पवस्व विश्वमेजय ॥ ९ ०६२ २६
तुभ्येमा भुवना कवे महिम्ने सोम तस्थिरे ।

तुभ्यम् अर्षन्ति सिन्धवः ॥ ९ ०६२ २७
प्र ते दिवो न वृष्टयो धारा यन्त्य् असश्चतः ।
अभि शुक्राम् उपस्तिरम् ॥ ९ ०६२ २८
इन्द्रायेन्दुम् पुनीतनोग्रं दक्षाय साधनम् ।
ईशानं वीतिराधसम् ॥ ९ ०६२ २९
पवमान ऋतः कविः सोमः पवित्रम् आसदत् ।
दधत् स्तोत्रे सुवीर्यम् ॥ ९ ०६२ ३०

(७७५)
आ पवस्व सहस्रिणं रयिं सोम सुवीर्यम् ।
अस्मे श्रवांसि धारय ॥ ९ ०६३ ०१
इषम् ऊर्जं च पिन्वस इन्द्राय मत्सरिन्तमः ।
चमूष्व् आ नि षीदसि ॥ ९ ०६३ ०२
सुत इन्द्राय विष्णवे सोमः कलशे अक्षरत् ।
मधुमाँ अस्तु वायवे ॥ ९ ०६३ ०३
एते असृग्रम् आशवो ऽति ह्वरांसि बभ्रवः ।
सोमा ऋतस्य धारया ॥ ९ ०६३ ०४
इन्द्रं वर्धन्तो अप्तुरः कृण्वन्तो विश्वम् आर्यम् ।
अपघ्नन्तो अराव्णः ॥ ९ ०६३ ०५
सुता अनु स्वम् आ रजो ऽभ्य् अर्षन्ति बभ्रवः ।
इन्द्रं गच्छन्त इन्दवः ॥ ९ ०६३ ०६
अया पवस्व धारया यया सूर्यम् अरोचयः ।
हिन्वानो मानुषीर् अपः ॥ ९ ०६३ ०७
अयुक्त सूर एतशम् पवमानो मनाव् अधि ।
अन्तरिक्षेण यातवे ॥ ९ ०६३ ०८
उत त्या हरितो दश सूरो अयुक्त यातवे ।
इन्दुर् इन्द्र इति ब्रुवन् ॥ ९ ०६३ ०९

परीतो वायवे सुतं गिर इन्द्राय मत्सरम् ।
अव्यो वारेषु सिञ्चत ॥ ९ ०६३ १०
पवमान विदा रयिम् अस्मभ्यं सोम दुष्टरम् ।
यो दूणाशो वनुष्यता ॥ ९ ०६३ ११
अभ्य् अर्ष सहस्रिणं रयिं गोमन्तम् अश्विनम् ।
अभि वाजम् उत श्रवः ॥ ९ ०६३ १२
सोमो देवो न सूर्यो ऽद्रिभिः पवते सुतः ।
दधानः कलशे रसम् ॥ ९ ०६३ १३
एते धामान्य् आर्या शुक्रा ऋतस्य धारया ।
वाजं गोमन्तम् अक्षरन् ॥ ९ ०६३ १४
सुता इन्द्राय वज्रिणे सोमासो दध्याशिरः ।
पवित्रम् अत्य् अक्षरन् ॥ ९ ०६३ १५
प्र सोम मधुमत्तमो राये अर्ष पवित्र आ ।
मदो यो देववीतमः ॥ ९ ०६३ १६
तम् ईं मृजन्त्य् आयवो हरिं नदीषु वाजिनम् ।
इन्दुम् इन्द्राय मत्सरम् ॥ ९ ०६३ १७
आ पवस्व हिरण्यवद् अश्वावत् सोम वीरवत् ।
वाजं गोमन्तम् आ भर ॥ ९ ०६३ १८
परि वाजे न वाजयुम् अव्यो वारेषु सिञ्चत ।
इन्द्राय मधुमत्तमम् ॥ ९ ०६३ १९
कविम् मृजन्ति मर्ज्यं धीभिर् विप्रा अवस्यवः ।
वृषा कनिक्रद् अर्षति ॥ ९ ०६३ २०
वृषणं धीभिर् अप्तुरं सोमम् ऋतस्य धारया ।
मती विप्राः सम् अस्वरन् ॥ ९ ०६३ २१
पवस्व देवायुषग् इन्द्रं गच्छतु ते मदः ।
वायुम् आ रोह धर्मणा ॥ ९ ०६३ २२
पवमान नि तोशसे रयिं सोम श्रवाय्यम् ।
प्रियः समुद्रम् आ विश ॥ ९ ०६३ २३

अपघ्नन् पवसे मृधः क्रतुवित् सोम मत्सरः ।
नुदस्वादेवयुं जनम् ॥ ९ ०६३ २४
पवमाना असृक्षत सोमाः शुक्रास इन्दवः ।
अभि विश्वानि काव्या ॥ ९ ०६३ २५
पवमानास आशवः शुभ्रा असृग्रम् इन्दवः ।
घ्नन्तो विश्वा अप द्विषः ॥ ९ ०६३ २६
पवमाना दिवस् पर्य् अन्तरिक्षाद् असृक्षत ।
पृथिव्या अधि सानवि ॥ ९ ०६३ २७
पुनानः सोम धारयेन्दो विश्वा अप स्रिधः ।
जहि रक्षांसि सुक्रतो ॥ ९ ०६३ २८
अपघ्नन् सोम रक्षसो ऽभ्य् अर्ष कनिक्रदत् ।
द्युमन्तं शुष्मम् उत्तमम् ॥ ९ ०६३ २९
अस्मे वसूनि धारय सोम दिव्यानि पार्थिवा ।
इन्दो विश्वानि वार्या ॥ ९ ०६३ ३०

(७७६)
वृषा सोम द्युमाꣳ असि वृषा देव वृषव्रतः ।
वृषा धर्माणि दधिषे ॥ ९ ०६४ ०१
वृष्णस् ते वृष्ण्यं शवो वृषा वनं वृषा मदः ।
सत्यं वृषन् वृषेद् असि ॥ ९ ०६४ ०२
अश्वो न चक्रदो वृषा सं गा इन्दो सम् अर्वतः ।
वि नो राये दुरो वृधि ॥ ९ ०६४ ०३
असृक्षत प्र वाजिनो गव्या सोमासो अश्वया ।
शुक्रासो वीरयाशवः ॥ ९ ०६४ ०४
शुम्भमाना ऋतायुभिर् मृज्यमाना गभस्त्योः ।
पवन्ते वारे अव्यये ॥ ९ ०६४ ०५
ते विश्वा दाशुषे वसु सोमा दिव्यानि पार्थिवा ।

पवन्ताम् आन्तरिक्ष्या ॥ ९ ०६४ ०६
पवमानस्य विश्ववित् प्र ते सर्गा असृक्षत ।
सूर्यस्येव न रश्मयः ॥ ९ ०६४ ०७
केतुं कृण्वन् दिवस् परि विश्वा रूपाभ्य् अर्षसि ।
समुद्रः सोम पिन्वसे ॥ ९ ०६४ ०८
हिन्वानो वाचम् इष्यसि पवमान विधर्मणि ।
अक्रान् देवो न सूर्यः ॥ ९ ०६४ ०९
इन्दुः पविष्ट चेतनः प्रियः कवीनाम् मती ।
सृजद् अश्वं रथीर् इव ॥ ९ ०६४ १०
ऊर्मिर् यस् ते पवित्र आ देवावीः पर्यक्षरत् ।
सीदन्न् ऋतस्य योनिम् आ ॥ ९ ०६४ ११
स नो अर्ष पवित्र आ मदो यो देववीतमः ।
इन्दव् इन्द्राय पीतये ॥ ९ ०६४ १२
इषे पवस्व धारया मृज्यमानो मनीषिभिः ।
इन्दो रुचाभि गा इहि ॥ ९ ०६४ १३
पुनानो वरिवस् कृध्य् ऊर्जं जनाय गिर्वणः ।
हरे सृजान आशिरम् ॥ ९ ०६४ १४
पुनानो देववीतय इन्द्रस्य याहि निष्कृतम् ।
द्युतानो वाजिभिर् यतः ॥ ९ ०६४ १५
प्र हिन्वानास इन्दवो ऽच्छा समुद्रम् आशवः ।
धिया जूता असृक्षत ॥ ९ ०६४ १६
मर्मृजानास आयवो वृथा समुद्रम् इन्दवः ।
अग्मन्न् ऋतस्य योनिम् आ ॥ ९ ०६४ १७
परि णो याह्य् अस्मयुर् विश्वा वसून्य् ओजसा ।
पाहि नः शर्म वीरवत् ॥ ९ ०६४ १८
मिमाति वह्निर् एतशः पदं युजान ऋक्वभिः ।
प्र यत् समुद्र आहितः ॥ ९ ०६४ १९
आ यद् योनिं हिरण्ययम् आशुर् ऋतस्य सीदति ।

जहा॒त्य् अप्र॑चेतसः ॥ ९ ०६४ २०
अ॒भि वे॒ना अ॑नूष॒तेय॑क्षन्ति॒ प्रचे॑तसः ।
मज्ज॒न्त्य् अवि॑चेतसः ॥ ९ ०६४ २१
इन्द्रा॑येन्दो म॒रुत्व॑ते॒ पव॑स्व॒ मधु॑मत्तमः ।
ऋ॒तस्य॒ योनि॑म् आ॒सद॑म् ॥ ९ ०६४ २२
तं त्वा॒ विप्रा॑ वचो॒विदः॒ परि॑ ष्कृण्वन्ति वे॒धसः॑ ।
सं त्वा॑ मृजन्त्य् आ॒यवः॑ ॥ ९ ०६४ २३
रसं॑ ते मि॒त्रो अ॑र्य॒मा पिब॑न्ति॒ वरु॑णः कवे ।
पव॑मानस्य म॒रुतः॑ ॥ ९ ०६४ २४
त्वं सो॑म विप॒श्चित॑म् पुना॒नो वाच॑म् इष्यसि ।
इन्दो॑ स॒हस्र॑भर्णसम् ॥ ९ ०६४ २५
उ॒तो स॒हस्र॑भर्णसं॒ वाचं॑ सोम मख॒स्युव॑म् ।
पु॒ना॒न इ॑न्दव् आ भ॑र ॥ ९ ०६४ २६
पु॒ना॒न इ॑न्दव् एषा॒म् पुरु॑हूत॒ जना॑नाम् ।
प्रि॒यः स॑मु॒द्रम् आ वि॑श ॥ ९ ०६४ २७
दवि॑द्युतत्या रु॒चा प॑रि॒ष्टोभ॑न्त्या कृ॒पा ।
सोमाः॑ शु॒क्रा गवा॑शिरः ॥ ९ ०६४ २८
हि॒न्वा॒नो हे॒तृभि॑र् य॒त आ वाजं॑ वा॒ज्य् अक्रमीत् ।
सीद॑न्तो व॒नुषो॑ यथा ॥ ९ ०६४ २९
ऋ॒धक् सो॑म स्व॒स्तये॑ संजग्मा॒नो दि॒वः क॒विः ।
पव॑स्व॒ सूर्यो॑ दृ॒शे ॥ ९ ०६४ ३०

(७७७)
हि॒न्वन्ति॒ सूर॒म् उस्र॑यः॒ स्वसा॑रो जा॒मय॒स् पति॑म् ।
म॒हाम् इन्दु॑म् मही॒युवः॑ ॥ ९ ०६५ ०१
पव॑मान रु॒चा-रु॑चा दे॒वो दे॒वेभ्य॒स् परि॑ ।
विश्वा॒ वसू॒न्य् आ वि॑श ॥ ९ ०६५ ०२

आ प॑वमान सुष्टु॒तिं वृ॒ष्टिं दे॒वेभ्यो॒ दुवः॑ ।
इ॒षे प॑वस्व सं॒यत॑म् ॥ ९ ०६५ ०३
वृषा॒ ह्य॒ असि॑ भा॒नुना॑ द्यु॒मन्तं॑ त्वा हवामहे ।
पव॑मान स्वा॒ध्यः ॥ ९ ०६५ ०४
आ प॑वस्व सु॒वीर्य॒म् मन्द॑मानः स्वायुध ।
इ॒हो ष्व् ऐ॑न्द॒व् आ ग॑हि ॥ ९ ०६५ ०५
यद् अ॒द्भिः प॑रिषि॒च्यसे॑ मृ॒ज्यमा॑नो॒ गभ॑स्त्योः ।
द्रुणा॑ स॒धस्थ॑म् अश्नुषे ॥ ९ ०६५ ०६
प्र सोमा॑य व्यश्व॒वत् पव॑मानाय गायत ।
म॒हे स॒हस्र॑चक्षसे ॥ ९ ०६५ ०७
यस्य॒ वर्ण॑म् मधु॒श्चुतं॒ हरिं॑ हि॒न्वन्त्य् अद्रि॑भिः ।
इन्दु॒म् इन्द्रा॑य पी॒तये॑ ॥ ९ ०६५ ०८
तस्य॑ ते वा॒जिनो॑ व॒यं विश्वा॒ धना॑नि जि॒ग्युषः॑ ।
स॒खि॒त्वम् आ वृ॑णीमहे ॥ ९ ०६५ ०९
वृषा॑ पवस्व॒ धार॑या म॒रुत्व॑ते च मत्स॒रः ।
विश्वा॒ दधा॑न॒ ओज॑सा ॥ ९ ०६५ १०
तं त्वा॑ ध॒र्तार॑म् ओ॒ण्यो ३॒॑ः पव॑मान स्व॒र्दृश॑म् ।
हि॒न्वे वाजे॑षु वा॒जिन॑म् ॥ ९ ०६५ ११
अ॒या चि॒त्तो वि॒पान॒या हरिः॑ पवस्व॒ धार॑या ।
यु॒जं वाजे॑षु चोदय ॥ ९ ०६५ १२
आ न॑ इन्दो म॒हीम् इ॒षम् पव॑स्व वि॒श्वद॑र्शतः ।
अ॒स्मभ्यं॑ सोम गातु॒वित् ॥ ९ ०६५ १३
आ क॒लशा॑ अनूष॒तेन्दो॒ धारा॑भि॒र् ओज॑सा ।
एन्द्र॑स्य पी॒तये॑ विश ॥ ९ ०६५ १४
यस्य॑ ते॒ मद्यं॒ रसं॑ ती॒व्रं दु॒हन्त्य् अद्रि॑भिः ।
स प॑वस्वाभिमाति॒हा ॥ ९ ०६५ १५
राजा॑ मे॒धाभि॑र् ईयते॒ पव॑मानो म॒नाव् अधि॑ ।
अ॒न्तरि॑क्षेण॒ यातवे॑ ॥ ९ ०६५ १६

आ न॑ इन्दो शत॒ग्विनं॒ ग॒वाम् पोषं॒ स्वश्व्य॑म् ।
वहा॒ भग॑त्तिम् ऊ॒तये॑ ॥ ९ ०६५ १७
आ नः॑ सोम॒ सहो॒ जुवो॑ रू॒पं न वर्च॑से भर ।
सु॒ष्वा॒णो दे॒ववी॑तये ॥ ९ ०६५ १८
अर्षा॑ सोम द्यु॒मत्त॑मो ऽभि द्रोणा॑नि॒ रोरु॑वत् ।
सीद॑ञ् छ्ये॒नो न योनि॒म् आ ॥ ९ ०६५ १९
अ॒प्सा इन्द्रा॑य वा॒यवे॒ वरु॑णाय म॒रुद्भ्यः॑ ।
सोमो॑ अर्षति॒ विष्ण॑वे ॥ ९ ०६५ २०
इषं॑ तो॒काय॑ नो॒ दध॑द् अ॒स्मभ्यं॑ सोम वि॒श्वतः॑ ।
आ प॑वस्व सह॒स्रिण॑म् ॥ ९ ०६५ २१
ये सोमा॑सः परा॒वति॒ ये अ॑र्वा॒वति॑ सुन्वि॒रे ।
ये वा॒दः श॑र्य॒णाव॑ति ॥ ९ ०६५ २२
य आ॑र्जी॒किषु॑ कृ॒त्व॑सु ये मध्ये॑ प॒स्त्याना॑म् ।
ये वा॒ जने॑षु प॒ञ्चसु॑ ॥ ९ ०६५ २३
ते नो॑ वृ॒ष्टिं दि॒वस् परि॒ पव॑न्ता॒म् आ सु॒वीर्य॑म् ।
सु॒वा॒ना दे॒वास॒ इन्द॑वः ॥ ९ ०६५ २४
पव॑ते हर्य॒तो हरि॑र् गृणा॒नो ज॒मद॑ग्निना ।
हि॒न्वा॒नो गोर् अधि॑ त्व॒चि ॥ ९ ०६५ २५
प्र शु॒क्रासो॑ वयो॒जुवो॑ हिन्वा॒नासो॒ न सप्त॑यः ।
श्री॒णा॒ना अ॒प्सु मृ॑ञ्जत ॥ ९ ०६५ २६
तं त्वा॑ सु॒तेष्व् आ॒भुवो॑ हिन्वि॒रे दे॒वता॑तये ।
स प॑वस्वा॒नया॑ रु॒चा ॥ ९ ०६५ २७
आ ते॒ दक्ष॑म् मयो॒भुवं॒ वह्नि॑म् अ॒द्या वृ॑णीमहे ।
पान्त॒म् आ पु॑रु॒स्पृह॑म् ॥ ९ ०६५ २८
आ म॒न्द्रम् आ वरे॑ण्य॒म् आ विप्र॒म् आ म॑नी॒षिण॑म् ।
पान्त॒म् आ पु॑रु॒स्पृह॑म् ॥ ९ ०६५ २९
आ र॒यिम् आ सु॒चे॑तु॒नम् आ सु॑क्रतो त॒नूष्व् आ ।
पान्त॒म् आ पु॑रु॒स्पृह॑म् ॥ ९ ०६५ ३०

(७७८)

पव॑स्व विश्वचर्षणे॒ ऽभि विश्वा॑नि॒ काव्या॑ ।
सखा॒ सखि॑भ्य॒ ईड्यः॑ ॥ ९ ०६६ ०१
ताभ्यां॒ विश्व॑स्य राजसि॒ ये प॑वमान॒ धाम॑नी ।
प्र॒तीची सो॑म त॒स्थतुः॑ ॥ ९ ०६६ ०२
परि॒ धामा॑नि॒ यानि॑ ते॒ त्वं सो॑मासि वि॒श्वतः॑ ।
पव॑मान ऋ॒तुभिः॑ कवे ॥ ९ ०६६ ०३
पव॑स्व ज॒नय॒न् इषो॑ ऽ॒भि विश्वा॑नि॒ वार्या॑ ।
सखा॒ सखि॑भ्य ऊ॒तये॑ ॥ ९ ०६६ ०४
तव॑ शु॒क्रासो॑ अ॒र्चयो॑ दि॒वस् पृ॒ष्ठे वि त॑न्वते ।
प॒वित्रं॑ सोम॒ धाम॑भिः ॥ ९ ०६६ ०५
त॒वेमे स॒प्त सिन्ध॑वः प्र॒शिषं॑ सोम सिस्रते ।
तुभ्यं॑ धावन्ति धे॒नवः॑ ॥ ९ ०६६ ०६
प्र सो॑म याहि॒ धार॑या सु॒त इन्द्रा॑य मत्स॒रः ।
दधा॑नो॒ अक्षि॑ति॒ श्रवः॑ ॥ ९ ०६६ ०७
सम् उ॑ त्वा धी॒भिर् अ॑स्वरन् हिन्व॒तीः स॒प्त जा॒मयः॑ ।
विप्र॑म् आ॒जा वि॒वस्व॑तः ॥ ९ ०६६ ०८
मृ॒जन्ति॑ त्वा॒ सम् अ॒ग्रुवो ऽव्ये॑ जी॒राव् अधि॒ ष्वणि॑ ।
रे॒भो यद् अ॒ज्यसे॒ वने॑ ॥ ९ ०६६ ०९
पव॑मानस्य ते कवे॒ वाजि॒न् सर्गा॑ असृक्षत ।
अर्व॑न्तो॒ न श्र॑व॒स्यवः॑ ॥ ९ ०६६ १०
अच्छा॒ कोश॑म् मधु॒श्चुत॒म् असृ॑ग्रं॒ वारे॑ अ॒व्यये॑ ।
अवा॑वशन्त धी॒तयः॑ ॥ ९ ०६६ ११
अच्छा॑ समु॒द्रम् इन्द॒वो ऽस्तं॑ गावो॒ न धे॒नवः॑ ।
अग्म॑न्न् ऋ॒तस्य॒ योनि॒म् आ ॥ ९ ०६६ १२
प्र ण॑ इन्दो म॒हे र॒ण आपो॑ अर्षन्ति॒ सिन्ध॑वः ।

यद् गोभिर् वासयिष्यसे ॥ ९ ०६६ १३
अस्य ते सख्ये वयम् इयक्षन्तस् त्वोतयः ।
इन्दो सखित्वम् उश्मसि ॥ ९ ०६६ १४
आ पवस्व गविष्टये महे सोम नृचक्षसे ।
एन्द्रस्य जठरे विश ॥ ९ ०६६ १५
महाँ असि सोम ज्येष्ठ उग्राणाम् इन्द ओजिष्ठः ।
युध्वा सञ् छश्वज् जिगेथ ॥ ९ ०६६ १६
य उग्रेभ्यश् चिद् ओजीयाञ् छूरेभ्यश् चिच् छूरतरः ।
भूरिदाभ्यश् चिन् मंहीयान् ॥ ९ ०६६ १७
त्वं सोम सूर एषस् तोकस्य साता तनूनाम् ।
वृणीमहे सख्याय वृणीमहे युज्याय ॥ ९ ०६६ १८
अग्न आयूंषि पवस आ सुवोर्जम् इषं च नः ।
आरे बाधस्व दुच्छुनाम् ॥ ९ ०६६ १९
अग्निर् ऋषिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः ।
तम् ईमहे महागयम् ॥ ९ ०६६ २०
अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः सुवीर्यम् ।
दधद् रयिम् मयि पोषम् ॥ ९ ०६६ २१
पवमानो अति स्रिधो ऽभ्य् अर्षति सुष्टुतिम् ।
सूरो न विश्वदर्शतः ॥ ९ ०६६ २२
स मर्मृजान आयुभिः प्रयस्वान् प्रयसे हितः ।
इन्दुर् अत्यो विचक्षणः ॥ ९ ०६६ २३
पवमान ऋतम् बृहच् छुक्रं ज्योतिर् अजीजनत् ।
कृष्णा तमांसि जङ्घनत् ॥ ९ ०६६ २४
पवमानस्य जङ्घ्नतो हरेश् चन्द्रा असृक्षत ।
जीरा अजिरशोचिषः ॥ ९ ०६६ २५
पवमानो रथीतमः शुभ्रेभिः शुभ्रशस्तमः ।
हरिश्चन्द्रो मरुद्गणः ॥ ९ ०६६ २६
पवमानो व्य् अश्नवद् रश्मिभिर् वाजसातमः ।

दधत् स्तोत्रे सुवीर्यम् ॥ ९ ०६६ २७
प्र सुवान इन्दुर् अक्षाः पवित्रम् अत्य् अव्ययम् ।
पुनान इन्दुर् इन्द्रम् आ ॥ ९ ०६६ २८
एष सोमो अधि त्वचि गवां क्रीळत्य् अद्रिभिः ।
इन्द्रम् मदाय जोहुवत् ॥ ९ ०६६ २९
यस्य ते द्युम्नवत् पयः पवमानाभृतं दिवः ।
तेन नो मृळ जीवसे ॥ ९ ०६६ ३०

(७७१)
त्वं सोमासि धारयुर् मन्द्र ओजिष्ठो अध्वरे ।
पवस्व मंहयद्रयिः ॥ ९ ०६७ ०१
त्वं सुतो नृमादनो दधन्वान् मत्सरिन्तमः ।
इन्द्राय सूरिर् अन्धसा ॥ ९ ०६७ ०२
त्वं सुष्वाणो अद्रिभिर् अभ्य् अर्ष कनिक्रदत् ।
द्युमन्तं शुष्मम् उत्तमम् ॥ ९ ०६७ ०३
इन्दुर् हिन्वानो अर्षति तिरो वाराण्य् अव्यया ।
हरिर् वाजम् अचिक्रदत् ॥ ९ ०६७ ०४
इन्दो व्य् अव्यम् अर्षसि वि श्रवांसि वि सौभगा ।
वि वाजान् सोम गोमतः ॥ ९ ०६७ ०५
आ न इन्दो शतग्विनं रयिं गोमन्तम् अश्विनम् ।
भरा सोम सहस्रिणम् ॥ ९ ०६७ ०६
पवमानास इन्दवस् तिरः पवित्रम् आशवः ।
इन्द्रं यामेभिर् आशत ॥ ९ ०६७ ०७
ककुहः सोम्यो रस इन्दुर् इन्द्राय पूर्व्यः ।
आयुः पवत आयवे ॥ ९ ०६७ ०८
हिन्वन्ति सूरम् उस्रयः पवमानम् मधुश्चुतम् ।
अभि गिरा सम् अस्वरन् ॥ ९ ०६७ ०९

अविता नो अजाश्वः पूषा यामनि-यामनि ।
आ भक्षत् कन्यासु नः ॥ ९ ०६७ १०
अयं सोमः कपर्दिने घृतं न पवते मधु ।
आ भक्षत् कन्यासु नः ॥ ९ ०६७ ११
अयं त आघृणे सुतो घृतं न पवते शुचि ।
आ भक्षत् कन्यासु नः ॥ ९ ०६७ १२
वाचो जन्तुः कवीनाम् पवस्व सोम धारया ।
देवेषु रत्नधा असि ॥ ९ ०६७ १३
आ कलशेषु धावति श्येनो वर्म वि गाहते ।
अभि द्रोणा कनिक्रदत् ॥ ९ ०६७ १४
परि प्र सोम ते रसो ऽसर्जि कलशे सुतः ।
श्येनो न तक्तो अर्षति ॥ ९ ०६७ १५
पवस्व सोम मन्दयन्न् इन्द्राय मधुमत्तमः ॥ ९ ०६७ १६
असृग्रन् देववीतये वाजयन्तो रथा इव ॥ ९ ०६७ १७
ते सुतासो मदिन्तमाः शुक्रा वायुम् असृक्षत ॥ ९ ०६७ १८
ग्राव्णा तुन्नो अभिष्टुतः पवित्रं सोम गच्छसि ।
दधत् स्तोत्रे सुवीर्यम् ॥ ९ ०६७ १९
एष तुन्नो अभिष्टुतः पवित्रम् अति गाहते ।
रक्षोहा वारम् अव्ययम् ॥ ९ ०६७ २०
यद् अन्ति यच् च दूरके भयं विन्दति माम् इह ।
पवमान वि तज् जहि ॥ ९ ०६७ २१
पवमानः सो अद्य नः पवित्रेण विचर्षणिः ।
यः पोता स पुनातु नः ॥ ९ ०६७ २२
यत् ते पवित्रम् अर्चिष्य् अग्ने विततम् अन्तर् आ ।
ब्रह्म तेन पुनीहि नः ॥ ९ ०६७ २३
यत् ते पवित्रम् अर्चिवद् अग्ने तेन पुनीहि नः ।
ब्रह्मसवैः पुनीहि नः ॥ ९ ०६७ २४
उभाभ्यां देव सवितः पवित्रेण सवेन च ।

माम् पुनीहि विश्वतः ॥ ९ ०६७ २५
त्रिभिष् ट्वं देव सवितर् वर्षिष्ठैः सोम धामभिः ।
अग्ने दक्षैः पुनीहि नः ॥ ९ ०६७ २६
पुनन्तु मां देवजनाः पुनन्तु वसवो धिया ।
विश्वे देवाः पुनीत मा जातवेदः पुनीहि मा ॥ ९ ०६७ २७
प्र प्यायस्व प्र स्यन्दस्व सोम विश्वेभिर् अंशुभिः ।
देवेभ्य उत्तमं हविः ॥ ९ ०६७ २८
उप प्रियम् पनिप्नतं युवानम् आहुतीवृधम् ।
अगन्म बिभ्रतो नमः ॥ ९ ०६७ २९
अलाय्यस्य परशुर् ननाश तम् आ पवस्व देव सोम ।
आखुं चिद् एव देव सोम ॥ ९ ०६७ ३०
यः पावमानीर् अध्येत्य् ऋषिभिः सम्भृतं रसम् ।
सर्वं स पूतम् अश्नाति स्वदितम् मातरिश्वना ॥ ९ ०६७ ३१
पावमानीर् यो अध्येत्य् ऋषिभिः सम्भृतं रसम् ।
तस्मै सरस्वती दुहे क्षीरं सर्पिर् मधूदकम् ॥ ९ ०६७ ३२

(७८०)
प्र देवम् अच्छा मधुमन्त इन्दवो ऽसिष्यदन्त गाव आ न धेनवः ।
बर्हिषदो वचनावन्त ऊधभिः परिस्रुतम् उस्रिया निर्णिजं धिरे ॥ ९ ०६८ ०१
स रोरुवद् अभि पूर्वा अचिक्रदद् उपारुहः श्रथयन् स्वादते हरिः ।
तिरः पवित्रम् परियन्न् उरु ज्रयो नि शर्याणि दधते देव आ वरम् ॥ ९ ०६८ ०२
वि यो ममे यम्या संयती मदः साकंवृधा पयसा पिन्वद् अक्षिता ।
मही अपारे रजसी विवेविदद् अभिव्रजन्न् अक्षितम् पाज आ ददे ॥ ९ ०६८ ०३
स मातरा विचरन् वाजयन्न् अपः प्र मेधिरः स्वधया पिन्वते पदम् ।
अंशुर् यवेन पिपिशे यतो नृभिः सं जामिभिर् नसते रक्षते शिरः ॥ ९ ०६८ ०४
सं दक्षेण मनसा जायते कविर् ऋतस्य गर्भो निहितो यमा परः ।
यूना ह सन्ता प्रथमं वि जज्ञतुर् गुहा हितं जनिम नेमम् उद्यतम् ॥ ९ ०६८ ०५

मन्द्रस्य रूपं विविदुर् मनीषिणः श्येनो यद् अन्धो अभरत् परावतः ।
तम् मर्जयन्त सुवृधं नदीष्व् आँ उशन्तम् अंशुम् परियन्तम् ऋग्मियम् ॥ ९ ०६८ ०६
त्वाम् मृजन्ति दश योषणः सुतं सोम ऋषिभिर् मतिभिर् धीतिभिर् हितम् ।
अव्यो वारेभिर् उत देवहूतिभिर् नृभिर् यतो वाजम् आ दर्षि सातये ॥ ९ ०६८ ०७
परिप्रयन्तं वय्यं सुषंसदं सोमम् मनीषा अभ्य् अनूषत स्तुभः ।
यो धारया मधुमाँ ऊर्मिणा दिव इयर्ति वाचं रयिषाळ् अमर्त्यः ॥ ९ ०६८ ०८
अयं दिव इयर्ति विश्वम् आ रजः सोमः पुनानः कलशेषु सीदति ।
अद्भिर् गोभिर् मृज्यते अद्रिभिः सुतः पुनान इन्दुर् वरिवो विदत् प्रियम् ॥ ९ ०६८ ०९
एवा नः सोम परिषिच्यमानो वयो दधच् चित्रतमम् पवस्व ।
अद्वेषे द्यावापृथिवी हुवेम देवा धत्त रयिम् अस्मे सुवीरम् ॥ ९ ०६८ १०

(७८१)
इषुर् न धन्वन् प्रति धीयते मतिर् वत्सो न मातुर् उप सर्ज्य् ऊधनि ।
उरुधारेव दुहे अग्र आयत्य् अस्य व्रतेष्व् अपि सोम इष्यते ॥ ९ ०६९ ०१
उपो मतिः पृच्यते सिच्यते मधु मन्द्राजनी चोदते अन्तर् आसनि ।
पवमानः संतनिः प्रघ्नताम् इव मधुमान् द्रप्सः परि वारम् अर्षति ॥ ९ ०६९ ०२
अव्ये वधूयुः पवते परि त्वचि श्रथ्नीते नप्तीर् अदितेर् ऋतं यते ।
हरिर् अक्रान् यजतः संयतो मदो नृम्णा शिशानो महिषो न शोभते ॥ ९ ०६९ ०३
उक्षा मिमाति प्रति यन्ति धेनवो देवस्य देवीर् उप यन्ति निष्कृतम् ।
अत्य् अक्रमीद् अर्जुनं वारम् अव्ययम् अत्कं न निक्तम् परि सोमो अव्यत ॥ ९ ०६९ ०४
अमृक्तेन रुशता वाससा हरिर् अमर्त्यो निर्णिजानः परि व्यत ।
दिवस् पृष्ठम् बर्हणा निर्णिजे कृतोपस्तरणं चम्वोर् नभस्मयम् ॥ ९ ०६९ ०५
सूर्यस्येव रश्मयो द्रावयित्नवो मत्सरासः प्रसुपः साकम् ईरते ।
तन्तुं ततम् परि सर्गास आशवो नेन्द्राद् ऋते पवते धाम किं चन ॥ ९ ०६९ ०६
सिन्धोर् इव प्रवणे निम्न आशवो वृषच्युता मदासो गातुम् आशत ।

शं नो निवेशे द्विपदे चतुष्पदे ऽस्मे वाजाः सोम तिष्ठन्तु कृष्टयः ॥ ९ ०६९ ०७
आ नः पवस्व वसुमद् धिरण्यवद् अश्वावद् गोमद् यवमत् सुवीर्यम् ।
यूयं हि सोम पितरो मम स्थन दिवो मूर्धानः प्रस्थिता वयस्कृतः ॥ ९ ०६९ ०८
एते सोमाः पवमानास इन्द्रं रथा इव प्र ययुः सातिम् अच्छ ।
सुताः पवित्रम् अति यन्त्य् अव्यं हित्वी वव्रिं हरितो वृष्टिम् अच्छ ॥ ९ ०६९ ०९
इन्दव् इन्द्राय बृहते पवस्व सुमृळीको अनवद्यो रिशादाः ।
भरा चन्द्राणि गृणते वसूनि देवैर् द्यावापृथिवी प्रावतं नः ॥ ९ ०६९ १०

(७८२)
त्रिर् अस्मै सप्त धेनवो दुदुह्रे सत्याम् आशिरम् पूर्व्ये व्योमनि ।
चत्वार्य् अन्या भुवनानि निर्णिजे चारूणि चक्रे यद् ऋतैर् अवर्धत ॥ ९ ०७० ०१
स भिक्षमाणो अमृतस्य चारुण उभे द्यावा काव्येना वि शश्रथे ।
तेजिष्ठा अपो मंहना परि व्यत यदी देवस्य श्रवसा सदो विदुः ॥ ९ ०७० ०२
ते अस्य सन्तु केतवो ऽमृत्यवो ऽदाभ्यासो जनुषी उभे अनु ।
येभिर् नृम्णा च देव्या च पुनत आद् इद् राजानम् मनना अगृभ्णत ॥ ९ ०७० ०३
स मृज्यमानो दशभिः सुकर्मभिः प्र मध्यमासु मातृषु प्रमे सचा ।
व्रतानि पानो अमृतस्य चारुण उभे नृचक्षा अनु पश्यते विशौ ॥ ९ ०७० ०४
स मर्मृजान इन्द्रियाय धायस ओभे अन्ता रोदसी हर्षते हितः ।
वृषा शुष्मेण बाधते वि दुर्मतीर् आदेदिशानः शर्यहेव शुरुधः ॥ ९ ०७० ०५
स मातरा न ददृशान उस्रियो नानदद् एति मरुताम् इव स्वनः ।
जानन्न् ऋतम् प्रथमं यत् स्वर्णरम् प्रशस्तये कम् अवृणीत सुक्रतुः ॥ ९ ०७० ०६
रुवति भीमो वृषभस् तविष्यया शृङ्गे शिशानो हरिणी विचक्षणः ।
आ योनिं सोमः सुकृतं नि षीदति गव्ययी त्वग् भवति निर्णिग् अव्ययी ॥ ९ ०७० ०७
शुचिः पुनानस् तन्वम् अरेपसम् अव्ये हरिर् न्य् अधाविष्ट सानवि ।
जुष्टो मित्राय वरुणाय वायवे त्रिधातु मधु क्रियते सुकर्मभिः ॥ ९ ०७० ०८
पवस्व सोम देववीतये वृषेन्द्रस्य हार्दि सोमधानम् आ विश ।
पुरा नो बाधाद् दुरिताति पारय क्षेत्रविद् धि दिश आहा विपृच्छते ॥ ९ ०७० ०९

हि॒तो न सप्ति॑र् अ॒भि वाज॑म् अ॒र्षेन्द्र॑स्येन्दो ज॒ठर॒म् आ प॑वस्व ।
ना॒वा न सिन्धु॒म् अति॑ पर्षि वि॒द्वाञ् छूरो॒ न युध्य॒न्न् अव॑ नो नि॒द स्पः॑ ॥ ९ ०७० १०

(७८३)
आ दक्षि॑णा सृज्यते शु॒ष्म्य् आ॒ ३॒॑ सदं॑ वेति॑ द्रु॒हो र॒क्षसः॑ पाति॒ जागृ॑विः ।
हरि॑र् ओप॒शं कृ॑णुते॒ नभ॒स् पय॑ उ॒पस्ति॑रे च॒म्वो॒ ३॒॑ र् ब्रह्म॑ नि॒र्णिजे॑ ॥ ९ ०७१ ०१
प्र कृ॑ष्टि॒हेव॑ शू॒ष ए॑ति॒ रोरु॑वद् असु॒र्य॑ १॒॑ वर्णं॒ नि रि॑णीते अस्य॒ तम् ।
जहा॑ति व॒व्रिम् पि॒तुर् ए॑ति निष्कृ॒तम् उ॑प॒प्रुतं॑ कृणुते नि॒र्णिजं॒ तना॑ ॥ ९ ०७१ ०२
अद्रि॑भिः सु॒तः प॑वते॒ गभ॑स्त्योर् वृषा॒यते॒ नभ॑सा॒ वेप॑ते म॒ती ।
स मो॑दते॒ नस॑ते॒ साध॑ते गि॒रा ने॑नि॒क्ते अ॒प्सु यज॑ते॒ परी॑मणि ॥ ९ ०७१ ०३
परि॑ द्यु॒क्षं सह॑सः पर्वता॒वृध॒म् मध्वः॑ सिञ्चन्ति ह॒र्म्यस्य॑ स॒क्षणि॑म् ।
आ यस्मि॒न् गावः॑ सुहु॒ताद॒ ऊध॑नि मू॒र्धञ् छ्री॒णन्त्य् अ॑ग्रि॒यं वरी॑मभिः ॥ ९ ०७१ ०४
सम् ई॒ रथं॒ न भु॒रिजो॑र् अहेषत॒ दश॒ स्वसा॑रो॒ अदि॑तेर् उ॒पस्थ॒ आ ।
जिगा॒द् उप॑ ज्रयति॒ गोर् अ॑पी॒च्यम् प॒दं यद् अ॑स्य म॒तुथा॒ अजी॑जनन् ॥ ९ ०७१ ०५
श्ये॒नो न योनिं॒ सद॑नं धि॒या कृ॒तं हि॑र॒ण्यय॑म् आ॒सदं॑ दे॒व एष॑ति ।
ए रि॑णन्ति ब॒र्हिषि॑ प्रि॒यं गि॒राश्वो॒ न दे॒वाँ अप्य् ए॑ति य॒ज्ञियः॑ ॥ ९ ०७१ ०६
परा॒ व्यक्तो॑ अरु॒षो दि॒वः क॒विर् वृषा॑ त्रिपृ॒ष्ठो अ॑नविष्ट॒ गा अ॒भि ।
स॒हस्र॑णीति॒र् यतिः॑ परा॒यती॑ रे॒भो न पू॒र्वीर् उ॒षसो॒ वि रा॑जति ॥ ९ ०७१ ०७
त्वे॒षं रू॒पं कृ॑णुते॒ वर्णो॑ अस्य॒ स यत्राश॑य॒त् समृ॑ता॒ सेध॑ति स्रि॒धः ।
अ॒प्सा या॑ति स्व॒धया॒ दैव्यं॒ जनं॒ सं सु॑ष्टु॒ती नस॑ते॒ सं गोअ॑ग्रया ॥ ९ ०७१ ०८
उ॒क्षेव॑ यू॒था प॑रि॒यन्न् अ॑रावी॒द् अधि॒ त्विषी॑र् अधित॒ सूर्य॑स्य ।
दि॒व्यः सु॑प॒र्णोऽव॑ चक्षत॒ क्षां सोमः॒ परि॒ क्रतु॑ना पश्यते॒ जाः ॥ ९ ०७१ ०९

(७८४)
हरि॑म् मृजन्त्य् अरु॒षो न यु॑ज्यते॒ सं धे॒नुभिः॑ क॒लशे॒ सोमो॑ अज्यते ।
उद् वाच॑म् ई॒रय॑ति हि॒न्वते॑ म॒ती पु॑रुष्टु॒तस्य॒ कति॑ चित् परि॒प्रियः॑ ॥ ९ ०७२ ०१

साकं वदन्ति बहवो मनीषिण इन्द्रस्य सोमं जठरे यद् आदुहुः ।
यदी मृजन्ति सुगभस्तयो नरः सनीळाभिर् दशभिः काम्यम् मधु ॥ ९ ०७२ ०२
अरममाणो अत्य् एति गा अभि सूर्यस्य प्रियं दुहितुस् तिरो रवम् ।
अन्व् अस्मै जोषम् अभरद् विनंगृसः सं द्वयीभिः स्वसृभिः क्षेति जामिभिः ॥ ९
०७२ ०३
नृधूतो अद्रिषुतो बर्हिषि प्रियः पतिर् गवाम् प्रदिव इन्दुर् ऋत्वियः ।
पुरंधिवान् मनुषो यज्ञसाधनः शुचिर् धिया पवते सोम इन्द्र ते ॥ ९ ०७२ ०४
नृबाहुभ्यां चोदितो धारया सुतो ऽनुष्वधम् पवते सोम इन्द्र ते ।
आप्राः क्रतून् सम् अजैर् अध्वरे मतीर् वेर् न द्रुषच् चम्वो ३ र् आसदद् धरिः ॥ ९
०७२ ०५
अंशुं दुहन्ति स्तनयन्तम् अक्षितं कविं कवयो ऽपसो मनीषिणः ।
सम् ई गावो मतयो यन्ति संयत ऋतस्य योना सदने पुनर्भुवः ॥ ९ ०७२ ०६
नाभा पृथिव्या धरुणो महो दिवो३ ऽपाम् ऊर्मौ सिन्धुष्व् अन्तर् उक्षितः ।
इन्द्रस्य वज्रो वृषभो विभूवसुः सोमो हृदे पवते चारु मत्सरः ॥ ९ ०७२ ०७
स तू पवस्व परि पार्थिवं रज स्तोत्रे शिक्षन्न् आधून्वते च सुक्रतो ।
मा नो निर् भाग् वसुनः सादनस्पृशो रयिम् पिशङ्गम् बहुलं वसीमहि ॥ ९ ०७२ ०८
आ तू न इन्दो शतदात्व् अश्व्यं सहस्रदातु पशुमद् धिरण्यवत् ।
उप मास्व बृहती रेवतीर् इषो ऽधि स्तोत्रस्य पवमान नो गहि ॥ ९ ०७२ ०९

(७८५)
स्रक्वे द्रप्सस्य धमतः सम् अस्वरन्न् ऋतस्य योना सम् अरन्त नाभयः ।
त्रीन् स मूर्ध्नो असुरश् चक्र आरभे सत्यस्य नावः सुकृतम् अपीपरन् ॥ ९ ०७३ ०१
सम्यक् सम्यञ्चो महिषा अहेषत सिन्धोर् ऊर्माव् अधि वेना अवीविपन् ।
मधोर् धाराभिर् जनयन्तो अर्कम् इत् प्रियाम् इन्द्रस्य तन्वम् अवीवृधन् ॥ ९ ०७३
०२
पवित्रवन्तः परि वाचम् आसते पितैषाम् प्रत्नो अभि रक्षति व्रतम् ।
महः समुद्रं वरुणस् तिरो दधे धीरा इच् छेकुर् धरुणेष्व् आरभम् ॥ ९ ०७३ ०३

सहस्रधारे ऽव ते सम् अस्वरन् दिवो नाके मधुजिह्वा असश्चतः ।
अस्य स्पशो न नि मिषन्ति भूर्णयः पदे-पदे पाशिनः सन्ति सेतवः ॥ ९ ०७३ ०४
पितुर् मातुर् अध्य् आ ये समस्वरन्न् ऋचा शोचन्तः संदहन्तो अव्रतान् ।
इन्द्रद्विष्टाम् अप धमन्ति मायया त्वचम् असिक्नीम् भूमनो दिवस् परि ॥ ९ ०७३ ०५
प्रत्नान् मानाद् अध्य् आ ये समस्वरञ् छ्लोकयन्त्रासो रभसस्य मन्तवः ।
अपानक्षासो बधिरा अहासत ऋतस्य पन्थां न तरन्ति दुष्कृतः ॥ ९ ०७३ ०६
सहस्रधारे वितते पवित्र आ वाचम् पुनन्ति कवयो मनीषिणः ।
रुद्रास एषाम् इषिरासो अद्रुह स्पशः स्वञ्चः सुदृशो नृचक्षसः ॥ ९ ०७३ ०७
ऋतस्य गोपा न दभाय सुक्रतुस् त्री ष पवित्रा हृद्य् अ १ न्तर् आ दधे ।
विद्वान् स विश्वा भुवनाभि पश्यत्य् अवाजुष्टान् विध्यति कर्ते अव्रतान् ॥ ९ ०७३ ०८
ऋतस्य तन्तुर् विततः पवित्र आ जिह्वाया अग्रे वरुणस्य मायया ।
धीराश् चित् तत् समिनक्षन्त आशतात्रा कर्तम् अव पदात्य् अप्रभुः ॥ ९ ०७३ ०९

(७८६)

शिशुर् न जातो ऽव चक्रदद् वने स्व १ र् यद् वाज्य् अरुषः सिषासति ।
दिवो रेतसा सचते पयोवृधा तम् ईमहे सुमती शर्म सप्रथः ॥ ९ ०७४ ०१
दिवो य स्कम्भो धरुणः स्वातत आपूर्णो अंशुः पर्येति विश्वतः ।
सेमे मही रोदसी यक्षद् आवृता समीचीने दाधार सम् इषः कविः ॥ ९ ०७४ ०२
महि प्सरः सुकृतं सोम्यम् मधूर्वी गव्यूतिर् अदितेर् ऋतं यते ।
ईशे यो वृष्टेर् इत उस्रियो वृषापां नेता य इतौतिर् ऋग्मियः ॥ ९ ०७४ ०३
आत्मन्वन् नभो दुह्यते घृतम् पय ऋतस्य नाभिर् अमृतं वि जायते ।
समीचीनाः सुदानवः प्रीणन्ति तं नरो हितम् अव मेहन्ति पेरवः ॥ ९ ०७४ ०४
अरावीद् अंशुः सचमान ऊर्मिणा देवाव्य १ म् मनुषे पिन्वति त्वचम् ।
दधाति गर्भम् अदितेर् उपस्थ आ येन तोकं च तनयं च धामहे ॥ ९ ०७४ ०५
सहस्रधारे ऽव ता असश्चतस् तृतीये सन्तु रजसि प्रजावतीः ।
चतस्रो नाभो निहिता अवो दिवो हविर् भरन्त्य् अमृतं घृतश्चुतः ॥ ९ ०७४ ०६
श्वेतं रूपं कृणुते यत् सिषासति सोमो मीढ्वाँ असुरो वेद भूमनः ।

धिया शमी सचते सेम् अभि प्रवद् दिवस् कवन्धम् अव दर्षद् उद्रिणम् ॥ ९ ०७४ ०७
अध श्वेतं कलशं गोभिर् अक्तं कार्ष्मन्न् आ वाज्य् अक्रमीत् ससवान् ।
आ हिन्विरे मनसा देवयन्तः कक्षीवते शतहिमाय गोनाम् ॥ ९ ०७४ ०८
अद्भिः सोम पपृचानस्य ते रसो ऽव्यो वारं वि पवमान धावति ।
स मृज्यमानः कविभिर् मदिन्तम स्वदस्वेन्द्राय पवमान पीतये ॥ ९ ०७४ ०९

(७८७)
अभि प्रियाणि पवते चनोहितो नामानि यह्वो अधि येषु वर्धते ।
आ सूर्यस्य बृहतो बृहन्न् अधि रथं विष्वञ्चम् अरुहद् विचक्षणः ॥ ९ ०७५ ०१
ऋतस्य जिह्वा पवते मधु प्रियं वक्ता पतिर् धियो अस्या अदाभ्यः ।
दधाति पुत्रः पित्रोर् अपीच्य१ं नाम तृतीयम् अधि रोचने दिवः ॥ ९ ०७५ ०२
अव द्युतानः कलशाँ अचिक्रदन् नृभिर् येमानः कोश आ हिरण्यये ।
अभीम् ऋतस्य दोहना अनूषताधि त्रिपृष्ठ उषसो वि राजति ॥ ९ ०७५ ०३
अद्रिभिः सुतो मतिभिश् चनोहितः प्ररोचयन् रोदसी मातरा शुचिः ।
रोमाण्य् अव्या समया वि धावति मधोर् धारा पिन्वमाना दिवे-दिवे ॥ ९ ०७५ ०४
परि सोम प्र धन्वा स्वस्तये नृभिः पुनानो अभि वासयाशिरम् ।
ये ते मदा आहनसो विहायसस् तेभिर् इन्द्रं चोदय दातवे मघम् ॥ ९ ०७५ ०५

(७८८)
धर्ता दिवः पवते कृत्व्यो रसो दक्षो देवानाम् अनुमाद्यो नृभिः ।
हरिः सृजानो अत्यो न सत्वभिर् वृथा पाजांसि कृणुते नदीष्व् आ ॥ ९ ०७६ ०१
शूरो न धत्त आयुधा गभस्त्योः स्व१ः सिषासन् रथिरो गविष्टिषु ।
इन्द्रस्य शुष्मम् ईरयन्न् अपस्युभिर् इन्दुर् हिन्वानो अज्यते मनीषिभिः ॥ ९ ०७६ ०२
इन्द्रस्य सोम पवमान ऊर्मिणा तविष्यमाणो जठरेष्व् आ विश ।
प्र णः पिन्व विद्युद् अभ्रेव रोदसी धिया न वाजाँ उप मासि शश्वतः ॥ ९ ०७६ ०३
विश्वस्य राजा पवते स्वर्दृश ऋतस्य धीतिम् ऋषिषाळ् अवीवशत् ।

यः सू॒र्य॑स्यासि॑रेण मृ॒ज्यते॑ पि॒ता म॑ती॒नाम् अस॑मष्टकाव्यः ॥ ९ ०७६ ०४
वृषे॑व यू॒था परि॒ कोश॑म् अर्ष॒स्य् अ॒पाम् उ॒पस्थे॑ वृष॒भः कनि॑क्रदत् ।
स इन्द्रा॑य पवसे मत्स॒रिन्त॑मो यथा॒ जेषा॑म समि॒थे त्वोत॑यः ॥ ९ ०७६ ०५

(७८९)
ए॒ष प्र कोशे॒ मधु॑माँ अचिक्रद॒द् इन्द्र॑स्य॒ वज्रो॒ वपु॑षो॒ वपु॑ष्टरः ।
अ॒भीम् ऋ॒तस्य॑ सु॒दुघा॑ घृत॒श्चुतो॑ वा॒श्रा अ॑र्षन्ति॒ पय॑सेव धे॒नवः॑ ॥ ९ ०७७ ०१
स पू॒र्व्यः प॑वते॒ यं दि॒वस् परि॑ श्ये॒नो म॑था॒यद् इ॑षि॒तस् ति॒रो रजः॑ ।
स मध्व॒ आ यु॑वते॒ वेवि॑जान॒ इत् कृ॒शानो॒र् अस्तु॒र् मन॒साह॑ बि॒भ्युषा॑ ॥ ९ ०७७ ०२
ते नः॒ पूर्वा॑स॒ उप॑रास॒ इन्द॑वो म॒हे वाजा॑य धन्वन्तु॒ गोम॑ते ।
ई॒क्षे॒ण्यासो॑ अ॒ह्यो॒ ३॑ न चार॑वो॒ ब्रह्म॑-ब्रह्म॒ ये जु॑जु॒षुर् ह॒विर्-ह॑विः ॥ ९ ०७७ ०३
अ॒यं नो॑ वि॒द्वान् व॑नवद् वनुष्य॒त इन्दुः॑ स॒त्राचा॒ मन॑सा पुरुष्टु॒तः ।
इ॒नस्य॒ यः सद॑ने॒ गर्भ॑म् आद॒धे गवा॑म् उरु॒ब्जम् अ॒भ्य् अर्षा॑ति व्र॒जम् ॥ ९ ०७७ ०४
च॒क्रिर् दि॒वः प॑वते॒ कृत्व्यो॒ रसो॑ म॒हाँ अद॑ब्धो॒ वरु॑णो हु॒रुग् य॒ते ।
अ॒सा॑वि मि॒त्रो वृ॒जने॑षु य॒ज्ञियो ऽ॑त्यो॒ न यू॒थे वृ॒ष॒युः कनि॑क्रदत् ॥ ९ ०७७ ०५

(७९०)
प्र राजा॒ वाचं॑ ज॒नय॑न्न् असिष्यदद् अ॒पो वसा॑नो अ॒भि गा इ॑यक्षति ।
गृ॒भ्णाति॑ रि॒प्रम् अवि॑र् अस्य॒ तान्वा॑ शु॒द्धो दे॒वाना॒म् उप॑ याति निष्कृ॒तम् ॥ ९ ०७८ ०१
इन्द्रा॑य सोम॒ परि॑ षिच्यसे॒ नृभि॑र् नृ॒चक्षा॑ ऊ॒र्मिः क॒विर् अ॑ज्यसे॒ वने॑ ।
पू॒र्वीर् हि ते॑ स्रु॒तयः॒ सन्ति॒ यात॑वे स॒हस्र॒म् अश्वा॒ हर॑यश् च॒मू॒षदः॑ ॥ ९ ०७८ ०२
स॒मु॒द्रिया॑ अप्स॒रसो॑ मनी॒षिण॒म् आसी॑ना अ॒न्तर् अ॒भि सोम॑म् अक्षरन् ।
ता ईं॑ हिन्वन्ति ह॒र्म्यस्य॑ स॒क्षणिं॒ याच॑न्ते सु॒म्नम् पव॑मान॒म् अक्षि॑तम् ॥ ९ ०७८ ०३
गो॒जिन् नः॒ सोमो॑ रथ॒जिद् धि॑रण्य॒जित् स्व॒र्जिद् अ॒ब्जित् प॑वते सहस्र॒जित् ।
यं दे॒वास॑श् चक्रि॒रे पी॒तये॒ मदं॒ स्वादि॑ष्ठं द्र॒प्सम् अ॑रु॒णम् म॑यो॒भुव॑म् ॥ ९ ०७८ ०४
ए॒तानि॑ सोम॒ पव॑मानो अस्म॒युः स॒त्यानि॑ कृ॒ण्वन् द्रवि॑णान्य् अर्षसि ।

ज॒हि शत्रु॑म् अन्ति॒के दू॑र॒के च॒ य उ॒र्वी गव्यू॑ति॒म् अभ॑यं च नस् कृधि ॥ ९ ०७८ ०५

(७९१)
अ॒चो॒दसो॑ नो धन्व॒न्त्व् इन्द॑व॒ः प्र सु॑वा॒नासो॑ बृ॒हद्दि॑वेषु॒ हर॑यः ।
वि च॒ नश॑न् न इ॒षो अरा॑तयो ऽ॒र्यो न॑शन्त॒ सनि॑षन्त नो॒ धियः॑ ॥ ९ ०७९ ०१
प्र णो॑ धन्व॒न्त्व् इन्द॑वो म॒दच्यु॑तो॒ धना॑ वा॒ येभि॒र् अर्व॑तो जु॒नीम॑सि॑ ।
ति॒रो मर्त॑स्य॒ कस्य॑ चि॒त् परि॑ह्वृतिं व॒यं धना॑नि वि॒श्वधा॑ भरेमहि ॥ ९ ०७९ ०२
उ॒त स्वस्या॒ अरा॑त्या अ॒रिर् हि ष उ॒तान्यस्या॒ अरा॑त्या॒ वृको॒ हि षः ।
धन्व॒न् न तृष्णा॒ सम् अ॑रीत॒ ताँ अ॒भि सोम॑ ज॒हि प॑वमान दु॒राध्यः॑ ॥ ९ ०७९ ०३
दि॒वि ते॒ नाभा॑ प॒रमो य आ॑द॒दे पृ॑थि॒व्यास् ते॑ रुरुहु॒ः सान॑वि॒ क्षिपः॑ ।
अद्र॑यस् त्वा बप्सति॒ गोर् अधि॑ त्व॒च्य् अ १॒ प्सु त्वा॒ हस्तै॑र् दुदुहु॒र् मनी॒षिणः॑ ॥ ९
०७९ ०४
ए॒वा त॑ इन्दो सु॒भ्वं॑ सु॒पेश॑सं॒ रसं॑ तुञ्जन्ति प्र॒थमा अ॑भि॒श्रियः॑ ।
निदं॑-निदम् पवमा॒न नि ता॑रिष आ॒विस् ते॒ शुष्मो॑ भवतु प्रि॒यो मदः॑ ॥ ९ ०७९ ०५

(७९२)
सोम॑स्य॒ धारा॑ पवते नृ॒चक्ष॑स ऋ॒तेन॑ दे॒वान् ह॑वते दि॒वस् परि॑ ।
बृह॒स्पते॑ र॒वथे॑ना॒ वि दि॑द्युते समु॒द्रासो॒ न सव॑नानि विव्यचुः ॥ ९ ०८० ०१
यं त्वा॑ वाजिन्न् अ॒घ्न्या अ॒भ्य् अनू॑षता॒यो॑हतं॒ योनि॒म् आ रो॑हसि द्यु॒मान् ।
म॒घोना॒म् आयुः॑ प्रति॒रन् महि॒ श्रव॒ इन्द्रा॑य सोम पवसे॒ वृषा॒ मदः॑ ॥ ९ ०८० ०२
एन्द्र॑स्य कु॒क्षा प॑वते म॒दिन्त॑म॒ ऊर्जं॑ वसा॑नः॒ श्रव॑से सु॒मङ्ग॑लः ।
प्र॒त्यङ् स विश्वा॒ भुव॑ना॒भि प॑प्रथे॒ क्रीळ॒न् हरि॒र् अत्यः॑ स्यन्दते॒ वृषा॑ ॥ ९ ०८० ०३
तं त्वा॑ दे॒वेभ्यो॒ मधु॑मत्तमं॒ नरः॑ स॒हस्र॑धारं दुह॒ते दश॒ क्षिपः॑ ।
नृभिः॑ सोम॒ प्रच्यु॑तो॒ ग्राव॑भिः सु॒तो विश्वा॑न् दे॒वाँ आ प॑वस्वा सहस्रजित् ॥ ९ ०८० ०४
तं त्वा॑ ह॒स्तिनो॒ मधु॑मन्त॒म् अद्रि॑भिर् दु॒हन्त्य् अ॒प्सु वृ॑ष॒भं दश॒ क्षिपः॑ ।
इन्द्रं॑ सोम मा॒दय॒न् दैव्यं॒ जनं॒ सिन्धो॑र् इवो॒र्मिः पव॑मानो अर्षसि ॥ ९ ०८० ०५

(७९३)

प्र सोमस्य पवमानस्योर्मय इन्द्रस्य यन्ति जठरं सुपेशसः ।
दध्ना यद् ईम् उन्नीता यशसा गवां दानाय शूरम् उदमन्दिषुः सुताः ॥ ९ ०८१ ०१
अच्छा हि सोमः कलशाँ असिष्यदद् अत्यो न वोळ्हा रघुवर्तनिर् वृषा ।
अथा देवानाम् उभयस्य जन्मनो विद्वाँ अश्नोत्य् अमुत इतश् च यत् ॥ ९ ०८१ ०२
आ नः सोम पवमानः किरा वस्व् इन्दो भव मघवा राधसो महः ।
शिक्षा वयोधो वसवे सु चेतुना मा नो गयम् आरे अस्मत् परा सिचः ॥ ९ ०८१ ०३
आ नः पूषा पवमानः सुरातयो मित्रो गच्छन्तु वरुणः सजोषसः ।
बृहस्पतिर् मरुतो वायुर् अश्विना त्वष्टा सविता सुयमा सरस्वती ॥ ९ ०८१ ०४
उभे द्यावापृथिवी विश्वमिन्वे अर्यमा देवो अदितिर् विधाता ।
भगो नृशंस उर्व् अ१न्तरिक्षं विश्वे देवाः पवमानं जुषन्त ॥ ९ ०८१ ०५

(७९४)

असावि सोमो अरुषो वृषा हरी राजेव दस्मो अभि गा अचिक्रदत् ।
पुनानो वारम् पर्य् एत्य् अव्ययं श्येनो न योनिं घृतवन्तम् आसदम् ॥ ९ ०८२ ०१
कविर् वेधस्या पर्य् एषि माहिनम् अत्यो न मृष्टो अभि वाजम् अर्षसि ।
अपसेधन् दुरिता सोम मृळय घृतं वसानः परि यासि निर्णिजम् ॥ ९ ०८२ ०२
पर्जन्यः पिता महिषस्य पर्णिनो नाभा पृथिव्या गिरिषु क्षयं दधे ।
स्वसार आपो अभि गा उतासरन् सं ग्रावभिर् नसते वीते अध्वरे ॥ ९ ०८२ ०३
जायेव पत्याव् अधि शेव मंहसे पज्राया गर्भ शृणुहि ब्रवीमि ते ।
अन्तर् वाणीषु प्र चरा सु जीवसे ऽनिन्द्यो वृजने सोम जागृहि ॥ ९ ०८२ ०४
यथा पूर्वेभ्यः शतसा अमृध्रः सहस्रसाः पर्यया वाजम् इन्दो ।
एवा पवस्व सुविताय नव्यसे तव व्रतम् अन्व् आपः सचन्ते ॥ ९ ०८२ ०५

(७९५)

प॒वित्रं॑ ते॒ वित॑तम् ब्रह्मणस् पते प्र॒भुर् गात्रा॑णि॒ पर्य् ए॑षि वि॒श्वतः॑ ।
अत॑प्ततनू॒र् न तद् आ॒मो अ॑श्नुते शृ॒तास॒ इद् वह॑न्त॒स् तत् सम् आ॑शत ॥ ९ ०८३ ०१
तपो॑ष् प॒वित्रं॒ वित॑तं दि॒वस् प॒दे शोच॑न्तो अस्य॒ तन्त॑वो॒ व्य् अस्थिरन् ।
अव॑न्त्य् अस्य पवी॒तार॑म् आ॒शवो॑ दि॒वस् पृ॒ष्ठम् अधि॑ तिष्ठन्ति॒ चेत॑सा ॥ ९ ०८३ ०२
अरू॑रुचद् उ॒षसः॒ पृश्नि॑र् अग्रि॒य उ॒क्षा बि॑भर्ति॒ भुव॑नानि वाज॒युः ।
मा॒या॒विनो॑ ममिरे अस्य मा॒यया॑ नृ॒चक्ष॑सः पि॒तरो॒ गर्भ॒म् आ द॑धुः ॥ ९ ०८३ ०३
ग॒न्ध॒र्व इ॒त्था प॒दम् अ॑स्य रक्षति॒ पाति॑ दे॒वानां॒ जनि॑मा॒न्य् अद्भु॑तः ।
गृ॒भ्णाति॑ रि॒पुं नि॒धया॑ नि॒धाप॑तिः सु॒कृत्त॑मा॒ मधु॑नो भ॒क्षम् आ॑शत ॥ ९ ०८३ ०४
ह॒विर् ह॑विष्मो॒ महि॒ सद्म॒ दैव्यं॒ नभो॒ वसा॑नः॒ परि॑ यास्य् अध्व॒रम् ।
राजा॑ प॒वित्र॑रथो॒ वाज॒म् आरु॑हः स॒हस्र॑भृष्टिर् जयसि॒ श्रवो॑ बृ॒हत् ॥ ९ ०८३ ०५

(७९६)

पव॑स्व देव॒माद॑नो॒ विच॑र्षणिर् अ॒प्सा इन्द्रा॑य॒ वरु॑णाय वा॒यवे॑ ।
कृ॒धी नो॑ अ॒द्य वरि॑वः स्वस्ति॒मद् उ॑रुक्षि॒तौ गृ॑णीहि॒ दैव्यं॒ जन॑म् ॥ ९ ०८४ ०१
आ यस् त॒स्थौ भुव॑ना॒न्य् अम॑र्त्यो॒ विश्वा॑नि॒ सोमः॒ परि॒ तान्य् अ॑र्षति ।
कृ॒ण्वन् सं॒चृतं॑ वि॒चृत॑म् अ॒भिष्ट॑य॒ इन्दुः॑ सिषक्त्य् उ॒षसं॒ न सूर्यः॑ ॥ ९ ०८४ ०२
आ यो गोभिः॑ सृ॒ज्यत॒ ओष॑धी॒ष्व् आ दे॒वानां॑ सु॒म्न इ॒षय॒न्न् उपा॑वसुः ।
आ वि॒द्युता॑ पवते॒ धार॑या सु॒त इन्द्रं॒ सोमो॑ मा॒दय॒न् दैव्यं॒ जन॑म् ॥ ९ ०८४ ०३
ए॒ष स्य सोमः॑ पवते सहस्र॒जिद् धि॒न्वा॒नो वाच॑म् इषि॒राम् उ॑ष॒र्बुध॑म् ।
इन्दुः॑ समु॒द्रम् उद् इ॑यर्ति वा॒युभि॒र् एन्द्र॑स्य॒ हार्दि॑ क॒लशे॑षु सीदति ॥ ९ ०८४ ०४
अ॒भि त्यं गावः॒ पय॑सा पयो॒वृधं॒ सोमं॑ श्रीणन्ति म॒तिभिः॑ स्व॒र्विद॑म् ।
ध॒नं॒ज॒यः पव॑ते॒ कृत्व्यो॒ रसो॒ विप्रः॑ क॒विः काव्ये॑ना॒ स्वर्च॑नाः ॥ ९ ०८४ ०५

(७९७)

इन्द्रा॑य सोम॒ सुषु॑तः॒ परि॑ स्र॒वापामी॑वा भवतु॒ रक्ष॑सा स॒ह ।

मा ते रसस्य मत्सत द्वयाविनो द्रविणस्वन्त इह सन्त्व् इन्दवः ॥ ९ ०८५ ०१
अस्मान् समर्ये पवमान चोदय दक्षो देवानाम् असि हि प्रियो मदः ।
जहि शत्रूंर् अभ्य् आ भन्दनायतः पिबेन्द्र सोमम् अव नो मृधो जहि ॥ ९ ०८५ ०२
अदब्ध इन्दो पवसे मदिन्तम आत्मेन्द्रस्य भवसि धासिर् उत्तमः ।
अभि स्वरन्ति बहवो मनीषिणो राजानम् अस्य भुवनस्य निंसते ॥ ९ ०८५ ०३
सहस्रणीथः शतधारो अद्भुत इन्द्रायेन्दुः पवते काम्यम् मधु ।
जयन् क्षेत्रम् अभ्य् अर्षा जयन्न् अप उरुं नो गातुं कृणु सोम मीढ्वः ॥ ९ ०८५ ०४
कनिक्रदत् कलशे गोभिर् अज्यसे व्य् अ १ व्ययं समया वारम् अर्षसि ।
मर्मृज्यमानो अत्यो न सानसिर् इन्द्रस्य सोम जठरे सम् अक्षरः ॥ ९ ०८५ ०५
स्वादुः पवस्व दिव्याय जन्मने स्वादुर् इन्द्राय सुहवीतुनाम्ने ।
स्वादुर् मित्राय वरुणाय वायवे बृहस्पतये मधुमाँ अदाभ्यः ॥ ९ ०८५ ०६
अत्यम् मृजन्ति कलशे दश क्षिपः प्र विप्राणाम् मतयो वाच ईरते ।
पवमाना अभ्य् अर्षन्ति सुष्टुतिम् एन्द्रं विशन्ति मदिरास इन्दवः ॥ ९ ०८५ ०७
पवमानो अभ्य् अर्षा सुवीर्यम् उर्वीं गव्यूतिम् महि शर्म सप्रथः ।
माकिर् नो अस्य परिषूतिर् ईशतेन्दो जयेम त्वया धनं-धनम् ॥ ९ ०८५ ०८
अधि द्याम् अस्थाद् वृषभो विचक्षणो ऽरूरुचद् वि दिवो रोचना कविः ।
राजा पवित्रम् अत्य् एति रोरुवद् दिवः पीयूषं दुहते नृचक्षसः ॥ ९ ०८५ ०९
दिवो नाके मधुजिह्वा असश्चतो वेना दुहन्त्य् उक्षणं गिरिष्ठाम् ।
अप्सु द्रप्सं वावृधानं समुद्र आ सिन्धोर् ऊर्मा मधुमन्तम् पवित्र आ ॥ ९ ०८५ १०
नाके सुपर्णम् उपपप्तिवांसं गिरो वेनानाम् अकृपन्त पूर्वीः ।
शिशुं रिहन्ति मतयः पनिप्नतं हिरण्ययं शकुनं क्षामणि स्थाम् ॥ ९ ०८५ ११
ऊर्ध्वो गन्धर्वो अधि नाके अस्थाद् विश्वा रूपा प्रतिचक्षाणो अस्य ।
भानुः शुक्रेण शोचिषा व्य् अद्यौत् प्रारूरुचद् रोदसी मातरा शुचिः ॥ ९ ०८५ १२

(७९८)
प्र त आशवः पवमान धीजवो मदा अर्षन्ति रघुजा इव त्मना ।
दिव्याः सुपर्णा मधुमन्त इन्दवो मदिन्तमासः परि कोशम् आसते ॥ ९ ०८६ ०१

प्र ते मदासो मदिरास आशवो ऽसृक्षत रथ्यासो यथा पृथक् ।
धेनुर् न वत्सम् पयसाभि वज्रिणम् इन्द्रम् इन्दवो मधुमन्त ऊर्मयः ॥ १ ०८६ ०२
अत्यो न हियानो अभि वाजम् अर्ष स्वर्वित् कोशं दिवो अद्रिमातरम् ।
वृषा पवित्रे अधि सानो अव्यये सोमः पुनान इन्द्रियाय धायसे ॥ १ ०८६ ०३
प्र त आश्विनीः पवमान धीजुवो दिव्या असृग्रन् पयसा धरीमणि ।
प्रान्तर् ऋषय स्थाविरीर् असृक्षत ये त्वा मृजन्त्य् ऋषिषाण वेधसः ॥ १ ०८६ ०४
विश्वा धामानि विश्वचक्ष ऋभ्वसः प्रभोस् ते सतः परि यन्ति केतवः ।
व्यानशिः पवसे सोम धर्मभिः पतिर् विश्वस्य भुवनस्य राजसि ॥ १ ०८६ ०५
उभयतः पवमानस्य रश्मयो ध्रुवस्य सतः परि यन्ति केतवः ।
यदी पवित्रे अधि मृज्यते हरिः सत्ता नि योना कलशेषु सीदति ॥ १ ०८६ ०६
यज्ञस्य केतुः पवते स्वध्वरः सोमो देवानाम् उप याति निष्कृतम् ।
सहस्रधारः परि कोशम् अर्षति वृषा पवित्रम् अत्य् एति रोरुवत् ॥ १ ०८६ ०७
राजा समुद्रं नद्यो वि गाहते ऽपाम् ऊर्मिं सचते सिन्धुषु श्रितः ।
अध्य् अस्थात् सानु पवमानो अव्ययं नाभा पृथिव्या धरुणो महो दिवः ॥ १ ०८६ ०८
दिवो न सानु स्तनयन्न् अचिक्रदद् द्यौश् च यस्य पृथिवी च धर्मभिः ।
इन्द्रस्य सख्यम् पवते विवेविदत् सोमः पुनानः कलशेषु सीदति ॥ १ ०८६ ०९
ज्योतिर् यज्ञस्य पवते मधु प्रियम् पिता देवानां जनिता विभूवसुः ।
दधाति रत्नं स्वधयोर् अपीच्यम् मदिन्तमो मत्सर इन्द्रियो रसः ॥ १ ०८६ १०
अभिक्रन्दन् कलशं वाज्य् अर्षति पतिर् दिवः शतधारो विचक्षणः ।
हरिर् मित्रस्य सदनेषु सीदति मर्मृजानो ऽविभिः सिन्धुभिर् वृषा ॥ १ ०८६ ११
अग्रे सिन्धूनाम् पवमानो अर्षत्य् अग्रे वाचो अग्रियो गोषु गच्छति ।
अग्रे वाजस्य भजते महाधनं स्वायुधः सोतृभिः पूयते वृषा ॥ १ ०८६ १२
अयम् मतवाञ् छकुनो यथा हितो ऽव्ये ससार पवमान ऊर्मिणा ।
तव क्रत्वा रोदसी अन्तरा कवे शुचिर् धिया पवते सोम इन्द्र ते ॥ १ ०८६ १३
द्रापिं वसानो यजतो दिविस्पृशम् अन्तरिक्षप्रा भुवनेष्व् अर्पितः ।
स्वर् जज्ञानो नभसाभ्य् अक्रमीत् प्रत्नम् अस्य पितरम् आ विवासति ॥ १ ०८६ १४
सो अस्य विशे महि शर्म यच्छति यो अस्य धाम प्रथमं व्यानशे ।
पदं यद् अस्य परमे व्योमन्य् अतो विश्वा अभि सं याति संयतः ॥ १ ०८६ १५

प्रो अयासीद् इन्दुर् इन्द्रस्य निष्कृतं सखा सख्युर् न प्र मिनाति संगिरम् ।
मर्य इव युवतिभिः सम् अर्षति सोमः कलशे शतयाम्ना पथा ॥ ९ ०८६ १६
प्र वो धियो मन्द्रयुवो विपन्युवः पनस्युवः संवसनेष्व् अक्रमुः ।
सोमम् मनीषा अभ्य् अनूषत स्तुभो ऽभि धेनवः पयसेम् अशिश्रयुः ॥ ९ ०८६ १७
आ नः सोम संयतम् पिप्युषीम् इषम् इन्दो पवस्व पवमानो अस्रिधम् ।
या नो दोहते त्रिर् अहन्न् असश्चुषी क्षुमद् वाजवन् मधुमद् सुवीर्यम् ॥ ९ ०८६ १८
वृषा मतीनाम् पवते विचक्षणः सोमो अह्नः प्रतरीतोषसो दिवः ।
क्राणा सिन्धूनां कलशाँ अवीवशद् इन्द्रस्य हार्द्य् आविशन् मनीषिभिः ॥ ९ ०८६ १९
मनीषिभिः पवते पूर्व्यः कविर् नृभिर् यतः परि कोशाँ अचिक्रदत् ।
त्रितस्य नाम जनयन् मधु क्षरद् इन्द्रस्य वायोः सख्याय कर्तवे ॥ ९ ०८६ २०
अयम् पुनान उषसो वि रोचयद् अयं सिन्धुभ्यो अभवद् उलोककृत् ।
अयं त्रिः सप्त दुदुहान आशिरं सोमो हृदे पवते चारु मत्सरः ॥ ९ ०८६ २१
पवस्व सोम दिव्येषु धामसु सृजान इन्दो कलशे पवित्र आ ।
सीदन्न् इन्द्रस्य जठरे कनिक्रदन् नृभिर् यतः सूर्यम् आरोहयो दिवि ॥ ९ ०८६ २२
अद्रिभिः सुतः पवसे पवित्र आँ इन्दव् इन्द्रस्य जठरेष्व् आविशन् ।
त्वं नृचक्षा अभवो विचक्षण सोम गोत्रम् अङ्गिरोभ्यो ऽवृणोर् अप ॥ ९ ०८६ २३
त्वां सोम पवमानं स्वाध्यो ऽनु विप्रासो अमदन्न् अवस्यवः ।
त्वां सुपर्ण आभरद् दिवस् परीन्दो विश्वाभिर् मतिभिः परिष्कृतम् ॥ ९ ०८६ २४
अव्ये पुनानम् परि वार ऊर्मिणा हरिं नवन्ते अभि सप्त धेनवः ।
अपाम् उपस्थे अध्य् आयवः कविम् ऋतस्य योना महिषा अहेषत ॥ ९ ०८६ २५
इन्दुः पुनानो अति गाहते मृधो विश्वानि कृण्वन् सुपथानि यज्यवे ।
गाः कृण्वानो निर्णिजं हर्यतः कविर् अत्यो न क्रीळन् परि वारम् अर्षति ॥ ९ ०८६
२६
असश्चतः शतधारा अभिश्रियो हरिं नवन्ते ऽव ता उदन्युवः ।
क्षिपो मृजन्ति परि गोभिर् आवृतं तृतीये पृष्ठे अधि रोचने दिवः ॥ ९ ०८६ २७
तवेमाः प्रजा दिव्यस्य रेतसस् त्वं विश्वस्य भुवनस्य राजसि ।
अथेदं विश्वम् पवमान ते वशे त्वम् इन्दो प्रथमो धामधा असि ॥ ९ ०८६ २८
त्वं समुद्रो असि विश्ववित् कवे तवेमाः पञ्च प्रदिशो विधर्मणि ।

त्वं द्यां च पृथिवीं चाति जभ्रिषे तव ज्योतींषि पवमान सूर्यः ॥ ९ ०८६ २९
त्वम् पवित्रे रजसो विधर्मणि देवेभ्यः सोम पवमान पूयसे ।
त्वाम् उशिजः प्रथमा अगृभ्णत तुभ्येमा विश्वा भुवनानि येमिरे ॥ ९ ०८६ ३०
प्र रेभ एत्य् अति वारम् अव्ययं वृषा वनेष्व् अव चक्रदद् धरिः ।
सं धीतयो वावशाना अनूषत शिशुं रिहन्ति मतयः पनिप्नतम् ॥ ९ ०८६ ३१
स सूर्यस्य रश्मिभिः परि व्यत तन्तुं तन्वानस् त्रिवृतं यथा विदे ।
नयन्न् ऋतस्य प्रशिषो नवीयसीः पतिर् जनीनाम् उप याति निष्कृतम् ॥ ९ ०८६ ३२
राजा सिन्धूनाम् पवते पतिर् दिव ऋतस्य याति पथिभिः कनिक्रदत् ।
सहस्रधारः परि षिच्यते हरिः पुनानो वाचं जनयन्न् उपावसुः ॥ ९ ०८६ ३३
पवमान मह्य् अर्णो वि धावसि सूरो न चित्रो अव्ययानि पव्यया ।
गभस्तिपूतो नृभिर् अद्रिभिः सुतो महे वाजाय धन्याय धन्वसि ॥ ९ ०८६ ३४
इषम् ऊर्जम् पवमानाभ्य् अर्षसि श्येनो न वंसु कलशेषु सीदसि ।
इन्द्राय मद्वा मद्यो मदः सुतो दिवो विष्टम्भ उपमो विचक्षणः ॥ ९ ०८६ ३५
सप्त स्वसारो अभि मातरः शिशुं नवं जज्ञानं जेन्यं विपश्चितम् ।
अपां गन्धर्वं दिव्यं नृचक्षसं सोमं विश्वस्य भुवनस्य राजसे ॥ ९ ०८६ ३६
ईशान इमा भुवनानि वीयसे युजान इन्दो हरितः सुपर्ण्यः ।
तास् ते क्षरन्तु मधुमद् घृतम् पयस् तव व्रते सोम तिष्ठन्तु कृष्टयः ॥ ९ ०८६ ३७
त्वं नृचक्षा असि सोम विश्वतः पवमान वृषभ ता वि धावसि ।
स नः पवस्व वसुमद् धिरण्यवद् वयं स्याम भुवनेषु जीवसे ॥ ९ ०८६ ३८
गोवित् पवस्व वसुविद् धिरण्यविद् रेतोधा इन्दो भुवनेष्व् अर्पितः ।
त्वं सुवीरो असि सोम विश्ववित् तं त्वा विप्रा उप गिरेम आसते ॥ ९ ०८६ ३९
उन् मध्व ऊर्मिर् वनना अतिष्ठिपद् अपो वसानो महिषो वि गाहते ।
राजा पवित्ररथो वाजम् आरुहत् सहस्रभृष्टिर् जयति श्रवो बृहत् ॥ ९ ०८६ ४०
स भन्दना उद् इयर्ति प्रजावतीर् विश्वायुर् विश्वाः सुभरा अहर्दिवि ।
ब्रह्म प्रजावद् रयिम् अश्वपस्त्यम् पीत इन्दव् इन्द्रम् अस्मभ्यं याचतात् ॥ ९ ०८६ ४१
सो अग्रे अह्नां हरिर् हर्यतो मदः प्र चेतसा चेतयते अनु द्युभिः ।
द्वा जना यातयन्न् अन्तर् ईयते नरा च शंसं दैव्यं च धर्तरि ॥ ९ ०८६ ४२
अञ्जते व्य् अञ्जते सम् अञ्जते क्रतुं रिहन्ति मधुनाभ्य् अञ्जते ।

सिन्धोर् उच्छ्वासे पतयन्तम् उक्षणं हिरण्यपावाः पशुम् आसु गृभ्णते ॥ ९ ०८६ ४३
विपश्चिते पवमानाय गायत मही न धारात्य् अन्धो अर्षति ।
अहिर् न जूर्णाम् अति सर्पति त्वचम् अत्यो न क्रीळन्न् असरद् वृषा हरिः ॥ ९ ०८६ ४४
अग्रेगो राजाप्यस् तविष्यते विमानो अह्नाम् भुवनेष्व् अर्पितः ।
हरिर् घृतस्नुः सुदृशीको अर्णवो ज्योतीरथः पवते राय ओक्यः ॥ ९ ०८६ ४५
असर्जि स्कम्भो दिव उद्यतो मदः परि त्रिधातुर् भुवनान्य् अर्षति ।
अंशुं रिहन्ति मतयः पनिप्नतं गिरा यदि निर्णिजम् ऋग्मिणो ययुः ॥ ९ ०८६ ४६
प्र ते धारा अत्य् अण्वानि मेष्यः पुनानस्य संयतो यन्ति रंहयः ।
यद् गोभिर् इन्दो चम्वोः समज्यस आ सुवानः सोम कलशेषु सीदसि ॥ ९ ०८६ ४७
पवस्व सोम क्रतुविन् न उक्थ्यो ऽव्यो वारे परि धाव मधु प्रियम् ।
जहि विश्वान् रक्षस इन्दो अत्रिणो बृहद् वदेम विदथे सुवीराः ॥ ९ ०८६ ४८

(७११)
प्र तु द्रव परि कोशं नि षीद नृभिः पुनानो अभि वाजम् अर्ष ।
अश्वं न त्वा वाजिनम् मर्जयन्तो ऽच्छा बर्ही रशनाभिर् नयन्ति ॥ ९ ०८७ ०१
स्वायुधः पवते देव इन्दुर् अशस्तिहा वृजनं रक्षमाणः ।
पिता देवानां जनिता सुदक्षो विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्याः ॥ ९ ०८७ ०२
ऋषिर् विप्रः पुरएता जनानाम् ऋभुर् धीर उशना काव्येन ।
स चिद् विवेद निहितं यद् आसाम् अपीच्य १ं गुह्यं नाम गोनाम् ॥ ९ ०८७ ०३
एष स्य ते मधुमाँ इन्द्र सोमो वृषा वृष्णे परि पवित्रे अक्षाः ।
सहस्रसाः शतसा भूरिदावा शश्वत्तमम् बर्हिर् आ वाज्य् अस्थात् ॥ ९ ०८७ ०४
एते सोमा अभि गव्या सहस्रा महे वाजायामृताय श्रवांसि ।
पवित्रेभिः पवमाना असृग्रञ् छ्रवस्यवो न पृतनाजो अत्याः ॥ ९ ०८७ ०५
परि हि ष्मा पुरुहूतो जनानां विश्वासरद् भोजना पूयमानः ।
अथा भर श्येनभृत प्रयांसि रयिं तुञ्जानो अभि वाजम् अर्ष ॥ ९ ०८७ ०६
एष सुवानः परि सोमः पवित्रे सर्गो न सृष्टो अदधावद् अर्वा ।

ति॒ग्मे शिशा॑नो महि॒षो न शृ॒ङ्गे गा ग॒व्यन्न् अ॒भि शू॒रो न सत्वा॑ ॥ ९ ०८७ ०७
ए॒षा य॑यौ प॒रमाद् अ॒न्तर् अद्रेः॒ कूचि॑त् स॒तीर् ऊ॒र्वे गा वि॑वेद ।
दि॒वो न वि॒द्युत् स्त॒नय॑न्त्य् अ॒भ्रैः सोम॑स्य ते पवत इन्द्र॒ धारा॑ ॥ ९ ०८७ ०८
उ॒त स्म॑ रा॒शिम् परि॑ यासि॒ गोना॒म् इन्द्रे॑ण सोम स॒रथ॑म् पुना॒नः ।
पू॒र्वीर् इषो॑ बृह॒तीर् जी॑रदानो॒ शिक्षा॑ शचीव॒स् तव॒ ता उ॑प॒ष्टुत् ॥ ९ ०८७ ०९

(८००)
अ॒यं सोम॑ इन्द्र॒ तुभ्यं॑ सुन्वे॒ तुभ्य॑म् पवते॒ त्वम् अ॑स्य पाहि ।
त्वं ह॒ यं च॑कृ॒षे त्वं व॑वृ॒ष इन्दु॒म् मदा॑य॒ युज्या॑य॒ सोम॑म् ॥ ९ ०८८ ०१
स ई॒ रथो॒ न भु॑रि॒षाळ् अ॑योजि म॒हः पु॒रूणि॑ सा॒तये॒ वसू॑नि ।
आद् ई॒ विश्वा॑ नहु॒ष्याणि जा॒ता स्वर्षा॑ता॒ वन॑ ऊ॒र्ध्वा न॑वन्त ॥ ९ ०८८ ०२
वा॒युर् न यो नि॒युत्वाँ॑ इ॒ष्टया॑मा॒ नास॑त्येव॒ हव॒ आ शम्भ॑विष्ठः ।
वि॒श्ववा॑रो द्रवि॒णोदा इ॑व॒ त्मन् पू॒षेव॑ धी॒जव॑नो ऽसि सोम ॥ ९ ०८८ ०३
इन्द्रो॒ न यो म॒हा कर्मा॑णि॒ चक्रि॑र् ह॒न्ता वृ॒त्राणा॑म् असि सोम पू॒र्भित् ।
पै॒द्वो न हि त्वम् अहि॑नाम्नां ह॒न्ता विश्व॑स्यासि सोम॒ दस्योः॑ ॥ ९ ०८८ ०४
अ॒ग्निर् न यो वन॒ आ सृ॒ज्यमा॑नो॒ वृथा॒ पाजां॑सि कृणुते न॒दीषु॑ ।
जनो॒ न युध्वा॑ मह॒त उ॑प॒ब्दिर् इय॑र्ति॒ सोमः॒ पव॑मान ऊ॒र्मिम् ॥ ९ ०८८ ०५
ए॒ते सोमा॒ अति॒ वारा॒ण्य् अव्या॑ दि॒व्या न कोशा॑सो अ॒भ्रव॑र्षाः ।
वृथा॑ समु॒द्रं सिन्ध॑वो॒ न नीचीः॑ सु॒तासो॑ अ॒भि क॒लशाँ॑ असृग्रन् ॥ ९ ०८८ ०६
शु॒ष्मी शर्धो॒ न मारु॑तम् पव॒स्वान॑भिशस्ता दि॒व्या यथा॒ विट् ।
आपो॒ न म॒क्षू सु॑म॒तिर् भ॑वा नः स॒हस्रा॑प्साः पृतना॒षाण् न य॒ज्ञः ॥ ९ ०८८ ०७
राज्ञो॒ नु ते॒ वरु॑णस्य व्र॒तानि॑ बृ॒हद् ग॑भी॒रं तव॑ सोम॒ धाम॑ ।
शुचि॒ष् ट्वम् अ॑सि प्रि॒यो न मि॒त्रो द॒क्षाय्यो॑ अर्य॒मेवा॑सि सोम ॥ ९ ०८८ ०८

(८०१)
प्रो स्य वह्निः॑ प॒थ्याभिर् अस्यान् दि॒वो न वृ॒ष्टिः पव॑मानो अक्षाः ।

सहस्रधारो असदन् न्य् अ१स्मे मातुर् उपस्थे वन आ च सोमः ॥ १ ०८९ ०१
राजा सिन्धूनाम् अवसिष्ट वास ऋतस्य नावम् आरुहद् रजिष्ठाम् ।
अप्सु द्रप्सो वावृधे श्येनजूतो दुह ईम् पिता दुह ईम् पितुर् जाम् ॥ १ ०८९ ०२
सिंहं नसन्त मध्वो अयासं हरिम् अरुषं दिवो अस्य पतिम् ।
शूरो युत्सु प्रथमः पृच्छते गा अस्य चक्षसा परि पात्य् उक्षा ॥ १ ०८९ ०३
मधुपृष्ठं घोरम् अयासम् अश्वं रथे युञ्जन्त्य् उरुचक्र ऋष्वम् ।
स्वसार ई जामयो मर्जयन्ति सनाभयो वाजिनम् ऊर्जयन्ति ॥ १ ०८९ ०४
चतस्र ई घृतदुहः सचन्ते समाने अन्तर् धरुणे निषत्ताः ।
ता ईम् अर्षन्ति नमसा पुनानास् ता ईं विश्वतः परि षन्ति पूर्वीः ॥ १ ०८९ ०५
विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या विश्वा उत क्षितयो हस्ते अस्य ।
असत् त उत्सो गृणते नियुत्वान् मध्वो अंशुः पवत इन्द्रियाय ॥ १ ०८९ ०६
वन्वन्न् अवातो अभि देववीतिम् इन्द्राय सोम वृत्रहा पवस्व ।
शग्धि महः पुरुश्चन्द्रस्य रायः सुवीर्यस्य पतयः स्याम ॥ १ ०८९ ०७

(८०२)
प्र हिन्वानो जनिता रोदस्यो रथो न वाजं सनिष्यन्न् अयासीत् ।
इन्द्रं गच्छन्न् आयुधा संशिशानो विश्वा वसु हस्तयोर् आदधानः ॥ १ ०९० ०१
अभि त्रिपृष्ठं वृषणं वयोधाम् आङ्गूषाणाम् अवावशन्त वाणीः ।
वना वसानो वरुणो न सिन्धून् वि रत्नधा दयते वार्याणि ॥ १ ०९० ०२
शूरग्रामः सर्ववीरः सहावाञ् जेता पवस्व सनिता धनानि ।
तिग्मायुधः क्षिप्रधन्वा समत्स्व् अषाळ्हः साह्वान् पृतनासु शत्रून् ॥ १ ०९० ०३
उरुगव्यूतिर् अभयानि कृण्वन् समीचीने आ पवस्वा पुरंधी ।
अपः सिषासन्न् उषसः स्व१र् गाः सं चिक्रदो महो अस्मभ्यं वाजान् ॥ १ ०९० ०४
मत्सि सोम वरुणम् मत्सि मित्रम् मत्सीन्द्रम् इन्दो पवमान विष्णुम् ।
मत्सि शर्धो मारुतम् मत्सि देवान् मत्सि महाम् इन्द्रम् इन्दो मदाय ॥ १ ०९० ०५
एवा राजेव क्रतुमाँ अमेन विश्वा घनिघ्नद् दुरिता पवस्व ।
इन्दो सूक्ताय वचसे वयो धा यूयम् पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ १ ०९० ०६

(८०३)

असर्जि वक्वा रथ्ये यथाजौ धिया मनोता प्रथमो मनीषी ।
दश स्वसारो अधि सानो अव्ये ऽजन्ति वह्निं सदनान्य् अच्छ ॥ ९ ०९१ ०१
वीती जनस्य दिव्यस्य कव्यैर् अधि सुवानो नहुष्येभिर् इन्दुः ।
प्र यो नृभिर् अमृतो मर्त्येभिर् मर्मृजानो ऽविभिर् गोभिर् अद्भिः ॥ ९ ०९१ ०२
वृषा वृष्णे रोरुवद् अंशुर् अस्मै पवमानो रुशद् ईर्ते पयो गोः ।
सहस्रम् ऋक्वा पथिभिर् वचोविद् अध्वस्मभिः सूरो अण्वं वि याति ॥ ९ ०९१ ०३
रुजा दृळ्हा चिद् रक्षसः सदांसि पुनान इन्द ऊर्णुहि वि वाजान् ।
वृश्चोपरिष्टात् तुजता वधेन ये अन्ति दूराद् उपनायम् एषाम् ॥ ९ ०९१ ०४
स प्रत्नवन् नव्यसे विश्ववार सूक्ताय पथः कृणुहि प्राचः ।
ये दुःषहासो वनुषा बृहन्तस् तांस् ते अश्याम पुरुकृत् पुरुक्षो ॥ ९ ०९१ ०५
एवा पुनानो अपः स्व१र् गा अस्मभ्यं तोका तनयानि भूरि ।
शं नः क्षेत्रम् उरु ज्योतींषि सोम ज्योङ् नः सूर्यं दृशये रिरीहि ॥ ९ ०९१ ०६

(८०४)

परि सुवानो हरिर् अंशुः पवित्रे रथो न सर्जि सनये हियानः ।
आपच् छ्लोकम् इन्द्रियम् पूयमानः प्रति देवाँ अजुषत प्रयोभिः ॥ ९ ०९२ ०१
अच्छा नृचक्षा असरत् पवित्रे नाम दधानः कविर् अस्य योनौ ।
सीदन् होतेव सदने चमूषूपेम् अग्मन्न् ऋषयः सप्त विप्राः ॥ ९ ०९२ ०२
प्र सुमेधा गातुविद् विश्वदेवः सोमः पुनानः सद एति नित्यम् ।
भुवद् विश्वेषु काव्येषु रन्तानु जनान् यतते पञ्च धीरः ॥ ९ ०९२ ०३
तव त्ये सोम पवमान निण्ये विश्वे देवास् त्रय एकादशासः ।
दश स्वधाभिर् अधि सानो अव्ये मृजन्ति त्वा नद्यः सप्त यह्वीः ॥ ९ ०९२ ०४
तन् नु सत्यम् पवमानस्यास्तु यत्र विश्वे कारवः संनसन्त ।
ज्योतिर् यद् अह्ने अकृणोद् उ लोकम् प्रावन् मनुं दस्यवे कर् अभीकम् ॥ ९ ०९२ ०५

परि सद्मेव पशुमान्ति होता राजा न सत्यः समितीर् इयानः ।
सोमः पुनानः कलशाँ अयासीत् सीदन् मृगो न महिषो वनेषु ॥ ९ ०९२ ०६

(८०५)
साकमुक्षो मर्जयन्त स्वसारो दश धीरस्य धीतयो धनुत्रीः ।
हरिः पर्य् अद्रवज् जाः सूर्यस्य द्रोणं ननक्षे अत्यो न वाजी ॥ ९ ०९३ ०१
सम् मातृभिर् न शिशुर् वावशानो वृषा दधन्वे पुरुवारो अद्भिः ।
मर्यो न योषाम् अभि निष्कृतं यन् सं गच्छते कलश उस्रियाभिः ॥ ९ ०९३ ०२
उत प्र पिप्य ऊधर् अघ्न्याया इन्दुर् धाराभिः सचते सुमेधाः ।
मूर्धानं गावः पयसा चमूष्व् अभि श्रीणन्ति वसुभिर् न निक्तैः ॥ ९ ०९३ ०३
स नो देवेभिः पवमान रदेन्दो रयिम् अश्विनं वावशानः ।
रथिरायताम् उशती पुरंधिर् अस्मद्र्य ग् आ दावने वसूनाम् ॥ ९ ०९३ ०४
नू नो रयिम् उप मास्व नृवन्तम् पुनानो वाताप्यं विश्वश्चन्द्रम् ।
प्र वन्दितुर् इन्दो तार्य् आयुः प्रातर् मक्षू धियावसुर् जगम्यात् ॥ ९ ०९३ ०५

(८०६)
अधि यद् अस्मिन् वाजिनीव शुभ स्पर्धन्ते धियः सूर्ये न विशः ।
अपो वृणानः पवते कवीयन् व्रजं न पशुवर्धनाय मन्म ॥ ९ ०९४ ०१
द्विता व्यूर्ण्वन्न् अमृतस्य धाम स्वर्विदे भुवनानि प्रथन्त ।
धियः पिन्वानाः स्वसरे न गाव ऋतायन्तीर् अभि वावश्र इन्दुम् ॥ ९ ०९४ ०२
परि यत् कविः काव्या भरते शूरो न रथो भुवनानि विश्वा ।
देवेषु यशो मर्ताय भूषन् दक्षाय रायः पुरुभूषु नव्यः ॥ ९ ०९४ ०३
श्रिये जातः श्रिय आ निर् इयाय श्रियं वयो जरितृभ्यो दधाति ।
श्रियं वसाना अमृतत्वम् आयन् भवन्ति सत्या समिथा मितद्रौ ॥ ९ ०९४ ०४
इषम् ऊर्जम् अभ्य् अ र्षाश्वं गाम् उरु ज्योतिः कृणुहि मत्सि देवान् ।
विश्वानि हि सुषहा तानि तुभ्यम् पवमान बाधसे सोम शत्रून् ॥ ९ ०९४ ०५

(८०७)

कनि॑क्रन्ति॒ हरि॒र् आ सृ॒ज्यमा॑नः॒ सीद॒न् वन॑स्य ज॒ठरे॑ पुना॒नः ।
नृभि॑र् य॒तः कृ॑णुते नि॒र्णिजं॒ गा अतो॑ म॒तीर् ज॑नयत स्व॒धाभिः॑ ॥ ९ ०९५ ०१
हरिः॑ सृजा॒नः प॒थ्याम् ऋ॒तस्येय॑र्ति॒ वाच॑म् अरि॒तेव नाव॑म् ।
दे॒वो दे॒वानां॒ गुह्या॑नि॒ नामा॒विष् कृ॑णोति ब॒र्हिषि॑ प्र॒वाचे॑ ॥ ९ ०९५ ०२
अ॒पाम् इ॒वेद् ऊ॒र्मय॒स् तर्तु॑राणाः॒ प्र म॑नी॒षा ई॑रते॒ सोम॒म् अच्छ॑ ।
न॒म॒स्यन्ती॒र् उप॑ च॒ यन्ति॒ सं चा च॑ विशन्त्य् उ॒शती॒र् उ॒शन्त॑म् ॥ ९ ०९५ ०३
तम् म॑र्मृजा॒नम् म॑हि॒षं न सानाव् अं॒शुं दु॑हन्त्य् उ॒क्षणं॑ गिरि॒ष्ठाम् ।
तं वा॑वशा॒नम् म॒तयः॑ सचन्ते त्रि॒तो बि॑भर्ति॒ वरु॑णं समु॒द्रे ॥ ९ ०९५ ०४
इष्य॒न् वाच॑म् उपव॒क्तेव॒ होतुः॑ पुना॒न इ॑न्दो॒ वि ष्या॑ मनी॒षाम् ।
इन्द्र॑श् च॒ यत् क्षय॑थः॒ सौभ॑गाय सु॒वीर्य॑स्य॒ पत॑यः स्याम ॥ ९ ०९५ ०५

(८०८)

प्र से॑ना॒नीः शूरो॒ अग्रे॒ रथा॑नां ग॒व्यन्न् ए॑ति॒ हर्ष॑ते अस्य॒ सेना॑ ।
भ॒द्रान् कृ॒ण्वन्न् इ॑न्द्रह॒वान् सखि॑भ्य॒ आ सोमो॒ वस्त्रा॑ रभ॒सानि॑ दत्ते ॥ ९ ०९६ ०१
सम् अ॑स्य॒ हरिं॒ हर॑यो मृजन्त्य् अश्वह॒यैर् अनि॑शितं॒ नमो॑भिः ।
आ ति॑ष्ठति॒ रथ॒म् इन्द्र॑स्य॒ सखा॑ वि॒द्वाँ ए॑ना सु॒मतिं॑ या॒त्य् अच्छ॑ ॥ ९ ०९६ ०२
स नो॑ देव दे॒वता॑ते पवस्व म॒हे सो॑म॒ प्सर॑स इन्द्र॒पानः॑ ।
कृ॒ण्वन्न् अ॒पो व॒र्षय॒न् द्याम् उ॒तेमाम् उ॒रोर् आ नो॑ वरिवस्या पुना॒नः ॥ ९ ०९६ ०३
अजी॑तये॒ ऽह॑तये पवस्व स्व॒स्तये॑ स॒र्वता॑तये बृह॒ते ।
तद् उ॑शन्ति॒ विश्व॑ इ॒मे सखा॑य॒स् तद् अ॒हं व॑श्मि पवमान सोम ॥ ९ ०९६ ०४
सोमः॑ पवते जनि॒ता म॑ती॒नां ज॑नि॒ता दि॒वो ज॑नि॒ता पृ॑थि॒व्याः ।
ज॒नि॒ताग्नेर् ज॑नि॒ता सूर्य॑स्य जनि॒तेन्द्र॑स्य जनि॒तोत विष्णोः॑ ॥ ९ ०९६ ०५
ब्र॒ह्मा दे॒वाना॑म् पद॒वीः क॑वी॒नाम् ऋषि॒र् विप्रा॑णाम् महि॒षो मृ॒गाणा॑म् ।
श्ये॒नो गृध्रा॑णां॒ स्वधि॑ति॒र् वना॑नां॒ सोमः॑ प॒वित्र॒म् अत्य् ए॑ति॒ रेभ॑न् ॥ ९ ०९६ ०६

प्रावीविपद् वाच ऊर्मिं न सिन्धुर् गिरः सोमः पवमानो मनीषाः ।
अन्तः पश्यन् वृजनेमावराण्य् आ तिष्ठति वृषभो गोषु जानन् ॥ ९ ०९६ ०७
स मत्सरः पृत्सु वन्वन्न् अवातः सहस्ररेता अभि वाजम् अर्ष ।
इन्द्रायेन्दो पवमानो मनीष्य् अ१ंशोर् ऊर्मिम् ईरय गा इषण्यन् ॥ ९ ०९६ ०८
परि प्रियः कलशे देववात इन्द्राय सोमो रण्यो मदाय ।
सहस्रधारः शतवाज इन्दुर् वाजी न सप्तिः समना जिगाति ॥ ९ ०९६ ०९
स पूर्व्यो वसुविज् जायमानो मृजानो अप्सु दुदुहानो अद्रौ ।
अभिशस्तिपा भुवनस्य राजा विदद् गातुम् ब्रह्मणे पूयमानः ॥ ९ ०९६ १०
त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वे कर्माणि चक्रुः पवमान धीराः ।
वन्वन्न् अवातः परिधीँर् अपोर्णु वीरेभिर् अश्वैर् मघवा भवा नः ॥ ९ ०९६ ११
यथापवथा मनवे वयोधा अमित्रहा वरिवोविद् धविष्मान् ।
एवा पवस्व द्रविणं दधान इन्द्रे सं तिष्ठ जनयायुधानि ॥ ९ ०९६ १२
पवस्व सोम मधुमाँ ऋतावापो वसानो अधि सानो अव्ये ।
अव द्रोणानि घृतवान्ति सीद मदिन्तमो मत्सर इन्द्रपानः ॥ ९ ०९६ १३
वृष्टिं दिवः शतधारः पवस्व सहस्रसा वाजयुर् देववीतौ ।
सं सिन्धुभिः कलशे वावशानः सम् उस्रियाभिः प्रतिरन् न आयुः ॥ ९ ०९६ १४
एष स्य सोमो मतिभिः पुनानो ऽत्यो न वाजी तरतीद् अरातीः ।
पयो न दुग्धम् अदितेर् इषिरम् उर्व् ऐव गातुः सुयमो न वोळ्हा ॥ ९ ०९६ १५
स्वायुधः सोतृभिः पूयमानो ऽभ्य् अर्ष गुह्यं चारु नाम ।
अभि वाजं सप्तिर् इव श्रवस्याभि वायुम् अभि गा देव सोम ॥ ९ ०९६ १६
शिशुं जज्ञानं हर्यतम् मृजन्ति शुम्भन्ति वह्निम् मरुतो गणेन ।
कविर् गीर्भिः काव्येना कविः सन् सोमः पवित्रम् अत्य् एति रेभन् ॥ ९ ०९६ १७
ऋषिमना य ऋषिकृत् स्वर्षाः सहस्रणीथः पदवीः कवीनाम् ।
तृतीयं धाम महिषः सिषासन् सोमो विराजम् अनु राजति ष्टुप् ॥ ९ ०९६ १८
चमूषच् छ्येनः शकुनो विभृत्वा गोविन्दुर् द्रप्स आयुधानि बिभ्रत् ।
अपाम् ऊर्मिं सचमानः समुद्रं तुरीयं धाम महिषो विवक्ति ॥ ९ ०९६ १९
मर्यो न शुभ्रस् तन्वम् मृजानो ऽत्यो न सृत्वा सनये धनानाम् ।
वृषेव यूथा परि कोशम् अर्षन् कनिक्रदच् चम्वो३ र् आ विवेश ॥ ९ ०९६ २०

पवस्वेन्दो पवमानो महोभिः कनिक्रदत् परि वाराण्य् अर्ष ।
क्रीळञ् चम्वो३र् आ विश पूयमान इन्द्रं ते रसो मदिरो ममत्तु ॥ ९ ०९६ २१
प्रास्य धारा बृहतीर् असृग्रन्न् अक्तो गोभिः कलशाँ आ विवेश ।
साम कृण्वन् सामन्यो विपश्चित् क्रन्दन्न् एत्य् अभि सख्युर् न जामिम् ॥ ९ ०९६ २२
अपघ्नन्न् एषि पवमान शत्रून् प्रियां न जारो अभिगीत इन्दुः ।
सीदन् वनेषु शकुनो न पत्वा सोमः पुनानः कलशेषु सत्ता ॥ ९ ०९६ २३
आ ते रुचः पवमानस्य सोम योषेव यन्ति सुदुघाः सुधाराः ।
हरिर् आनीतः पुरुवारो अप्स्व् अचिक्रदत् कलशे देवयूनाम् ॥ ९ ०९६ २४

(८०९)

अस्य प्रेषा हेमना पूयमानो देवो देवेभिः सम् अपृक्त रसम् ।
सुतः पवित्रम् पर्य् एति रेभन् मितेव सद्म पशुमान्ति होता ॥ ९ ०९७ ०१
भद्रा वस्त्रा समन्या३ वसानो महान् कविर् निवचनानि शंसन् ।
आ वच्यस्व चम्वोः पूयमानो विचक्षणो जागृविर् देववीतौ ॥ ९ ०९७ ०२
सम् उ प्रियो मृज्यते सानो अव्ये यशस्तरो यशसां क्षैतो अस्मे ।
अभि स्वर धन्वा पूयमानो यूयम् पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ९ ०९७ ०३
प्र गायताभ्य् अर्चाम देवान् सोमं हिनोत महते धनाय ।
स्वादुः पवाते अति वारम् अव्यम् आ सीदाति कलशं देवयुर् नः ॥ ९ ०९७ ०४
इन्दुर् देवानाम् उप सख्यम् आयन् सहस्रधारः पवते मदाय ।
नृभि स्तवानो अनु धाम पूर्वम् अगन्न् इन्द्रम् महते सौभगाय ॥ ९ ०९७ ०५
स्तोत्रे राये हरिर् अर्षा पुनान इन्द्रम् मदो गच्छतु ते भराय ।
देवैर् याहि सरथं राधो अच्छा यूयम् पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ९ ०९७ ०६
प्र काव्यम् उशनेव ब्रुवाणो देवो देवानां जनिमा विवक्ति ।
महिव्रतः शुचिबन्धुः पावकः पदा वराहो अभ्य् एति रेभन् ॥ ९ ०९७ ०७
प्र हंसासस् तृपलम् मन्युम् अच्छामाद् अस्तं वृषगणा अयासुः ।
आङ्गूष्य१म् पवमानं सखायो दुर्मर्षं साकम् प्र वदन्ति वाणम् ॥ ९ ०९७ ०८
स रंहत उरुगायस्य जूतिं वृथा क्रीळन्तम् मिमते न गावः ।

परीणसं कृणुते तिग्मशृङ्गो दिवा हरिर् ददृशे नक्तम् ऋज्रः ॥ ९ ०९७ ०९
इन्दुर् वाजी पवते गोन्योघा इन्द्रे सोमः सह इन्वन् मदाय ।
हन्ति रक्षो बाधते पर्य् अरातीर् वरिवः कृण्वन् वृजनस्य राजा ॥ ९ ०९७ १०
अध धारया मध्वा पृचानस् तिरो रोम पवते अद्रिदुग्धः ।
इन्दुर् इन्द्रस्य सख्यं जुषाणो देवो देवस्य मत्सरो मदाय ॥ ९ ०९७ ११
अभि प्रियाणि पवते पुनानो देवो देवान् स्वेन रसेन पृञ्चन् ।
इन्दुर् धर्माण्य् ऋतुथा वसानो दश क्षिपो अव्यत सानो अव्ये ॥ ९ ०९७ १२
वृषा शोणो अभिकनिक्रदद् गा नदयन्न् एति पृथिवीम् उत द्याम् ।
इन्द्रस्येव वग्नुर् आ शृण्व आजौ प्रचेतयन्न् अर्षति वाचम् एमाम् ॥ ९ ०९७ १३
रसाय्यः पयसा पिन्वमान ईरयन्न् एषि मधुमन्तम् अंशुम् ।
पवमानः संतनिम् एषि कृण्वन्न् इन्द्राय सोम परिषिच्यमानः ॥ ९ ०९७ १४
एवा पवस्व मदिरो मदायोदग्राभस्य नमयन् वधस्नैः ।
परि वर्णम् भरमाणो रुशन्तं गव्युर् नो अर्ष परि सोम सिक्तः ॥ ९ ०९७ १५
जुष्ट्वी न इन्दो सुपथा सुगान्य् उरौ पवस्व वरिवांसि कृण्वन् ।
घनेव विष्वग् दुरितानि विघ्नन्न् अधि ष्णुना धन्व सानो अव्ये ॥ ९ ०९७ १६
वृष्टिं नो अर्ष दिव्यां जिगत्नुम् इळावतीं शंगयीं जीरदानुम् ।
स्तुकेव वीता धन्वा विचिन्वन् बन्धूँर् इमाँ अवराँ इन्दो वायून् ॥ ९ ०९७ १७
ग्रन्थिं न वि ष्य ग्रथितम् पुनान ऋजुं च गातुं वृजिनं च सोम ।
अत्यो न क्रदो हरिर् आ सृजानो मर्यो देव धन्व पस्त्यावान् ॥ ९ ०९७ १८
जुष्टो मदाय देवतात इन्दो परि ष्णुना धन्व सानो अव्ये ।
सहस्रधारः सुरभिर् अदब्धः परि स्रव वाजसातौ नृषह्ये ॥ ९ ०९७ १९
अरश्मानो ये ऽरथा अयुक्ता अत्यासो न ससृजानास आजौ ।
एते शुक्रासो धन्वन्ति सोमा देवासस् ताँ उप याता पिबध्यै ॥ ९ ०९७ २०
एवा न इन्दो अभि देववीतिम् परि स्रव नभो अर्णश् चमूषु ।
सोमो अस्मभ्यं काम्यम् बृहन्तं रयिं ददातु वीरवन्तम् उग्रम् ॥ ९ ०९७ २१
तक्षद् यदी मनसो वेनतो वाग् ज्येष्ठस्य वा धर्मणि क्षोर् अनीके ।
आद् ईम् आयन् वरम् आ वावशाना जुष्टम् पतिं कलशे गाव इन्दुम् ॥ ९ ०९७ २२
प्र दानुदो दिव्यो दानुपिन्व ऋतम् ऋताय पवते सुमेधाः ।

धर्मा भुवद् वृजन्यस्य राजा प्र रश्मिभिर् दशभिर् भारि भूम ॥ १ ०९७ २३
पवित्रेभिः पवमानो नृचक्षा राजा देवानाम् उत मर्त्यानाम् ।
द्विता भुवद् रयिपती रयीणाम् ऋतम् भरत् सुभृतं चार्व् इन्दुः ॥ १ ०९७ २४
अर्वाँ इव श्रवसे सातिम् अच्छेन्द्रस्य वायोर् अभि वीतिम् अर्ष ।
स नः सहस्रा बृहतीर् इषो दा भवा सोम द्रविणोवित् पुनानः ॥ १ ०९७ २५
देवाव्यो नः परिषिच्यमानाः क्षयं सुवीरं धन्वन्तु सोमाः ।
आयज्यवः सुमतिं विश्ववारा होतारो न दिवियजो मन्द्रतमाः ॥ १ ०९७ २६
एवा देव देवताते पवस्व महे सोम प्सरसे देवपानः ।
महश् चिद् धि ष्मसि हिताः समर्ये कृधि सुष्ठाने रोदसी पुनानः ॥ १ ०९७ २७
अश्वो नो क्रदो वृषभिर् युजानः सिंहो न भीमो मनसो जवीयान् ।
अर्वाचीनैः पथिभिर् ये रजिष्ठा आ पवस्व सौमनसं न इन्दो ॥ १ ०९७ २८
शतं धारा देवजाता असृग्रन् सहस्रम् एनाः कवयो मृजन्ति ।
इन्दो सनित्रं दिव आ पवस्व पुरएतासि महतो धनस्य ॥ १ ०९७ २९
दिवो न सर्गा अससृग्रम् अह्नां राजा न मित्रम् प्र मिनाति धीरः ।
पितुर् न पुत्रः क्रतुभिर् यतान आ पवस्व विशे अस्या अजीतिम् ॥ १ ०९७ ३०
प्र ते धारा मधुमतीर् असृग्रन् वारान् यत् पूतो अत्येष्य् अव्यान् ।
पवमान पवसे धाम गोनां जज्ञानः सूर्यम् अपिन्वो अर्कैः ॥ १ ०९७ ३१
कनिक्रदद् अनु पन्थाम् ऋतस्य शुक्रो वि भास्य् अमृतस्य धाम ।
स इन्द्राय पवसे मत्सरवान् हिन्वानो वाचम् मतिभिः कवीनाम् ॥ १ ०९७ ३२
दिव्यः सुपर्णो ऽव चक्षि सोम पिन्वन् धाराः कर्मणा देववीतौ ।
एन्दो विश कलशं सोमधानं क्रन्दन्न् इहि सूर्यस्योप रश्मिम् ॥ १ ०९७ ३३
तिस्रो वाच ईरयति प्र वह्निर् ऋतस्य धीतिम् ब्रह्मणो मनीषाम् ।
गावो यन्ति गोपतिम् पृच्छमानाः सोमं यन्ति मतयो वावशानाः ॥ १ ०९७ ३४
सोमं गावो धेनवो वावशानाः सोमं विप्रा मतिभिः पृच्छमानाः ।
सोमः सुतः पूयते अज्यमानः सोमे अर्कास् त्रिष्टुभः सं नवन्ते ॥ १ ०९७ ३५
एवा नः सोम परिषिच्यमान आ पवस्व पूयमानः स्वस्ति ।
इन्द्रम् आ विश बृहता रवेण वर्धया वाचं जनया पुरंधिम् ॥ १ ०९७ ३६
आ जागृविर् विप्र ऋता मतीनां सोमः पुनानो असदच् चमूषु ।

सर्पन्ति यम् मिथुनासो निकामा अध्वर्यवो रथिरासः सुहस्ताः ॥ ९ ०९७ ३७
स पुनान उप सूरे न धातोभे अप्रा रोदसी वि ष आवः ।
प्रिया चिद् यस्य प्रियसास ऊती स तू धनं कारिणे न प्र यंसत् ॥ ९ ०९७ ३८
स वर्धिता वर्धनः पूयमानः सोमो मीढ्वाँ अभि नो ज्योतिषावीत् ।
येना नः पूर्वे पितरः पदज्ञाः स्वर्विदो अभि गा अद्रिम् उष्णन् ॥ ९ ०९७ ३९
अक्रान् समुद्रः प्रथमे विधर्मञ् जनयन् प्रजा भुवनस्य राजा ।
वृषा पवित्रे अधि सानो अव्ये बृहत् सोमो वावृधे सुवान इन्दुः ॥ ९ ०९७ ४०
महत् तत् सोमो महिषश् चकारापां यद् गर्भो ऽवृणीत देवान् ।
अदधाद् इन्द्रे पवमान ओजो ऽजनयत् सूर्ये ज्योतिर् इन्दुः ॥ ९ ०९७ ४१
मत्सि वायुम् इष्टये राधसे च मत्सि मित्रावरुणा पूयमानः ।
मत्सि शर्धो मारुतम् मत्सि देवान् मत्सि द्यावापृथिवी देव सोम ॥ ९ ०९७ ४२
ऋजुः पवस्व वृजिनस्य हन्तापामीवाम् बाधमानो मृधश् च ।
अभिश्रीणन् पयः पयसाभि गोनाम् इन्द्रस्य त्वं तव वयं सखायः ॥ ९ ०९७ ४३
मध्वः सूदम् पवस्व वस्व उत्सं वीरं च न आ पवस्वा भगं च ।
स्वदस्वेन्द्राय पवमान इन्दो रयिं च न आ पवस्वा समुद्रात् ॥ ९ ०९७ ४४
सोमः सुतो धारयात्यो न हित्वा सिन्धुर् न निम्नम् अभि वाज्य् अक्षाः ।
आ योनिं वन्यम् असदत् पुनानः सम् इन्दुर् गोभिर् असरत् सम् अद्भिः ॥ ९ ०९७
४५
एष स्य ते पवत इन्द्र सोमश् चमूषु धीर उशते तवस्वान् ।
स्वर्चक्षा रथिरः सत्यशुष्मः कामो न यो देवयताम् असर्जि ॥ ९ ०९७ ४६
एष प्रत्नेन वयसा पुनानस् तिरो वर्पांसि दुहितुर् दधानः ।
वसानः शर्म त्रिवरूथम् अप्सु होतेव याति समनेषु रेभन् ॥ ९ ०९७ ४७
नू नस् त्वं रथिरो देव सोम परि स्रव चम्वोः पूयमानः ।
अप्सु स्वादिष्ठो मधुमाँ ऋतावा देवो न यः सविता सत्यमन्मा ॥ ९ ०९७ ४८
अभि वायुं वीत्य् अर्षा गृणानो ऽभि मित्रावरुणा पूयमानः ।
अभी नरं धीजवनं रथेष्ठाम् अभीन्द्रं वृषणं वज्रबाहुम् ॥ ९ ०९७ ४९
अभि वस्त्रा सुवसनान्य् अर्षाभि धेनूः सुदुघाः पूयमानः ।
अभि चन्द्रा भर्तवे नो हिरण्याभ्य् अश्वान् रथिनो देव सोम ॥ ९ ०९७ ५०

अ॒भी नो॑ अर्ष दि॒व्या वसू॑न्य् अ॒भि विश्वा॒ पार्थि॑वा पू॒यमा॑नः ।
अ॒भि येन॒ द्रवि॑णम् अ॒श्नवा॑मा॒भ्य् आर्षे॒यं ज॑मदग्नि॒वन् नः॑ ॥ ९ ०९७ ५१
अ॒या प॒वा प॑वस्वै॒ना वसू॑नि माश्च॒त्व इ॑न्दो॒ सर॑सि॒ प्र ध॑न्व ।
ब्र॒ध्नश् चि॒द् अत्र॒ वातो॒ न जू॒तः पु॑रु॒मेध॑श् चि॒त् तक॑वे॒ नरं॑ दात् ॥ ९ ०९७ ५२
उ॒त न॑ ए॒ना प॑व॒या प॑व॒स्वाधि॑ श्रु॒ते श्र॒वाय्य॑स्य ती॒र्थे ।
ष॒ष्टिं स॒हस्रा॑ नैगु॒तो वसू॑नि वृ॒क्षं न प॒क्वं धू॑नव॒द् रणा॑य ॥ ९ ०९७ ५३
म॒हीमे अ॑स्य॒ वृष॒नाम॑ शू॒षे माश्च॑त्वे वा॒ पृश॑ने वा॒ वध॑त्रे ।
अस्वा॑पयन् नि॒गुतः॑ स्ने॒हय॑च् चापा॒मित्राँ॒ अपा॒चितो॑ अ॒चेतः ॥ ९ ०९७ ५४
सं त्री प॒वित्रा॒ वित॑तान्य् ए॒ष्य् अन्व् एकं॑ धावसि पू॒यमा॑नः ।
असि॒ भगो॒ असि॑ दा॒त्रस्य॑ दा॒तासि॑ म॒घवा॑ म॒घव॑द्भ्य इन्दो ॥ ९ ०९७ ५५
ए॒ष वि॑श्व॒वित् प॑वते मनी॒षी सोमो॒ विश्व॑स्य॒ भुव॑नस्य॒ राजा॑ ।
द्र॒प्साँ ई॒रय॑न् वि॒दथे॒ष्व् इन्दु॒र् वि वार॒म् अव्यं॑ स॒मयाति॑ याति ॥ ९ ०९७ ५६
इन्दुं॑ रिहन्ति महि॒षा अद॑ब्धाः प॒दे रे॑भन्ति क॒वयो॒ न गृध्राः॑ ।
हि॒न्वन्ति॒ धीरा॑ द॒शभिः॒ क्षिपा॑भिः॒ सम् अ॑ञ्जते रू॒पम् अ॒पां रसे॑न ॥ ९ ०९७ ५७
त्वया॑ व॒यम् पव॑मानेन सोम॒ भरे॑ कृ॒तं वि चि॑नुयाम॒ शश्व॑त् ।
तन् नो॑ मि॒त्रो वरु॑णो मामहन्ता॒म् अदि॑तिः॒ सिन्धुः॑ पृथि॒वी उ॒त द्यौः ॥ ९ ०९७ ५८

(८१०)
अ॒भि नो॑ वाज॒सात॑मं र॒यिम् अ॑र्ष पुरु॒स्पृह॑म् ।
इन्दो॑ स॒हस्र॑भर्णसं तुविद्यु॒म्नं वि॑भ्वा॒सह॑म् ॥ ९ ०९८ ०१
परि॒ ष्य सु॑वा॒नो अ॒व्ययं॒ रथे॒ न वर्मा॑व्यत ।
इन्दु॑र् अ॒भि द्रुणा॑ हि॒तो हि॑या॒नो धारा॑भिर् अक्षाः ॥ ९ ०९८ ०२
परि॒ ष्य सु॑वा॒नो अ॑क्षा॒ इन्दु॒र् अव्ये॒ मद॑च्युतः ।
धारा॒ य ऊ॒र्ध्वो अ॑ध्व॒रे भ्रा॒जा नैति॑ गव्य॒युः ॥ ९ ०९८ ०३
स हि त्वं दे॑व॒ शश्व॑ते॒ वसु॒ मर्ता॑य दा॒शुषे॑ ।
इन्दो॑ सह॒स्रिणं॑ र॒यिं श॒तात्मा॑नं विवाससि ॥ ९ ०९८ ०४
व॒यं ते॑ अ॒स्य वृ॑त्रह॒न् वसो॒ वस्वः॑ पुरु॒स्पृहः॑ ।

नि नेदि॑ष्ठतमा इ॒षः स्याम॑ सु॒म्नस्या॑ध्रिगो ॥ १ ०९८ ०५
द्वि॒र् यम् पञ्च॒ स्वय॑शसं॒ स्वसा॑रो॒ अद्रि॑संहतम् ।
प्रि॒यम् इन्द्र॑स्य॒ काम्य॑म् प्रस्ना॒पय॑न्त्य् ऊ॒र्मिण॑म् ॥ १ ०९८ ०६
परि॒ त्यं ह॑र्य॒तं हरि॑म् ब॒भ्रुम् पु॑नन्ति॒ वारे॑ण ।
यो दे॒वान् विश्वाँ॒ इत् परि॒ मदे॑न स॒ह गच्छ॑ति ॥ १ ०९८ ०७
अ॒स्य वो॒ ह्य् अव॑सा॒ पान्तो॑ दक्ष॒साध॑नम् ।
यः सू॒रिषु॒ श्रवो॑ बृ॒हद् द॒धे स्व१॒॑र् ण ह॑र्य॒तः ॥ १ ०९८ ०८
स वां॑ य॒ज्ञेषु॑ मानवी॒ इन्दु॑र् जनिष्ट रोदसी ।
दे॒वो दे॑वी गिरि॒ष्ठा अस्रे॑ध॒न् तं तु॑वि॒ष्वणि॑ ॥ १ ०९८ ०९
इन्द्रा॑य सोम॒ पात॑वे वृत्र॒घ्ने परि॑ षिच्यसे ।
नरे॑ च॒ दक्षि॑णावते दे॒वाय॑ सदना॒सदे॑ ॥ १ ०९८ १०
ते प्र॒त्नासो॒ व्यु॑ष्टिषु॒ सोमाः॑ प॒वित्रे॑ अक्षरन् ।
अ॒प॒प्रोथ॑न्तः सनु॒तर् हु॑र॒श्चितः॑ प्रा॒तस् ताँ अप्र॑चेतसः ॥ १ ०९८ ११
तं स॑खायः पु॒रोरुचं॑ यू॒यं व॒यं च॑ सू॒रयः॑ ।
अ॒श्याम॒ वाज॑गन्ध्यं स॒नेम॒ वाज॑पस्त्यम् ॥ १ ०९८ १२

(८११)
आ ह॑र्य॒ताय॑ धृ॒ष्णवे॒ धनु॑स् तन्वन्ति॒ पौंस्य॑म् ।
शु॒क्रां व॑य॒न्त्य् असु॑राय नि॒र्णिजं॑ वि॒पाम् अग्रे॑ म॒हीयुवः॑ ॥ १ ०९९ ०१
अध॑ क्ष॒पा परि॑ष्कृतो॒ वाजाँ॑ अ॒भि प्र गा॑हते ।
यदी॑ वि॒वस्व॑तो॒ धियो॒ हरिं॑ हि॒न्वन्ति॒ यात॑वे ॥ १ ०९९ ०२
तम् अ॑स्य मर्जयामसि॒ मदो॒ य इ॑न्द्र॒पात॑मः ।
यं गाव॑ आ॒सभि॑र् द॒धुः पु॒रा नू॒नं च॑ सू॒रयः॑ ॥ १ ०९९ ०३
तं गाथ॑या पुरा॒ण्या पु॑ना॒नम् अ॒भ्य् अ॑नूषत ।
उ॒तो कृ॑पन्त धी॒तयो॑ दे॒वानां॒ नाम॒ बिभ्र॑तीः ॥ १ ०९९ ०४
तम् उ॒क्षमा॑णम् अ॒व्यये॒ वारे॑ पुनन्ति धर्ण॒सिम् ।
दू॒तं न पू॒र्वचि॑त्तय॒ आ शा॑सते मनी॒षिणः॑ ॥ १ ०९९ ०५

स पुनानो मदिन्तमः सोमश् चमूषु सीदति ।
पशौ न रेत आदधत् पतिर् वचस्यते धियः ॥ ९ ०९९ ०६
स मृज्यते सुकर्मभिर् देवो देवेभ्यः सुतः ।
विदे यद् आसु संददिर् महीर् अपो वि गाहते ॥ ९ ०९९ ०७
सुत इन्दो पवित्र आ नृभिर् यतो वि नीयसे ।
इन्द्राय मत्सरिन्तमश् चमूष्व् आ नि षीदसि ॥ ९ ०९९ ०८

(८१२)
अभी नवन्ते अद्रुहः प्रियम् इन्द्रस्य काम्यम् ।
वत्सं न पूर्व आयुनि जातं रिहन्ति मातरः ॥ ९ १०० ०१
पुनान इन्दव् आ भर सोम द्विबर्हसं रयिम् ।
त्वं वसूनि पुष्यसि विश्वानि दाशुषो गृहे ॥ ९ १०० ०२
त्वं धियम् मनोयुजं सृजा वृष्टिं न तन्यतुः ।
त्वं वसूनि पार्थिवा दिव्या च सोम पुष्यसि ॥ ९ १०० ०३
परि ते जिग्युषो यथा धारा सुतस्य धावति ।
रंहमाणा व्य् अ १ व्ययं वारं वाजीव सानसिः ॥ ९ १०० ०४
क्रत्वे दक्षाय नः कवे पवस्व सोम धारया ।
इन्द्राय पातवे सुतो मित्राय वरुणाय च ॥ ९ १०० ०५
पवस्व वाजसातमः पवित्रे धारया सुतः ।
इन्द्राय सोम विष्णवे देवेभ्यो मधुमत्तमः ॥ ९ १०० ०६
त्वां रिहन्ति मातरो हरिम् पवित्रे अद्रुहः ।
वत्सं जातं न धेनवः पवमान विधर्मणि ॥ ९ १०० ०७
पवमान महि श्रवश् चित्रेभिर् यासि रश्मिभिः ।
शर्धन् तमांसि जिघ्नसे विश्वानि दाशुषो गृहे ॥ ९ १०० ०८
त्वं द्यां च महिव्रत पृथिवीं चाति जभ्रिषे ।
प्रति द्रापिम् अमुञ्चथाः पवमान महित्वना ॥ ९ १०० ०९

(८१३)
पु॒रोजि॑ती वो॒ अन्ध॑सः सु॒ताय॑ मादयि॒त्नवे॑ ।
अप॒ श्वानं॑ श्नथिष्टन॒ सखा॑यो दीर्घजि॒ह्व्य॑म् ॥ ९ १०१ ०१
यो धार॑या पाव॒कया॑ परिप्र॒स्यन्द॑ते सु॒तः ।
इन्दु॒र् अश्वो॒ न कृत्व्यः॑ ॥ ९ १०१ ०२
तं दु॒रोष॑म् अ॒भी नरः॒ सोमं॑ वि॒श्वाच्या॑ धि॒या ।
य॒ज्ञं हि॑न्व॒न्त्य् अद्रि॑भिः ॥ ९ १०१ ०३
सु॒तासो॒ मधु॑मत्तमाः॒ सोमा॒ इन्द्रा॑य म॒न्दिनः॑ ।
प॒वित्र॑वन्तो अक्षरन् दे॒वान् ग॑च्छन्तु वो॒ मदाः॑ ॥ ९ १०१ ०४
इन्दु॒र् इन्द्रा॑य पवत॒ इति॑ दे॒वासो॑ अब्रुवन् ।
वा॒चस् पति॑र् मखस्यते वि॒श्वस्येशा॑न॒ ओज॑सा ॥ ९ १०१ ०५
स॒हस्र॑धारः पवते समु॒द्रो वा॑चमीङ्ख॒यः ।
सोमः॒ पती॑ रयी॒णां सखेन्द्र॑स्य दि॒वे-दि॑वे ॥ ९ १०१ ०६
अ॒यम् पू॒षा र॒यिर् भगः॒ सोमः॑ पुना॒नो अ॑र्षति ।
पति॒र् विश्व॑स्य॒ भूम॑नो॒ व्य् अख्य॒द् रोद॑सी उ॒भे ॥ ९ १०१ ०७
सम् उ॑ प्रि॒या अ॑नूषत॒ गावो॒ मदा॑य॒ घृष्व॑यः ।
सोमा॑सः कृण्वते प॒थः पव॑माना॒स इन्द॑वः ॥ ९ १०१ ०८
य ओजि॑ष्ठ॒स् तम् आ भ॑र॒ पव॑मान श्र॒वाय्य॑म् ।
यः पञ्च॑ चर्ष॒णीर् अ॒भि र॒यिं येन॒ वना॑महै ॥ ९ १०१ ०९
सोमाः॑ पवन्त॒ इन्द॑वो ऽ॒स्मभ्यं॑ गातु॒वित्त॑माः ।
मि॒त्राः सु॑वा॒ना अ॑रे॒पसः॑ स्वा॒ध्यः॒ स्व॒र्विदः॑ ॥ ९ १०१ १०
सु॒ष्वा॒णासो॒ व्य् अद्रि॑भि॒श् चिता॑ना॒ गोर् अधि॑ त्व॒चि ।
इष॑म् अ॒स्मभ्य॑म् अ॒भितः॒ सम् अ॑स्वरन् वसु॒विदः॑ ॥ ९ १०१ ११
ए॒ते पू॒ता वि॑प॒श्चितः॒ सोमा॑सो॒ दध्या॑शिरः ।
सूर्या॑सो॒ न द॑र्श॒तासो॑ जिग॒त्नवो॑ ध्रु॒वा घृ॒ते ॥ ९ १०१ १२
प्र सु॑न्वा॒नस्यान्ध॑सो॒ मर्तो॒ न वृ॑त॒ तद् वचः॑ ।
अप॒ श्वान॑म् अरा॒धसं॑ ह॒ता म॒खं न भृग॑वः ॥ ९ १०१ १३

आ जा॒मिर् अत्के॑ अव्यत भु॒जे न पु॒त्र ओ॒ण्योः ।
सर॑ज् जा॒रो न योष॑णां व॒रो न योनि॑म् आ॒सद॑म् ॥ ९ १०१ १४
स वी॒रो द॑क्ष॒साध॑नो॒ वि यस् त॒स्तम्भ॒ रोद॑सी ।
हरिः॑ प॒वित्रे॑ अव्यत वे॒धा न योनि॑म् आ॒सद॑म् ॥ ९ १०१ १५
अव्यो॒ वारे॑भिः पवते॒ सोमो॒ गव्ये॒ अधि॑ त्व॒चि ।
कनि॑क्र॒दद् वृषा॒ हरि॒र् इन्द्र॑स्या॒भ्य् एति निष्कृ॒तम् ॥ ९ १०१ १६

(८१४)
क्रा॒णा शिशु॑र् म॒हीनां॑ हि॒न्वन्न् ऋ॒तस्य॒ दीधि॑तिम् ।
विश्वा॒ परि॑ प्रि॒या भु॑व॒द् अध॑ द्वि॒ता ॥ ९ १०२ ०१
उप॑ त्रि॒तस्य॑ पा॒ष्यो॒ ३॑ र् अभ॑क्त॒ यद् गुहा॑ प॒दम् ।
य॒ज्ञस्य॑ स॒प्त धाम॑भि॒र् अध॑ प्रि॒यम् ॥ ९ १०२ ०२
त्रीणि॑ त्रि॒तस्य॒ धार॑या पृ॒ष्ठेष्व् एर॑या र॒यिम् ।
मिमी॑ते अ॒स्य योज॑ना॒ वि सु॒क्रतुः॑ ॥ ९ १०२ ०३
ज॒ज्ञा॒नं स॒प्त मा॒तरो॑ वे॒धाम् अ॑शासत श्रि॒ये ।
अ॒यं ध्रु॒वो र॑यी॒णां चिके॑त॒ यत् ॥ ९ १०२ ०४
अ॒स्य व्र॒ते स॒जोष॑सो॒ विश्वे॑ दे॒वासो॑ अ॒द्रुहः॑ ।
स्पा॒र्हा भ॑वन्ति॒ रन्त॑यो जु॒षन्त॒ यत् ॥ ९ १०२ ०५
यम् ई॒ गर्भ॑म् ऋ॒ता॒वृधो॑ दृ॒शे चारु॒म् अजी॑जनन् ।
क॒विम् मंहि॑ष्ठम् अध्व॒रे पु॑रु॒स्पृह॑म् ॥ ९ १०२ ०६
स॒मी॒ची॒ने अ॒भि त्मना॑ य॒ह्वी ऋ॒तस्य॑ मा॒तरा॑ ।
त॒न्वा॒ना य॒ज्ञम् आ॑नु॒षग् यद् अ॑ञ्ज॒ते ॥ ९ १०२ ०७
क्रत्वा॑ शु॒क्रेभि॑र् अ॒क्षभि॑र् ऋ॒णोर् अप॑ व्र॒जं दि॒वः ।
हि॒न्वन्न् ऋ॒तस्य॒ दीधि॑ति॒म् प्राध्व॒रे ॥ ९ १०२ ०८

(८१५)

प्र पुनानाय वेधसे सोमाय वच उद्यतम् ।
भृतिं न भरा मतिभिर् जुजोषते ॥ ९ १०३ ०१
परि वाराण्य् अव्यया गोभिर् अञ्जानो अर्षति ।
त्री षधस्था पुनानः कृणुते हरिः ॥ ९ १०३ ०२
परि कोशम् मधुश्चुतम् अव्यये वारे अर्षति ।
अभि वाणीर् ऋषीणां सप्त नूषत ॥ ९ १०३ ०३
परि णेता मतीनां विश्वदेवो अदाभ्यः ।
सोमः पुनानश् चम्वोर् विशद् धरिः ॥ ९ १०३ ०४
परि दैवीर् अनु स्वधा इन्द्रेण याहि सरथम् ।
पुनानो वाघद् वाघद्भिर् अमर्त्यः ॥ ९ १०३ ०५
परि सप्तिर् न वाजयुर् देवो देवेभ्यः सुतः ।
व्यानशिः पवमानो वि धावति ॥ ९ १०३ ०६

(८१६)
सखाय आ नि षीदत पुनानाय प्र गायत ।
शिशुं न यज्ञैः परि भूषत श्रिये ॥ ९ १०४ ०१
सम् ई वत्सं न मातृभिः सृजता गयसाधनम् ।
देवाव्य १ म् मदम् अभि द्विशवसम् ॥ ९ १०४ ०२
पुनाता दक्षसाधनं यथा शर्धाय वीतये ।
यथा मित्राय वरुणाय शंतमः ॥ ९ १०४ ०३
अस्मभ्यं त्वा वसुविदम् अभि वाणीर् अनूषत ।
गोभिष् टे वर्णम् अभि वासयामसि ॥ ९ १०४ ०४
स नो मदानाम् पत इन्दो देवप्सरा असि ।
सखेव सख्ये गातुवित्तमो भव ॥ ९ १०४ ०५
सनेमि कृध्य् अ १ स्मद् आ रक्षसं कं चिद् अत्रिणम् ।
अपादेवं द्वयुम् अंहो युयोधि नः ॥ ९ १०४ ०६

(८१७)
तं वः सखायो मदाय पुनानम् अभि गायत ।
शिशुं न यज्ञैः स्वदयन्त गूर्तिभिः ॥ ९ १०५ ०१
सं वत्स इव मातृभिर् इन्दुर् हिन्वानो अज्यते ।
देवावीर् मदो मतिभिः परिष्कृतः ॥ ९ १०५ ०२
अयं दक्षाय साधनो ऽयं शर्धाय वीतये ।
अयं देवेभ्यो मधुमत्तमः सुतः ॥ ९ १०५ ०३
गोमन् न इन्दो अश्ववत् सुतः सुदक्ष धन्व ।
शुचिं ते वर्णम् अधि गोषु दीधरम् ॥ ९ १०५ ०४
स नो हरीणाम् पत इन्दो देवप्सरस्तमः ।
सखेव सख्ये नर्यो रुचे भव ॥ ९ १०५ ०५
सनेमि त्वम् अस्मद् आँ अदेवं कं चिद् अत्रिणम् ।
साह्वाँ इन्दो परि बाधो अप द्वयुम् ॥ ९ १०५ ०६

(८१८)
इन्द्रम् अच्छ सुता इमे वृषणं यन्तु हरयः ।
श्रुष्टी जातास इन्दवः स्वर्विदः ॥ ९ १०६ ०१
अयम् भराय सानसिर् इन्द्राय पवते सुतः ।
सोमो जैत्रस्य चेतति यथा विदे ॥ ९ १०६ ०२
अस्येद् इन्द्रो मदेष्व् आ ग्राभं गृभ्णीत सानसिम् ।
वज्रं च वृषणम् भरत् सम् अप्सुजित् ॥ ९ १०६ ०३
प्र धन्वा सोम जागृविर् इन्द्रायेन्दो परि स्रव ।
द्युमन्तं शुष्मम् आ भरा स्वर्विदम् ॥ ९ १०६ ०४
इन्द्राय वृषणम् मदम् पवस्व विश्वदर्शतः ।
सहस्रयामा पथिकृद् विचक्षणः ॥ ९ १०६ ०५
अस्मभ्यं गातुवित्तमो देवेभ्यो मधुमत्तमः ।

सहस्रं याहि पथिभिः कनिक्रदत् ॥ ९ १०६ ०६
पवस्व देववीतय इन्दो धाराभिर् ओजसा ।
आ कलशम् मधुमान् सोम नः सदः ॥ ९ १०६ ०७
तव द्रप्सा उदप्रुत इन्द्रम् मदाय वावृधुः ।
त्वां देवासो अमृताय कम् पपुः ॥ ९ १०६ ०८
आ नः सुतास इन्दवः पुनाना धावता रयिम् ।
वृष्टिद्यावो रीत्यापः स्वर्विदः ॥ ९ १०६ ०९
सोमः पुनान ऊर्मिणाव्यो वारं वि धावति ।
अग्रे वाचः पवमानः कनिक्रदत् ॥ ९ १०६ १०
धीभिर् हिन्वन्ति वाजिनं वने क्रीळन्तम् अत्यविम् ।
अभि त्रिपृष्ठम् मतयः सम् अस्वरन् ॥ ९ १०६ ११
असर्जि कलशाँ अभि मीळ्हे सप्तिर् न वाजयुः ।
पुनानो वाचं जनयन्न् असिष्यदत् ॥ ९ १०६ १२
पवते हर्यतो हरिर् अति ह्वरांसि रंह्या ।
अभ्यर्षन् स्तोतृभ्यो वीरवद् यशः ॥ ९ १०६ १३
अया पवस्व देवयुर् मधोर् धारा असृक्षत ।
रेभन् पवित्रम् पर्य् एषि विश्वतः ॥ ९ १०६ १४

(८१९)
परीतो षिञ्चता सुतं सोमो य उत्तमं हविः ।
दधन्वाँ यो नर्यो अप्स्व् अ १ न्तर् आ सुषाव सोमम् अद्रिभिः ॥ ९ १०७ ०१
नूनम् पुनानो ऽविभिः परि स्रवादब्धः सुरभिन्तरः ।
सुते चित् त्वाप्सु मदामो अन्धसा श्रीणन्तो गोभिर् उत्तरम् ॥ ९ १०७ ०२
परि सुवानश् चक्षसे देवमादनः क्रतुर् इन्दुर् विचक्षणः ॥ ९ १०७ ०३
पुनानः सोम धारयापो वसानो अर्षसि ।
आ रत्नधा योनिम् ऋतस्य सीदस्य् उत्सो देव हिरण्ययः ॥ ९ १०७ ०४
दुहान ऊधर् दिव्यम् मधु प्रियम् प्रत्नं सधस्थम् आसदत् ।

आपृच्छ्यं धरुणं वाज्य् अर्षति नृभिर् धूतो विचक्षणः ॥ ९ १०७ ०५
पुनानः सोम जागृविर् अव्यो वारे परि प्रियः ।
त्वं विप्रो अभवो ऽङ्गिरस्तमो मध्वा यज्ञम् मिमिक्ष नः ॥ ९ १०७ ०६
सोमो मीढ्वान् पवते गातुवित्तम ऋषिर् विप्रो विचक्षणः ।
त्वं कविर् अभवो देववीतम आ सूर्यं रोहयो दिवि ॥ ९ १०७ ०७
सोम उ षुवाणः सोतृभिर् अधि ष्णुभिर् अवीनाम् ।
अश्वयेव हरिता याति धारया मन्द्रया याति धारया ॥ ९ १०७ ०८
अनूपे गोमान् गोभिर् अक्षाः सोमो दुग्धाभिर् अक्षाः ।
समुद्रं न संवरणान्य् अग्मन् मन्दी मदाय तोशते ॥ ९ १०७ ०९
आ सोम सुवानो अद्रिभिस् तिरो वाराण्य् अव्यया ।
जनो न पुरि चम्वोर् विशद् धरिः सदो वनेषु दधिषे ॥ ९ १०७ १०
स मामृजे तिरो अण्वानि मेष्यो मीळ्हे सप्तिर् न वाजयुः ।
अनुमाद्यः पवमानो मनीषिभिः सोमो विप्रेभिर् ऋक्वभिः ॥ ९ १०७ ११
प्र सोम देववीतये सिन्धुर् न पिप्ये अर्णसा ।
अंशोः पयसा मदिरो न जागृविर् अच्छा कोशम् मधुश्चुतम् ॥ ९ १०७ १२
आ हर्यतो अर्जुने अत्के अव्यत प्रियः सूनुर् न मर्ज्यः ।
तम् ईं हिन्वन्त्य् अपसो यथा रथं नदीष्व् आ गभस्त्योः ॥ ९ १०७ १३
अभि सोमास आयवः पवन्ते मद्यम् मदम् ।
समुद्रस्याधि विष्टपि मनीषिणो मत्सरासः स्वर्विदः ॥ ९ १०७ १४
तरत् समुद्रम् पवमान ऊर्मिणा राजा देव ऋतम् बृहत् ।
अर्षन् मित्रस्य वरुणस्य धर्मणा प्र हिन्वान ऋतम् बृहत् ॥ ९ १०७ १५
नृभिर् येमानो हर्यतो विचक्षणो राजा देवः समुद्रियः ॥ ९ १०७ १६
इन्द्राय पवते मदः सोमो मरुत्वते सुतः ।
सहस्रधारो अत्य् अव्यम् अर्षति तम् ईं मृजन्त्य् आयवः ॥ ९ १०७ १७
पुनानश् चमू जनयन् मतिं कविः सोमो देवेषु रण्यति ।
अपो वसानः परि गोभिर् उत्तरः सीदन् वनेष्व् अव्यत ॥ ९ १०७ १८
तवाहं सोम रारण सख्य इन्दो दिवे-दिवे ।
पुरूणि बभ्रो नि चरन्ति माम् अव परिधीꣳर् अति ताꣳ इहि ॥ ९ १०७ १९

उ॒ताहं नक्त॑म् उ॒त सोम॑ ते॒ दिवा॑ स॒ख्याय॑ बभ्र॒ ऊध॑नि ।
घृ॒णा तप॑न्त॒म् अति॒ सूर्य॑म् प॒रः श॑कु॒ना इव॑ पप्तिम ॥ ९ १०७ २०
मृ॒ज्यमा॑नः सुहस्त्य समु॒द्रे वाच॑म् इन्वसि ।
र॒यिम् पि॒शङ्ग॑म् बहु॒लम् पु॑रु॒स्पृह॒म् पव॑माना॒भ्य् अ॑र्षसि ॥ ९ १०७ २१
मृ॒जा॒नो वारे॒ पव॑मानो अ॒व्यये॒ वृषाव॑ चक्रदो॒ वने॑ ।
दे॒वानां॑ सोम पवमान निष्कृ॒तं गोभि॑र् अञ्जा॒नो अ॑र्षसि ॥ ९ १०७ २२
पव॑स्व॒ वाज॑सातये ऽभि विश्वा॑नि॒ काव्या॑ ।
त्वं स॑मु॒द्रम् प्र॑थ॒मो वि धा॑रयो दे॒वेभ्यः॑ सोम मत्स॒रः ॥ ९ १०७ २३
स तू॒ प॑वस्व॒ परि॒ पार्थि॑वं रजो॑ दि॒व्या च॑ सोम॒ धर्म॑भिः ।
त्वां विप्रा॑सो म॒तिभि॑र् विचक्षण शु॒भ्रं हि॑न्वन्ति धी॒तिभिः॑ ॥ ९ १०७ २४
पव॑माना असृक्षत प॒वित्र॒म् अति॒ धार॑या ।
म॒रुत्व॑न्तो मत्स॒रा इ॑न्द्रि॒या हया॑ मे॒धाम् अ॒भि प्रयां॑सि च ॥ ९ १०७ २५
अ॒पो वसा॑नः॒ परि॒ कोश॑म् अ॒र्षतीन्दु॑र् हि॒यानः॒ सो॒तृभिः॑ ।
ज॒न॒यञ् ज्योति॑र् म॒न्दना॑ अवीवश॒द् गाः कृ॒ण्वा॒नो न नि॒र्णिज॑म् ॥ ९ १०७ २६

(८२०)
पव॑स्व॒ मधु॑मत्तम॒ इन्द्रा॑य सोम क्रतु॒वित्त॑मो॒ मदः॑ ।
महि॑ द्यु॒क्षत॑मो॒ मदः॑ ॥ ९ १०८ ०१
यस्य॑ ते पी॒त्वा वृ॑ष॒भो वृ॑षाय॒ते॑ ऽस्य पी॒ता स्व॒र्विदः॑ ।
स सु॒प्रके॑तो अ॒भ्य् अक्रमी॒द् इषो ऽच्छा॒ वाजं॒ नैत॑शः ॥ ९ १०८ ०२
त्वं ह्य॒ अ॒ १ ङ्ग दैव्या॒ पव॑मान॒ जनि॑मानि द्यु॒मत्त॑मः ।
अ॒मृ॒त॒त्वाय॑ घो॒षयः॑ ॥ ९ १०८ ०३
येना॒ नव॑ग्वो द॒ध्यङ्ङ् अ॑पोर्णु॒ते येन॒ विप्रा॑स आपि॒रे ।
दे॒वानां॑ सु॒म्ने अ॒मृत॑स्य॒ चारु॑णो॒ येन॒ श्रवां॑स्य् आन॒शुः ॥ ९ १०८ ०४
ए॒ष स्य धार॑या सु॒तो ऽव्यो॒ वारे॑भिः पवते म॒दिन्त॑मः ।
क्रीळ॑न्न् ऊ॒र्मिर् अ॒पाम् इव॑ ॥ ९ १०८ ०५
य उ॒स्रिया॒ अप्या॑ अ॒न्तर् अश्म॑नो॒ निर् गा अकृ॑न्त॒द् ओज॑सा ।

अभि व्रजं तत्निषे गव्यम् अश्व्यं वर्मीव धृष्णव् आ रुज ॥ ९ १०८ ०६
आ सोता परि षिञ्चताश्वं न स्तोमम् अप्तुरं रजस्तुरम् ।
वनक्रक्षम् उदप्रुतम् ॥ ९ १०८ ०७
सहस्रधारं वृषभम् पयोवृधम् प्रियं देवाय जन्मने ।
ऋतेन य ऋतजातो विवावृधे राजा देव ऋतम् बृहत् ॥ ९ १०८ ०८
अभि द्युम्नम् बृहद् यश इषस् पते दिदीहि देव देवयुः ।
वि कोशम् मध्यमं युव ॥ ९ १०८ ०९
आ वच्यस्व सुदक्ष चम्वोः सुतो विशां वह्निर् न विश्पतिः ।
वृष्टिं दिवः पवस्व रीतिम् अपां जिन्वा गविष्टये धियः ॥ ९ १०८ १०
एतम् उ त्यम् मदच्युतं सहस्रधारं वृषभं दिवो दुहुः ।
विश्वा वसूनि बिभ्रतम् ॥ ९ १०८ ११
वृषा वि जज्ञे जनयन्न् अमर्त्यः प्रतपञ् ज्योतिषा तमः ।
स सुष्टुतः कविभिर् निर्णिजं दधे त्रिधात्व् अस्य दंससा ॥ ९ १०८ १२
स सुन्वे यो वसूनां यो रायाम् आनेता य इळानाम् ।
सोमो यः सुक्षितीनाम् ॥ ९ १०८ १३
यस्य न इन्द्रः पिबाद् यस्य मरुतो यस्य वार्यमणा भगः ।
आ येन मित्रावरुणा करामह एन्द्रम् अवसे महे ॥ ९ १०८ १४
इन्द्राय सोम पातवे नृभिर् यतः स्वायुधो मदिन्तमः ।
पवस्व मधुमत्तमः ॥ ९ १०८ १५
इन्द्रस्य हार्दि सोमधानम् आ विश समुद्रम् इव सिन्धवः ।
जुष्टो मित्राय वरुणाय वायवे दिवो विष्टम्भ उत्तमः ॥ ९ १०८ १६

(८२१)
परि प्र धन्वेन्द्राय सोम स्वादुर् मित्राय पूष्णे भगाय ॥ ९ १०९ ०१
इन्द्रस् ते सोम सुतस्य पेयाः क्रत्वे दक्षाय विश्वे च देवाः ॥ ९ १०९ ०२
एवामृताय महे क्षयाय स शुक्रो अर्ष दिव्यः पीयूषः ॥ ९ १०९ ०३
पवस्व सोम महान् समुद्रः पिता देवानां विश्वाभि धाम ॥ ९ १०९ ०४

शुक्रः पवस्व देवेभ्यः सोम दिवे पृथिव्यै शं च प्रजायै ॥ ९ १०९ ०५
दिवो धर्तासि शुक्रः पीयूषः सत्ये विधर्मन् वाजी पवस्व ॥ ९ १०९ ०६
पवस्व सोम द्युम्नी सुधारो महाम् अवीनाम् अनु पूर्व्यः ॥ ९ १०९ ०७
नृभिर् येमानो जज्ञानः पूतः क्षरद् विश्वानि मन्द्रः स्वर्वित् ॥ ९ १०९ ०८
इन्दुः पुनानः प्रजाम् उराणः करद् विश्वानि द्रविणानि नः ॥ ९ १०९ ०९
पवस्व सोम क्रत्वे दक्षायाश्वो न निक्तो वाजी धनाय ॥ ९ १०९ १०
तं ते सोतारो रसम् मदाय पुनन्ति सोमम् महे द्युम्नाय ॥ ९ १०९ ११
शिशुं जज्ञानं हरिम् मृजन्ति पवित्रे सोमं देवेभ्य इन्दुम् ॥ ९ १०९ १२
इन्दुः पविष्ट चारुर् मदायापाम् उपस्थे कविर् भगाय ॥ ९ १०९ १३
बिभर्ति चार्व् इन्द्रस्य नाम येन विश्वानि वृत्रा जघान ॥ ९ १०९ १४
पिबन्त्य् अस्य विश्वे देवासो गोभिः श्रीतस्य नृभिः सुतस्य ॥ ९ १०९ १५
प्र सुवानो अक्षाः सहस्रधारस् तिरः पवित्रं वि वारम् अव्यम् ॥ ९ १०९ १६
स वाज्य् अक्षाः सहस्ररेता अद्भिर् मृजानो गोभिः श्रीणानः ॥ ९ १०९ १७
प्र सोम याहीन्द्रस्य कुक्षा नृभिर् येमानो अद्रिभिः सुतः ॥ ९ १०९ १८
असर्जि वाजी तिरः पवित्रम् इन्द्राय सोमः सहस्रधारः ॥ ९ १०९ १९
अञ्जन्त्य् एनम् मध्वो रसेनेन्द्राय वृष्ण इन्दुम् मदाय ॥ ९ १०९ २०
देवेभ्यस् त्वा वृथा पाजसे ऽपो वसानं हरिम् मृजन्ति ॥ ९ १०९ २१
इन्दुर् इन्द्राय तोशते नि तोशते श्रीणन्न् उग्रो रिणन्न् अपः ॥ ९ १०९ २२

(८२२)
पर्य् ऊ षु प्र धन्व वाजसातये परि वृत्राणि सक्षणिः ।
द्विषस् तरध्या ऋणया न ईयसे ॥ ९ ११० ०१
अनु हि त्वा सुतं सोम मदामसि महे समर्यराज्ये ।
वाजाँ अभि पवमान प्र गाहसे ॥ ९ ११० ०२
अजीजनो हि पवमान सूर्यं विधारे शक्मना पयः ।
गोजीरया रंहमाणः पुरंध्या ॥ ९ ११० ०३
अजीजनो अमृत मर्त्येष्व् आँ ऋतस्य धर्मन्न् अमृतस्य चारुणः ।

सदासरो वाजम् अच्छा सनिष्यदत् ॥ ९ ११० ०४
अभ्य्-अभि हि श्रवसा ततर्दिथोत्सं न कं चिज् जनपानम् अक्षितम् ।
शर्याभिर् न भरमाणो गभस्त्योः ॥ ९ ११० ०५
आद् ईं के चित् पश्यमानास आप्यं वसुरुचो दिव्या अभ्य् अनूषत ।
वारं न देवः सविता व्य् ऊर्णुते ॥ ९ ११० ०६
त्वे सोम प्रथमा वृक्तबर्हिषो महे वाजाय श्रवसे धियं दधुः ।
स त्वं नो वीर वीर्याय चोदय ॥ ९ ११० ०७
दिवः पीयूषम् पूर्व्यं यद् उक्थ्यम् महो गाहाद् दिव आ निर् अधुक्षत ।
इन्द्रम् अभि जायमानं सम् अस्वरन् ॥ ९ ११० ०८
अध यद् इमे पवमान रोदसी इमा च विश्वा भुवनाभि मज्मना ।
यूथे न निष्ठा वृषभो वि तिष्ठसे ॥ ९ ११० ०९
सोमः पुनानो अव्यये वारे शिशुर् न क्रीळन् पवमानो अक्षाः ।
सहस्रधारः शतवाज इन्दुः ॥ ९ ११० १०
एष पुनानो मधुमाँ ऋतावेन्द्रायेन्दुः पवते स्वादुर् ऊर्मिः ।
वाजसनिर् वरिवोविद् वयोधाः ॥ ९ ११० ११
स पवस्व सहमानः पृतन्यून् सेधन् रक्षांस्य् अप दुर्गहाणि ।
स्वायुधः सासह्वान् सोम शत्रून् ॥ ९ ११० १२

(८२३)
अया रुचा हरिण्या पुनानो विश्वा द्वेषांसि तरति स्वयुग्वभिः सूरो न स्वयुग्वभिः ।
धारा सुतस्य रोचते पुनानो अरुषो हरिः ।
विश्वा यद् रूपा परियात्य् ऋक्वभिः सप्तास्येभिर् ऋक्वभिः ॥ ९ १११ ०१
त्वं त्यत् पणीनां विदो वसु सम् मातृभिर् मर्जयसि स्व आ दम ऋतस्य धीतिभिर् दमे
।
परावतो न साम तद् यत्रा रणन्ति धीतयः ।
त्रिधातुभिर् अरुषीभिर् वयो दधे रोचमानो वयो दधे ॥ ९ १११ ०२
पूर्वाम् अनु प्रदिशं याति चेकितत् सं रश्मिभिर् यतते दर्शतो रथो ।

दैव्यो दर्शतो रथः ।
अग्मन्न् उक्थानि पौंस्येन्द्रं जैत्राय हर्षयन् ।
वज्रश् च यद् भवथो अनपच्युता समत्स्व् अनपच्युता ॥ ९ १११ ०३

(८२४)
नानानं वा उ नो धियो वि व्रतानि जनानाम् ।
तक्षा रिष्टं रुतम् भिषग् ब्रह्मा सुन्वन्तम् इच्छतीन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥ ९ ११२ ०१
जरतीभिर् ओषधीभिः पर्णेभिः शकुनानाम् ।
कार्मारो अश्मभिर् द्युभिर् हिरण्यवन्तम् इच्छतीन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥ ९ ११२ ०२
कारुर् अहं ततो भिषग् उपलप्रक्षिणी नना ।
नानाधियो वसूयवो ऽनु गा इव तस्थिमेन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥ ९ ११२ ०३
अश्वो वोळ्हा सुखं रथं हसनाम् उपमन्त्रिणः ।
शेपो रोमण्वन्तौ भेदौ वार् इन् मण्डूक इच्छतीन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥ ९ ११२ ०४

(८२५)
शर्यणावति सोमम् इन्द्रः पिबतु वृत्रहा ।
बलं दधान आत्मनि करिष्यन् वीर्यम् महद् इन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥ ९ ११३ ०१
आ पवस्व दिशाम् पत आर्जीकात् सोम मीढ्वः ।
ऋतवाकेन सत्येन श्रद्धया तपसा सुत इन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥ ९ ११३ ०२
पर्जन्यवृद्धम् महिषं तं सूर्यस्य दुहिताभरत् ।
तं गन्धर्वाः प्रत्य् अगृभ्णन् तं सोमे रसम् आदधुर् इन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥ ९ ११३ ०३
ऋतं वदन्न् ऋतद्युम्न सत्यं वदन् सत्यकर्मन् ।
श्रद्धां वदन् सोम राजन् धात्रा सोम परिष्कृत इन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥ ९ ११३ ०४
सत्यमुग्रस्य बृहतः सं स्रवन्ति संस्रवाः ।
सं यन्ति रसिनो रसाः पुनानो ब्रह्मणा हर इन्द्रायेन्दो परि स्रव ॥ ९ ११३ ०५
यत्र ब्रह्मा पवमान छन्दस्या३ं वाचं वदन् ।

ग्राव्णा॒ सोमे॑ मही॒यते॒ सोमे॑नान॒न्दं ज॒नय॒न्न् इन्द्रा॑येन्दो॒ परि॑ स्रव ॥ ९ ११३ ०६
यत्र॒ ज्योति॒र् अज॑स्रं॒ यस्मि॑ꣳ लो॒के स्व॒र् हि॒तम् ।
तस्मि॒न् मां धे॑हि पवमाना॒मृते॑ लो॒के अक्षि॑त॒ इन्द्रा॑येन्दो॒ परि॑ स्रव ॥ ९ ११३ ०७
यत्र॒ राजा॑ वैवस्व॒तो यत्रा॑व॒रोध॑नं दि॒वः ।
यत्रा॒मूर् य॒ह्वती॒र् आप॒स् तत्र॒ माम् अ॒मृतं॑ कृ॒धीन्द्रा॑येन्दो॒ परि॑ स्रव ॥ ९ ११३ ०८
यत्रा॑नुका॒मं चर॑णं त्रिना॒के त्रि॑दि॒वे दि॒वः ।
लो॒का यत्र॒ ज्योति॑ष्मन्त॒स् तत्र॒ माम् अ॒मृतं॑ कृ॒धीन्द्रा॑येन्दो॒ परि॑ स्रव ॥ ९ ११३ ०९
यत्र॒ कामा॑ निका॒माश् च॒ यत्र॑ ब्र॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टप॑म् ।
स्व॒धा च॒ यत्र॒ तृप्ति॑श् च॒ तत्र॒ माम् अ॒मृतं॑ कृ॒धीन्द्रा॑येन्दो॒ परि॑ स्रव ॥ ९ ११३ १०
यत्रा॑न॒न्दाश् च॒ मोदा॑श् च॒ मुदः॑ प्र॒मुद॒ आस॑ते ।
काम॑स्य॒ यत्रा॒प्ताः कामा॒स् तत्र॒ माम् अ॒मृतं॑ कृ॒धीन्द्रा॑येन्दो॒ परि॑ स्रव ॥ ९ ११३ ११

(८२६)
य इन्दोः॒ पव॑मान॒स्यानु॒ धामा॒न्य् अक्र॑मीत् ।
तम् आ॑हुः सुप्र॒जा इति॒ यस् ते॑ सो॒मावि॑ध॒न् मन॒ इन्द्रा॑येन्दो॒ परि॑ स्रव ॥ ९ ११४ ०१
ऋषे॑ मन्त्र॒कृतां॒ स्तोमैः॒ कश्य॑पोद्व॒र्धय॒न् गिरः॑ ।
सोमं॑ नमस्य॒ राजा॑नं॒ यो ज॒ज्ञे वी॒रुधा॒म् पति॒र् इन्द्रा॑येन्दो॒ परि॑ स्रव ॥ ९ ११४ ०२
स॒प्त दिशो॒ नाना॑सूर्याः स॒प्त होता॑र ऋ॒त्विजः॑ ।
दे॒वा आ॑दि॒त्या ये स॒प्त तेभिः॑ सोमा॒भि र॑क्ष न॒ इन्द्रा॑येन्दो॒ परि॑ स्रव ॥ ९ ११४ ०३
यत् ते॑ राजञ् छृ॒तं ह॒विस् तेन॑ सोमा॒भि र॑क्ष नः ।
अ॒रा॒ती॒वा मा न॑स् तारी॒न् मो च॑ नः॒ किं च॒नाम॑म॒द् इन्द्रा॑येन्दो॒ परि॑ स्रव ॥ ९ ११४ ०४